

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií

Katedra sociologie

Bakalářská práce

2024

Filip Bílek

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií

Katedra sociologie

**Autonomie sportu a režimy ospravedlnění: případ
návratu ruských a běloruských sportovců na
Olympijské hry**

Bakalářská práce

Autor/ka práce: Filip Bílek

Studijní program: Sociologie a sociální antropologie

Vedoucí práce: doc. PhDr. Dino Numerato, Ph.D.

Rok obhajoby: 2024

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 21. 4. 2024

Filip Bílek

Bibliografický záznam

BÍLEK, Filip. *Autonomie sportu a režimy ospravedlnění: případ návratu ruských a běloruských sportovců na Olympijské hry*. Praha, 2024. 91 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut sociologických studií, Katedra sociologie. Vedoucí bakalářské práce doc. PhDr. Dino Numerato, Ph.D.

Rozsah práce: 87 031 znaků včetně mezer bez abstraktu a příloh

Abstrakt

Tato práce se zabývá autonomií sportu a způsoby ospravedlňování ve vztahu k debatě o zákazu a povolení startu ruských a běloruských sportovců na Olympijských hrách 2024 v Paříži. Práce konkrétně mapuje mediální debatu kvalitativní obsahové analýzy a následně úryvky debaty zasazuje do teorie o šesti obcích (režimů ospravedlnění) Luca Boltanského a Laurenta Thévenota. Analýza je v návaznosti na tuto teorii založena na předpokladu, že aktéři při zapojení do kontroverze používají různé typy logik, které jsou kategorizovány do šesti obcí: inspirované, domácí, proslulosti, občanské, obchodní a průmyslové. Použitím teorie šesti obcí práce analyzuje způsoby ospravedlnění různých perspektiv na zapojení ruských a běloruských sportovců do Olympijských her a odhaluje latentní významy v rámci ospravedlnění aktérů. Na základě úryvků byly vytvořeny kategorie jednotlivých režimů ospravedlnění, do kterých jsou úryvky sdruženy na základě jejich typologické podobnosti. Díky těmto kategoriím je možné odhalit určité provázání jednotlivých režimů ospravedlnění v rámci debaty o ruských a běloruských sportovcích, a následně tyto skutečnosti navázat na rétoriku o autonomii sportu. Práce dochází k závěru, že aktéři ospravedlňují své názory v rámci dané debaty logikami pěti režimů ospravedlnění (obcí). Inspirovanou obcí se aktéři dle kvalitativních dat neospravedlňují. Také zjišťují, že k ospravedlňování povolení startu ruských a běloruských sportovců dochází především skrze občanskou obec, a naopak ospravedlňování zákazu startu daných sportovců je v debatě přítomné zejména skrze obec proslulosti a obchodní obec.

Abstract

This thesis examines the autonomy of sport and the ways of justification in relation to the debate on the ban and permission of Russian and Belarusian athletes to participate in the 2024 Olympic Games in Paris. Specifically, the thesis maps the media debate through qualitative content analysis and then situates excerpts of the debate within Luc Boltanski and Laurent Thévenot's theory of six worlds (regimes of justification). Following this theory, the analysis is based on the assumption that actors use different types of logics when engaging in controversy, which are categorised into six worlds: inspired, domestic, fame, civic, market and industrial. Using the theory of the six worlds, the thesis analyses the ways in which different perspectives justify the involvement of Russian and Belarusian athletes in the Olympic Games and reveals the latent meanings within the actors'

justifications. Categories of different regimes of justification were created based on the excerpts, into which the excerpts are grouped based on their typological similarities. Through these categories, it is possible to uncover certain interconnections between the different regimes of justification within the debate on Russian and Belarusian athletes, and subsequently relate these to the rhetoric of sport autonomy. The thesis concludes that actors justify their views within a given debate through the logics of five regimes of justification (worlds). According to the qualitative data, actors do not justify through the inspired world. It is also revealed that the justification for allowing the Russian and Belarusian athletes to start occurs mainly through the civic world, and conversely, the justification for banning the athletes in question is present in the debate mainly through the fame and market worlds.

Klíčová slova

autonomie sportu, režimy ospravedlnění, obsahová analýza, ruští a běloruští sportovci, olympijské hry

Keywords

autonomy of sport, regimes of justification, content analysis, russian and belarussian athletes, olympic games

Title/název práce

Autonomy of sport and regimes of justification: the case of return of Russian and Belarussian athletes to the Olympic Games

Poděkování

Na tomto místě bych velmi rád poděkoval svému vedoucímu práce doc. PhDr. Dinovi Numerato, Ph.D. za odborné vedení a vstřícnost při konzultacích a Mgr. Jitce Wirthové, Ph.D. za cenné rady a věcné připomínky.

Obsah

Seznam zkratek.....	11
Úvod.....	12
1.Dosavadní bádání a teorie.....	14
1.1 Sport a sociologie.....	14
1.2 Autonomie sportu.....	15
1.3 Pragmatická a kritická sociologie.....	18
1.4 Šest obcí.....	20
1.4.1 Domáci obec.....	21
1.4.2 Obec proslulosti.....	22
1.4.3 Občanská obec.....	23
1.4.4 Obchodní obec.....	24
1.4.5 Průmyslová obec.....	25
1.4.6 Inspirovaná obec.....	26
1.4.7 Shrnutí teoretického rámce.....	27
2.Methodologie.....	29
2.1 Sběr dat.....	29
2.2 Analýza dat.....	30
2.3 Etika práce.....	31
3.Empirická část.....	33
3.1 Domáci obec.....	33
3.1.1 Výchova.....	33
3.1.2 Podpora sportovců státem.....	34
3.1.3 Tradice	35
3.2 Obec proslulosti.....	36

3.2.1 Proslulost států/organizací.....	36
3.2.2 Proslulost sportovců.....	37
3.2.3 Propaganda.....	38
3.3 Občanská obec.....	39
3.3.1 Národní, sportovní a druhová příslušnost.....	39
3.3.2 Kolektivní vina.....	41
3.3.3 Jednota sportu.....	42
3.4 Obchodní obec.....	43
3.4.1 Financování sportovců státem.....	44
3.4.2 Komeracionalizace sportovních organizací.....	45
3.4.3 Sponzorství.....	45
3.5 Průmyslová obec.....	46
3.5.1 Efektivita sportovního průmyslu.....	46
3.5.2 Výkon.....	47
3.6 Inspirovaná obec.....	48
3.7 Vazby režimů ospravedlnění.....	49
3.8 Shrnutí analýzy.....	49
4.Závěr.....	51
Summary.....	53
Použitá literatura.....	56
Seznam příloh.....	61
Příloha bakalářské práce, SZZ Sociologie.....	95
Vybraná témata k okruhům SZZ ze Sociologie.....	95
Seznam literatury ke SZZ ze Sociologie	95
Příloha bakalářské práce, SZZ Metodologie.....	96
Vybraná témata k okruhům SZZ z Metodologie.....	96

Seznam literatury ke SZZ z Metodologie.....	96
Příloha bakalářské práce, SZZ Sociální antropologie.....	97
Tematický okruh SZZ ze specializace Sociální antropologie.....	97
Seznam literatury ke SZZ ze specializace Sociální antropologie.....	97

Seznam zkratek

FIFA – Mezinárodní federace fotbalových asociací

FIA – Mezinárodní automobilová asociace

MOV (IOC) – Mezinárodní olympijský výbor

IIHF – Mezinárodní federace ledního hokeje

OH – Olympijské hry

Úvod

Cílem práce je porozumět legitimizačním rámcům, které charakterizují a ospravedlňují debatu o startu či zákazu startu ruských a běloruských sportovců na OH v mediálním prostoru a různorodé pozice v ní zaujímané, a následně pomocí teoretického rámce režimů ospravedlnění („Order of Worth“) Luca Boltanského a Laurenta Thévenota (2006) odhalit, jak se argumenty aktérů¹ váží k problematice autonomie sportu. Konkrétněji, práce zasazuje jednotlivé argumenty kvalitativně do jednotlivých režimů ospravedlnění a na základě tohoto zařazení bude možné rozšifrovat, v rámci jakých obcí aktéři nejčastěji ospravedlňují své názory nebo rozhodnutí. Na základě tohoto poznání bude možné porozumět tomu, jak se tyto argumenty odrážejí obecně v rétorice o autonomii sportu, a také jak se tato rétorika promítá do daných argumentů.

V rámci sociologie jsou sport a politické události dlouhodobě spjaty, jelikož sport je nazýván „zrcadlem společnosti“ (Bartoluci, 2020), zrcadlí se do něj kulturní i společenské záležitosti, tím pádem se do něj musí určitým způsobem zrcadlit také politika. Jako příklad může sloužit politický bojkot sportu v dobách apartheidu v Jihoafrické republice (Booth, 2003) nebo prostupování politických vztahů sportem při studené válce (Wagg & Andrews, 2006). Sport se jako takový historicky využíval například k protestům sportovců a vyjádření odporu vůči politickému režimu či k obecnějším k socio-politickým poměrům² (Numerato, 2009).

Politická vyjádření byla dříve odsuzována a do jisté míry potlačována sportovními institucemi pod hesly jako „Nemíchejme sport s politikou“ nebo i názory v rámci veřejnosti, že sport je záležitost, určitým způsobem oddělená od zbytku společnosti a s žádným nebo minimálním přesahem do politiky, či sociálních konfliktů, což je postoj, který je označován jako tzv. „mýtus autonomie sportu“ (Allison, 1998). Sportovní instituce zaujímaly v minulosti neutrální postoj, avšak tato neutralita nebyla dlouhodobě udržitelná, ani vlastně ve svém smyslu neutrální. Protože i neutralita je určitý typ postoje sportovní organizace. Být neutrální totiž ukazuje určitý politický názor, a tedy i postoj. Pokud sportovní organizace nezasahuje, ani se nevyjadřuje v případě politických událostí, její neutrální chování latentně vyjadřuje určitý politický pohled na událost. Například

1 Pokud je v této práci hovořeno o *aktérech*, jsou tím myšleni politicko-sportovní subjekty, sportovci, politici, novináři nebo víceméně každý, kdo se nějakým způsobem zapojuje do diskuze skrze dané média.

2 Například Věra Čáslavská na LOH 1964 v Tokiu, kdy při slavnostním ceremoniálu gesty protestovala proti okupaci Československa

Mezinárodní automobilová asociace (FIA) byla nucena nakonec stáhnout závody Formule 1 z Apartheidem zmítané Jihoafrické republiky kvůli politickým důvodům, i když zprvu trvala na neutralitě, což mělo také určité nechtěné politické konotace. (Næss, 2022).

V uplynulých dvou letech toto téma objevilo svou novou rovinu – válečný konflikt na Ukrajině a následné sportovní sankce. Sportovní organizace poměrně rychle zareagovaly a vyloučily ruské a běloruské sportovce z různých sportovních soutěží a turnajů, například z Evropské hokejové tour³.

Dva roky od začátku konfliktu se začaly umírnovat sankce s ním spojené a mezi sportovními organizacemi se začalo pomalu probouzet téma navrácení sportovců Ruska a Běloruska na sportovní akce. Tato rétorika ovšem vzbudila silné vášně a vznikl poměrně obsáhlý politicky-sportovní konflikt ohledně otázky, jak dále postupovat v případě běloruských a ruských sportovců. Jednou z největších sportovní „mega-událostí“ (Giulianotti & Langseth, 2016) jsou Olympijské hry, v tomto případě v Paříži v roce 2024. Problematika ruských a běloruských sportovců a jejich startu je tím pádem relevantní především v případě těchto konkrétních časově nejbližších Olympijských her. MOV stále odkládá své rozhodnutí, jak se sportovci, kteří mají zákaz startu, naloží. Nakonec po stálém odkládání rozhodnutí, které samo o sobě naznačuje o jak delikátní a důležité rozhodnutí se jedná, rozhodli, že ruští a běloruští sportovci mohou na OH startovat, ovšem pod neutrální vlajkou (Šumný, 2023). Tato „neutralita“ daných sportovců je jedním z možných ospravedlnění jejich startu na OH, čemuž se v práci dále věnuji.

Práce je strukturována následovně: nejprve se zaměřím na teorii a dosavadní bádání v této oblasti, následovat bude kapitola o použité metodologii a okolnostech výzkumu, poté se v empirické části zaměřím na výzkum jako takový – uskutečním analýzu jednotlivých článků a ospravedlnění, na závěr práce poskytnu celkové shrnutí výsledků práce.

³ Mezinárodní federace ledního hokeje (IIHF) zde zakročila a nahradila ruský národní tým v turnaji čtyř nejlepších týmů Evropy tím švýcarským. Ke stejnému kroku se IIHF přiklonila i na samotném hokejovém Mistrovství světa v roce 2022 (a i v těch dvou následujících), na které se místo týmů Ruska a Běloruska podívaly dva nejlepší týmy z Mistrovství světa IA (iSport.cz & ČTK, 2022).

1. Dosavadní bádání a teorie

1.1 Sport a sociologie

Jedna z prvních velkých prací, čistě zaměřených na sociologii sportu byla publikována v roce 1921 sociologem Heinzem Risseem. Tato práce se ovšem stala v akademických kruzích předmětem přehlížení a je možné říci, že tato skutečnost ukazuje stereotypní pohled na sport, jako něco nehodného akademického zkoumání (Giulianotti & Thiel, 2023).

Pokud se chceme zabývat sportem jako takovým, je nutné si přiblížit obecný pohled některých sociologů na tuto problematiku. Subsystemy, do kterých se řadí i sport, jsou podle Schimanka (1996) soubory obecných proměnných nebo institucionálních sektorů. Weber tyto subsystemy viděl jako zásadní důvody vzniku moderní společnosti, kdy se od náboženství autonomizovaly subsystemy jako věda, politika, zákon atd (Weber, 1919). Pokud zkombinujeme tyto dvě teorie, docházíme k uvědomění, že sport prošel určitým vývojem v rámci zapojení se do sociologických teorií. Z dříve akademicky přehlížené složky společnosti se postupně stal prvkem utvářející společnost, a tedy jedním z jejích zásadních prvků.

Následně se subsystemům věnoval Niklas Luhmann, jako systémům, které disponují určitou ambivalencí vzhledem k tomu, co je pro dané subsystemy zásadní (Schimank, 2005). Například pro legislativní systém je tato binarita vyjádřena vztahem Pravda/Nepravda (True/False). Uwe Schimank (2005) tuto binaritu přenesl i do subsystemu sportu a vyjádřil ji jako Výhra/Prohra (Win/Lose). Tato binarita je základní stavební kámen sportu a v rámci světa sportu rámuje prakticky vše k čemu dochází a o čem se mluví. Samozřejmě s tím přicházejí další aspekty, dle Schimanka sekundární, jako například vydělávání peněz, zvyšování povědomí společnosti o zdraví člověka, či stávání se slavným. (Schimank, 2005). V rozporu s touto jednoduchou binaritou jsou myšlenky o existenci silně manipulující externí síly, která narušuje myšlenku autonomie sportu, jako například sponzoři, média, či politici, které sport mohou posouvat do sfér, kde binarita Výhra/Prohra není již ta nejzásadnější. Tuto možnost teorie Schimanka ovšem nepřipouští a přiklání se právě k jednoduché binaritě. Tato teorie dává tak prostor uvažování nad (ne)autonomií sportu a nad tím jaké síly ji manipulují.

1.2 Autonomie sportu

Autonomie je, dle Sociologické encyklopedie, „relativní samostatnost vzhledem k okolí. Vztahuje se k jednotlivci, ke skupině, k organizaci, podniku a také ke státu, k jejich samostatnému určování cílů a samostatnému rozhodování“ (Škaloud, n.d.). Na úrovni subsystémů (jako je například věda nebo sport) se jedná o právo subsystému na funkci bez zásahů a ovlivňování z pozice vnějších sil, hovoříme tedy například o „svobodě vědy“. Na úrovni sportu se pojednává o autonomii jako o nástroji, který zaručuje ochranu inherentních hodnot sportu od nežádoucích právních, politických a komerčních vlivů (Chappelet, 2010). Obvykle se jedná o latentní aspekt jednotlivých subsystémů, ale pokud se o autonomii určité oblasti mluví, dá se předpokládat, že je s její autonomií nějaký problém (Schimank, 2005). Z čistě právního pohledu se dá sport považovat za autonomní, jelikož např. v České republice v Listině základních práv a svobod v čl. 20 stojí, že stát nesmí svými orgány zasahovat do vnitřního uspořádání spolků (Kubíček, 2014). Tato práce ovšem není založena na právním pohledu, ale pohledu sociologickém.

Autonomií sportu a její teoretizací se v sociologii zabývali Geeraert, Mrkonjić a Chappelet (2014), kteří uvedli, že autonomie sportu je tvořena čtyřmi dimenzemi. Konkrétně to jsou: politická autonomie (political autonomy), právní autonomie (legal autonomy), finanční autonomie (financial autonomy) a pyramidová autonomie (pyramidal autonomy). Politická autonomie je dle autorů definována jako historická autonomie sportovních asociací závislá ve svých událostech na předchozích rozhodnutích v plnění své primární funkce založené na svobodě sdružování, aniž by podléhala politickým zásahům orgánů veřejné moci. Právní autonomie je autory chápána jako autonomie sportovní asociace k plnění primární funkce s právním dopadem na národní nebo mezinárodní úrovni, která je určena a omezena právním rámcem uloženým veřejnými orgány. Finanční autonomii popisují jako schopnost sportovní asociace k plnění její primární funkce bez nutnosti spoléhání na externí veřejné investice, interní systematické zdroje nebo sponzorování od jediného komerčního partnera. Poslední dimenzí je pyramidová autonomie, která je definována jako autonomie sportovní asociace k plnění její primární funkce v rámci hierarchického systému (Geeraert, Mrkonjić & Chappelet, 2015, 474-82). Tyto dimenze zachovávají jednotlivě vlastní autonomii a tím v samé podstatě udržují autonomii sportu jako celku.

Geeraert (2020) později přichází s dvěma formami autonomie, které ukazují možnost jiného dělení autonomie. Interní, která popisuje stav, kdy stakeholderi (zajímavé osoby a subjekty) mají větší moc nad formování politik sportovních asociací, kterých jsou součástí, a externí dimenzí, která představuje stav, kdy trh a stát mají potenciál ovlivnit sportovní asociace a jejich rozhodování.

Abanazir (2022) přikládá důležitost skutečnosti, že se sport skládá ze sportovních asociací, které by mohly být považované za „korporátní aktéry“ a funguje jako trh, z důvodů existence přestupového trhu (na kterém se obchoduje s hráči různých sportů mezi jednotlivými kluby). Autor zdůrazňuje, že existence hranic mezi jednotlivými sférami autonomie (z teorie Geeraerta, Mrkonjice a Chappeleta) implikuje do jisté míry tvrzení, že sport a politika by se neměly míchat a zpochybňuje existenci těchto hranic nebo je v nějakých případech považuje za neurčité. Sport nebyl podle Abanazira nikdy naprosto oproštěn od politiky, vždy byl do jisté míry svazován politickou a ekonomickou logikou. Například ve formě organizování sportovních mega-událostí (jako jsou Olympijské hry), kdy organizace určují, jaká země a město se stane jejich hostitelem a prochází přes silně politický proces. Můžeme například poukázat na Mistrovství světa ve fotbale 2022, které bylo kontroverzní již od výběru hostitelské země, až po jeho závěrečný zápas. FIFA, která od je od roku 1904 nevládní, nezisková organizace zodpovědná za řízení globálního fotbalu, čelila nařčením z korupce, když ve výběrovém procesu vyhrála jako hostitelská země Katar. A toto nebyl zdaleka první stín úplatků a korupce, který se nad organizací FIFA vznášel, podobně kontroverzní bylo i rozhodnutí o Mistrovství světa v Rusku 2018, či údajné úplatky v prezidentských volbách v rámci organizace FIFA (Pielke, 2013). Jak poukazuje Henderson (2016), sportovní mega-události vytvářejí v hostitelských zemích nové pracovní pozice, zvyšují turistickou atraktivitu místa a s ním přinášejí velké množství příjmů pro hostitelskou oblast. Také mimo jiné mohou sloužit jako latentní vyjádření k politické situaci v hostitelské zemi, jako určitá forma schvalování místních poměrů (sportswashing). Tyto skutečnosti jen zvýrazňují provázání sportu a politiky a zpochybňují míru její autonomie.

Právě pořádáním sportovní mega-události a jejím vztahu k autonomii sportu a politice se zabývá Giulianotti a Langseth (2016). Tito autoři používají teorii pragmatické sociologie, a především teorii šesti režimů ospravedlnění (tzv. obcí⁴) Boltanskiho a Thévenota, k rozkrývání problematiky pořádání Olympijských her v Londýně 2012. Teorie

4 Termín „obec“ a „režim ospravedlnění“ jsou synonymní

Boltanskiho a Thévenota rozlišuje šest různých způsobů, v rámci kterých mohou aktéři reagovat na nastalé situace. Tyto obce (režimy ospravedlnění) je potřeba chápat jako diskurzy či logiky, kterými se aktéři řídí a v rámci kterých ospravedlňují svá rozhodnutí. Jedná se o následující obce: inspirovaná, domácí, proslulosti, občanská, obchodní a průmyslová. Například lidé, kteří ospravedlňují situace prostřednictvím logiky inspirované obce, používají argumenty, které jsou pro inspirovanou obec typické, ospravedlňují například prostřednictvím témat vášně či kreativity.

Tyto režimy ospravedlnění jsou stěžejní pro práci Giulianotti a Langsetha *Justifying the civic interest in sport* (2016, ve které se zabývají ospravedlňováním pořádání Olympijských her v určitém místě optikou jednotlivých obcí a následnou extenzí Boltanskiho a Thévenotova modelu v podobě rozšíření členění obcí do jednotlivých úrovní (Giulianotti & Langseth, 2016). Autoři naznačují potenciál teoretického modelu k pochopení sociálních procesů ve sféře sportu s přihlédnutím k roli sportovních organizací a sportovní autonomie. Na text Giulianottiho a Langsetha touto prací navazují, jelikož teorie šesti režimů ospravedlnění je v mé práci zásadním prostředkem ke kategorizaci jednotlivých ospravedlnění a k porozumění situacím, které v rámci debaty o povolení startu na OH nastávají.

1.3 Pragmatická a kritická sociologie

Podobně jako práce Giulianottiho a Langsetha, v této práci vycházím především z východisek pragmatické sociologie. Tato sociologie zaujímá společně se sociologií kritickou přední postavení na poli francouzské sociologie 90. let minulého století a společně představují rozdílné pohledy na předmět zájmu sociologie. Pragmatická sociologie si dává za úkol rekonstruovat praktické kritiky aktérů, zatímco kritická sociologie provádí sociologickou kritiku zkoumané společnosti.

Nejprve je potřeba pohlédnout právě na „protipól“ pragmatické sociologie, tedy na kritickou sociologii Pierra Bourdieu, která pokračuje ve stopách evropského tradice let předchozích, například Marxe, na jehož základech vytváří pojem „habitus“. Bourdieu ve svých dílech pomýšlí o sociálním světě jako o již dopředu daném strukturálně zformovaném celku (Barša, 2024). Tento pohled umožňuje Bourdieumu oddělit pozici sociologa od pozice jednotlivce jako části sociálního řádu a tento řád následně zkoumat právě z externí pozice, což přináší své výhody, například možnost spatřit, že momentálně nastavený sociální řád je zaměnitelný. Problém ovšem nastává při zkoumání vztahů ve společenství, kdy kritická sociologie Bourdieho považuje za formu panství všechny vztahy, i dobrovolně navázané, a ve všech typech těchto uspořádání hledá skryté mocenské násilí. Tato skutečnost potom zamezuje v představě jakýchkoli i jen vzdáleně spravedlivých řádů, což Boltanski vidí jako nevýhodu (Boltanski, 2011). Bourdieu tedy předpokládá, že struktura mocenských vztahů spojená habituálním chováním jednotlivců je jediné možné uspořádání společenství, a tím zmenšuje míru autonomie jednotlivců, která je ovšem v této práci zásadní.

Pragmatická sociologie překonává tento problém tím, že místo strukturalistického pojetí volí zakotvení v interakcionismu, tedy že místo kritiky struktury klade důraz především na porozumění situace samotným aktérem. Pokud se zaměříme na situaci sporu (konfliktu) mezi aktéry, z kterého dále plyne určité ospravedlňování aktérů, zjistíme, že Boltanski se snaží systematizovat a zviditelnit skryté předpoklady situace sporu a následného ospravedlňování (Barša, 2024).

Pragmatická sociologie uvažuje o aktérovi jako o jedincovi se schopností porozumět tomu, že je součástí sociální instituce nebo jiného sociálního uspořádání a následně konat a

uvažovat na základě této skutečnosti (Giulianotti & Langseth, 2016). Dle Blokera se originalita pragmatické sociologie nachází především v její pozici mezi interankcionismem a strukturalismem, kdy si z každé teorie bere jistou část, zdůrazňuje úlohu aktérů a jejich individuálních morálních schopností, ale také uznává nadindividuální povahu této problematiky. Na rozdíl od Bourdieuho, který se zaměřuje na jednotlivce v rámci struktury, se pragmatická sociologie zabývá převážně danou situací, v které se jednatel nachází (Blokker, 2011). Pro mou práci jsou stěžejní právě praktiky ospravedlnění účasti některých sportovců na OH. Tyto praktiky vycházejí ze situace diskuze (sporu), ve které se aktér nachází, tudíž je použití pragmatické teorie nejvhodnější, jak je již popsáno výše.

Pragmatická sociologie se také podle Dodiera (1993) dá popsat jako pokus o nové pojetí vztahu mezi teoretickým věděním v rámci sociálních věd a teoretickým poznáním, které implikuje v praxi sociální vědec. Jedním z jejích hlavních cílů je znovu uvést morálně politický aspekt do sociálního výzkumu.

Knihy Boltanskiho a Thévenota *On Justification: Economies of Worth* (2006) je pro mou bakalářskou práci, stejně jako pro celou pragmatickou sociologii, zásadní. Autoři se odvolávají k politické filozofii a na jejích teoretických základech staví svoji teorii o různých druzích ospravedlnění v sociální praxi. Pomocí tohoto chtějí Boltanski s Thévenotem prozkoumat, jak se sociální aktéři morálně zapojují do sociálního světa a jaká pluralita pohledů ve společnosti panuje ohledně obecného dobra. Na rozdíl od dřívějších snah o hledání jednoho morálního spravedlivého souhrnu principů dle, kterého by se společnost měla řídit, pragmatictí sociologové volí cestu popsání principiálně nehierarchických úhlů pohledu na obecné dobro, jejichž optikou mohou být různé situace viděny a také různě plurálně ospravedlňovány. Tato pluralita pohledů na obecné dobro je pro téma mé práce zásadní. Ve veřejné debatě o povolení startu sportovců z Ruska a Běloruska lze mimo jiné zpozorovat, že termíny jako „obecné dobro“, „spravedlivost“, „morálka“ jsou víceméně všudypřítomné. Termín obcí je založen jak na jednotlivých situacích, ve kterých aktéři figurují, ale také na strukturálním přístupu. V těchto situacích se aktéři dostávají od určitých střetů a v nich používají různé ospravedlňující narativy, které poté tvoří jednotlivé režimy ospravedlnění (obce) (Blokker, 2011). Různí aktéři, zapojení do diskuze ohledně OH, tedy ospravedlňují své názory, či pozice v diskuzi, různými způsoby, jež jsou předmětem empirické analýzy.

V rámci ospravedlňování je také nutné pohlédnout na koncept „velikosti“⁵, která je měřítkem hodnoty lidí, ale i například činností v jednotlivých režimech ospravedlnění. Boltanski (2010) tento koncept definuje následovně:

„Každý z těchto režimů ospravedlňování (obcí) se opírá o jiný princip posuzování, který umožňuje setříditi bytosti tím, že na ně dává pohlízet z jistého hlediska, čímž vylučuje jiné typy určení. Tento princip nazýváme principem ekvivalence, neboť předpokládá vztahování se k nějaké formě obecné ekvivalence (k měřítku), bez níž by nebylo srovnávání mezi lidmi možné. Takto lze tedy říci: V tomto a tomto poměru (například podle výkonnosti v průmyslové obci) se lidé, kteří byli podrobeni zkoušce, ukázali jako více či méně hodnotní. Hodnotě, která je lidem z určitého hlediska přisouzena a je odvozena od legitimní procedury, říkáme velikost“ (Boltanski, 2010, odst. 5).

Tato velikost může být z různých pohledů aktérů u stejných sportovců různá. Myšleno tak, že pokud aktéři nahlíží na dané sportovce v rámci jednoho režimu ospravedlnění, mohou je vidět jako „veliké“, a tím pádem v jejich logice hodné toho, nastoupit na OH. Například pokud bude aktér na ruské a běloruské sportovce nahlížet prostřednictvím obchodní obce, mohl být jejich start ospravedlňovat tím, že start sportovců zaručí větší popularitu OH v Rusku, a tím pádem například větší zisky z prodeje televizních práv. Pokud je určitý aktér naopak proti startu ruských a běloruských sportovců, tak vidí tyto konkrétní sportovce jako „malé“, a tedy nehodné startu. Termín velikosti je v této práci hojně využíván v tomto přeneseném významu, proto jsem zde uvedl jeho doslovné vysvětlení a kontext.

1.4 Šest obcí⁶

Tímto přístupem pluralitního teoretického modelu šesti obcí byli autoři schopni přetvořit tehdejší paradigma. Sociální aktéři z těchto obcí, které charakterizují různé pohledy na fungování společnosti, čerpají při sporech, do kterých se dostávají. Zkoumáním a aplikováním režimů ospravedlnění na získaná data jsme schopni daný spor (start ruských a běloruských sportovců na OH) sociálních aktérů uspořádat a částečně dešifrovat jejich způsoby ospravedlňování, které jsou podle Boltanskiho a Thévenota (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006) zásadní při zkoumání situací, do kterých se aktéři dostávají. Na základě

5 Termín „velký“ či „malý“ (anglicky worthy a unworthy) je v této práci používán na základě překladu textu *Nový režim ospravedlňování* (Boltanski, 2010) Janem Maršálkem.

6 Termín „obce“ (anglicky world) je v této práci používán na základě překladu textu *Nový režim ospravedlňování* (Boltanski, 2010) Janem Maršálkem.

těchto situací, v tomto případě debatě o startu, je možné podle pragmatické sociologie porozumět aktérům a tím i do jisté společnosti jako celku.

Aktéři se nacházejí v určité situaci, v tomto případě v debatě, a zaujímají své různé názorové postoje, na základě kterých dochází ke konfliktu. Debata aktérů vyžaduje ospravedlnění jednotlivých názorů jednotlivých aktérů a tato ospravedlnění je důležité zkoumat, aby bylo možné pochopit různé motivace a postoje ve sportovním světě, k této politicko-sportovní debatě, která může do budoucna nastavit určitý precedens, jak takové situace řešit. Aby bylo možné pochopit motivace, postoje a situace ve sportovním světě, je nutné do jisté míry pochopit samotné jednotlivé aktéry, které se v debatě nacházejí. Z tohoto důvodu jsou v rámci definice obcí popsány určité konkrétní situace a osoby. V následující části jednotlivé obce podrobně představím a postupně se zaměřím na domácí obec, obec proslulosti, občanskou obec, obchodní obec, průmyslovou obec a inspirovanou obec.

1.4.1 Domácí obec

„V domácí obci je "velikost" lidí odvozena od jejich hierarchické pozice v řetězci osobních závislostí. V typu podřízení, který vychází z tohoto domácího modelu, je politické pouto mezi lidmi zobecněním pouta generačního, jež spojuje tradici a blízkost. "Velkým" je prvorozený, je jím předek, otec, kterému jsme povinni respektem a věrností a jenž nám poskytuje ochranu a podporu“ (Boltanski, 2010, odst. 4).

Zásadní koncepty jsou zde generace, tradice a hierarchie. „Velikost“ osob v domácí obci vychází: z příslušnosti k nějaké generaci; bytí v nějakém vztahu, nadřazeném nebo podřazeném k jiným; ze zakořenění jejich postavení v tradici a jejího ztělesnění; a z bytí součástí hierarchie, díky které mají nějaký vztah k osobám „větším“ než oni sami a na základě toho, nabývají na vlastní „velikosti“.

„Velcí“ se chovají přirozeně, protože jejich činy a chování je poháněno zvyky. Díky tomuto je zaručena stabilita chování bez nutnosti toho, aby se dodržovali nějaké zadané pokyny (jako např. u průmyslové obce). V tomto režimu ospravedlnění je tedy velmi důležité dobré vychování, například u dětí, aby měli už od mala dobré zvyky, a stalo se z toho jejich přirozené chování.

V domácí obci ti velcí zahrnují ty méně „velké“, jako kdyby je vytvořili. To, že jsou na začátku generačního nebo hierarchického řetězce je zdroj autority. Střední generace musí vyjadřovat respekt starším, ale zároveň také představovat autoritu pro děti. Hierarchičtí podřazení tedy tvoří velikost nadřazeného a definují jeho identitu. Mají tedy schopnost snížit postavení nadřazených, protože je např. „špatně vychovali“.

V domácí obci bytosti musí zajistit trvanlivost a pokračování tradice. Uspořádání podobná rodině a vedení podobnými způsoby jako domácnost mají dle domácí obce nejbližší k harmonii. „Malé“ osoby se zpravidla nechovají tak, jak jim náleží dle jejich postavení. Mají zvyk odporovat a odmítovat, a ztěžovat tak práci vůdci (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006).

Jelikož domácí obce je provázána s rodinou, tradicemi a hierarchií, pro Olympijské hry, ale i pro sport jako takový, je relevantní skrze sportovní organizace a jejich uspořádání. MOV nazývá „olympijskou rodinou“ především členy MOV, mezinárodní sportovní federace a členy národních olympijských výborů (Giulianotti & Langseth, 2016). Toto uspořádání je zásadní pro rozhodování o záležitostech týkajících se OH a ospravedlňování jeho prostřednictvím je kategorizováno v analýze do kapitoly o domácí obci.

1.4.2 Obec proslulosti

„V obci proslulosti vyplývá "velikost" výhradně z názoru druhých, totiž z počtu lidí vyjadřujících důvěru a uznání“ (Boltanski, 2010, odst. 4).

Míra slávy stanovuje „velikost“. V obci proslulosti jsou „velcí“ ti, kteří se odlišují; jsou viditelní, známí, rozpoznávaní. Osoby jsou tak relevantní, jak moc formují veřejnost. V relevanci osoby nehrají roli jiné vlastnosti, kvality či profese než názor veřejnosti. Například vědec a zedník mohou být na stejné úrovni, pokud jsou stejně známí.

Osoby, které jsou v obci proslulosti „velké“, formují realitu veřejnosti, která z nich udělala „celebritu“. Tato veřejnost se identifikuje s „celebritou“ a naopak „celebrita“ přijímá sílu svých publik. V obci proslulosti jsou vrcholné momenty ty, při kterých se image stává nejvýraznější, například během prezentace či meetingu, kdy je člověk před zraky ostatních.

„Malým“ se člověk stane tak, že nemá žádnou image nebo má image, která je ztracena, degradována, zapomenuta. Toto úzce souvisí se skutečností, že to, co je jasné, pravdivé, je v této obci známo a to, co je neznámo většině, je diskutabilní (Boltanski, Thévenot, & Porter 2006).

Olympijské hry jsou úzce spjaty se světem masových médií, celebritami a slávou, která náleží sportovcům, ale i sportovním akcím jako takovým. Do tohoto okruhu také spadají národní vlády, se kterými sportovní organizace jednají například o tom, kde se OH pořádají (Giulianotti & Langseth, 2016). Těm sportovcům, kteří jsou úspěšní, tato proslulost náleží a čerpají z ní. Na jejím základě také může dojít ke způsobům ospravedlnování jednotlivých postojů.

1.4.3 Občanská obec

„Velkým“ v občanské obci je ten, kdo reprezentuje nějaký kolektiv, jehož obecnou vůli vyjadřuje“ (Boltanski, 2010, odst. 4).

Dle Boltanskiho a Thevénota (2006) se jednotlivci v občanské obci sdružují do kolektivů. Tyto kolektivy se následně sdružují do dalších objemnějších kolektivů, až do kolektivu nejinkluzivnějšího, což je lidstvo. Činy jednotlivých osob jsou relevantní v případě, že jsou součástí kolektivních činů, které dávají smysl a ospravedlnění činům jednotlivců.

Kolektivy nabírají na „velikosti“, pokud konají za účelem sjednocení, kdy se snaží sjednotit jednotlivce, odstranit jejich izolaci a adresují jejich společné problémy. Osvobozují jednotlivce ze zajetí vytvořeného vlastními osobními zájmy. Jednotlivec může být uznáván jako „velký“, pokud je představitel nebo zástupce nějaké kolektivní osoby.

Míra kolektivity (obecnosti) vůle kolektivu ustanovuje velikost kolektivu. Obecná vůle členů kolektivu je prostřednictvím kolektivu vyjadřována jako konkrétní postoj nebo názor. Vůle této osoby musí být opakována často a beze změny prostřednictvím více hlasů – jejích členů, představitelů – proto se takto děje pomocí sloganů, cílů, programů, politik. Obecná vůle kolektivu je vyjádřena v zákonech. To, co je zakotveno v textech, na které se dá odvolávat, je reálné.

„Velikost“ jednotlivců, tj. do jaké míry jsou respektováni a považováni za relevantní, závisí hlavně na členství. Ten, kdo se stane členem, získá na statutu, protože se odloučí od izolace. Vrcholné momenty jsou v tomto režimu ospravedlnění momenty sjednocení, mítinky, shromáždění, demonstrace, kdy dochází k potvrzení kolektivu fyzickou přítomností jejích členů.

Nejhorší stav je pro občanskou obci stav roztržitého. Na to, co je nějakým způsobem rozděleno, je nahlíženo jako na malé. Pokud osoby nejsou drženy pospolu pomocí solidarity, nemůžou udržovat stejný kurz a umožňují odchylky mezi jednotlivci, které nejsou přípustné (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006).

Občanská obec je v rámci OH vyobrazena především ve funkci sjednocování. Olympijské hry jsou vnímány jako předmět kolektivní vůle a zesilují pocit sounáležitosti v rámci národa a národní hrdosti. Míra důležitosti členství v národě je ve chvílích mega-událostí zesilována a drží jednotlivce pospolu (Giulianotti & Langseth, 2016). Aktéři mohou ospravedlnovat start sportovců na základě náležitosti k národu či jinému celku, nebo i na základě kolektivní vůle jistého celku, například ruských občanů.

1.4.4 Obchodní obec

„V obci obchodní je "velký" ten, kdo bohatne díky své schopnosti využít příležitosti, když na volném trhu nabízí žádané zboží“ (Boltanski, 2010, odst. 4).

V obchodní obci jsou činy motivovány touhou jednotlivců, která je žene za vlastněním objektů nebo vzácného zboží. Touhy, kterými jsou osoby poháněny, jsou tržního charakteru. Obsahují v sobě prvky soutěživosti, rivalryity.

Tento režim ospravedlnění je konstruován skrze evaluaci tržní velikosti (ceny), která vyjadřuje důležitost protínajících se tuh. „Velké“ osoby jsou bohatí, milionáři, a lidé, kteří žijí luxusní život. Jejich bohatství určuje zároveň jejich vlastní hodnotu jako člověka. Bohatství ovšem může také vést k tomu, že dojde k úplnému vlastnictví jiného člověka, na základě jejich vztahu v obchodní obci. „Malý“ je ten, kdo selže, prodělá, stagnuje, netouží po zboží.

Nejbohatší mohou vlastnit touhy jiných, kterým je splnění těchto tuh neumožňováno. Jedinci v této obci se mohou zdát naprosto autonomní a volní, ale není tomu zcela tak, jelikož lidé jsou v této sféře propojeni obchodními vztahy a celý trh je na těchto vztazích

závislý, je jimi provázán a konstruován. Tržní vztahy jsou tvořené v sítích, které se navzájem prolínají a vnořují se do sebe (na rozdíl například od hierarchie v domácí obci). Obchodní obec je obývána jedinci, kteří se snaží utěšit své sobecké touhy, jsou přetvořeni v klienty a konkurenty, nakupující a prodávající. Obchodní obec je založena především na práci Adama Smithe (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006).

Akteři ospravedlňující skrze obchodní obci používají OH jako událost „dobrou pro byznys“, odrážejí zájmy národního a mezinárodního obchodu. OH vidí, jako příležitost pro maximalizaci zisku a zvýšení investic a soutěživosti (Giulianotti & Langseth, 2016). Tento způsob ospravedlnění je ve společnosti založené na kapitalismu obecně poměrně často přítomný, a tak i ve vztahu k OH a sportu, nesmí chybět.

1.4.5 Průmyslová obec

„... v obci průmyslové se "velikost" odvíjí od výkonnosti, přičemž sestavuje stupnici profesionálních schopností“ (Boltanski, 2010, odst. 4).

Průmyslová obec je založena na efektivitě jednání osob, jejich výkonu a jejich produktivitě. Správné fungování osob otevírá dveře do budoucnosti. Investuje se zde převážně do rozvoje, protože záleží především na budoucnosti. „Velké“ osoby jsou ty, které jsou funkční, která jsou „ozubená kola organizace“, které jsou spolehlivé. Na druhou stranu lidé jsou „malí“, pokud jsou neaktivní, nezaměstnaní nebo vykonávají svou práci špatně.

V průmyslové obci mají lidé profesní kvalifikace, které jsou vztažené k jejich schopnostem a aktivitám. Na základě těchto kvalifikací je tvořena hierarchie, která je založena na kompetencích a povinnostech. Lidé a lidské tělo jsou primárním nástrojem, který pracuje skrze úsilí. Další nástroje průmyslové podstaty jsou pouze pomocné předměty, které rozšiřují efektivitu lidského těla.

„Velká“ osoba je ve vztahu s „malou“ skrze odpovědnost za produkci, kterou na sebe bere a tím i skrze kontrolu, kterou má nad budoucností. Tento režim ospravedlnění je specifický svou pravidelností, metodickým opakováním standardizovaných měření, kvantifikování a následném vyhodnocování ve vztahu k míře efektivity. Ke kritice průmyslové obce může dojít na základě její tendence chovat se k lidem jako v nástrojům a

věcem, z čehož může plynout rozličné množství problémů (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006).

Skrze optiku průmyslové obce lze na OH pohlížet například při hledání hostitelského města, ve kterém se OH budou konat. Města jsou hodnocena podle daných kritérií, např. ubytování, infrastruktura, sportovní prostory atd. Za další se hostitelé OH, snaží uspořádat ty dosud nejlepší a nejgrandióznější Olympijské hry, například organizátoři se často snaží přesvědčit MOV, že dokáží uspořádat nejekologičtější hry, jaké jsou možné. OH jsou poté hodnoceny klíčovými faktory, jako je například sledovanost her (Giulianotti & Langseth, 2016). Právě tato efektivita a úspěšnost her, může být možným ospravedlněním aktérů při diskuzi o startu ruských a běloruských sportovců.

1.4.6 Inspirovaná obec

„V inspirované obci je "velký" ten, kdo má vznešenost světce na cestě ke stavu milosti nebo velikost umělce, který je inspirován. Tato „velikost“ se zjevuje v čistém těle připraveném askezi, jejíž privilegovanou formou výrazu jsou její inspirované projevy (svatost, kreativita, umělecký duch, autenticita...)“ (Boltanski, 2010, odst. 4).

V této obci je osoba „velká“, na základě toho, do jaké míry je schopna prožívat přívaly inspirace, a tím přistupovat k dokonalosti a štěstí. „Velikost“ je vyjadřována skrze pocity a vášně. Inspirovaní lidé se nebojí se označit způsoby, jakými by byli v ostatních obcích znehodnocování, např. jako iracionální. „Velké“ je to, co nemůže být kontrolováno, co nemůže být měřeno.

Osoby v inspirované obci mají touhu tvořit, přičemž je tato touha vzbuzena inspirací. Aby byl člověk připraven přijímat inspiraci, musí se ponořit do sebe, poddat se snění ve dne a nepřemýšlet tak, aby byl užitečný, efektivní, logický. Tyto osoby bývají obvykle předmětem opovržení zbytku světa, například chudí nebo závislí. Jedná se konkrétně například o umělce, básníky, ale i děti.

Pro osoby v inspirované obci je nutné, aby prozkoumali to, co se nazývá realitou, aby nechali „představivosti volnou uzdu“ a tím sestoupili do nevědomí, ze kterého se čerpá veškeré tvoření. V nejlepších momentech inspirované obce, například při tvorbě

mistrovského díla, se inspirace projevuje spontánně, uchopí tvůrce a pomůže mu překonat sama sebe.

„Malé“ osoby jsou ty, které ustoupí mimo sny. Zásadní je pro ně sláva, kterou hledají u ostatních (obec proslulosti). Jsou uzavřeni do opakování rutin (jako v průmyslové obci) nebo do zvyků (v domácí obci) a stále jen reprodukují to, co je již známo. Vědomosti těchto „malých“ osob jsou čerpány ze vzdělávání, například z rutin školy nebo zvyků domácího života (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006).

Ve spojitosti s inspirovanou obcí se na OH pohlíží skrze rozšiřování dobrých pocitů v městě konání a v daném národě celkově. Vyzvedávány jsou obecné inspirativní schopnosti takovýchto událostí. Olympijské hry, ale i ostatní sportovní mega-události, jsou prezentovány jako festival s jedinečnou atmosférou, která má být něco speciálního pro návštěvníky a účastníky akce (Giulianotti & Langseth, 2016).

1.4.7 Shrnutí teoretického rámce

Situace, z které má práce vycházet, začíná děním na Ukrajině. Kvůli válce je zakázán start ruských a běloruských sportovců obecně v evropských mezinárodních soutěžích, ale postupně se začínou tato opatření rozvolňovat, mimo jiné i ve směru k OH v Paříži (Pajerová, 2023), i přesto, že válka stále trvá. Rozvolňování sankcí je patrné například ve fotbale, kde byl znovu organizací FIFA povolen start ruských výběrů do 17 let v soutěžích jí pořádanými, ale také právě ve spojitosti s OH (Pajerová, 2023). Dochází k němu prostřednictvím sportovních organizací, které mají přístup k moci, a tím pádem mohou určit, zda je možné, aby byli určití sportovci vyloučeni z určitých soutěží z jiných než ze sportovních důvodů. Situace rozvolňování vytváří konflikt ve společnosti a s ním je spojená i analyzovaná veřejná debata. Tato se debata se zabývá nejen danou konkrétní situací o ruských a běloruských sportovcích, ale se do ní promítají představy o autonomii sportu.

Cílem této práce je zkoumání této debaty prostřednictvím teoretického rámce, který poskytuje možnost uchopení ospravedlnění a logik účastníků konfliktu v jejich plné šíři. Různí účastníci (aktéři) se snaží v rámci debaty ospravedlnit různé možné výstupy, které nastanou po rozhodnutí daných sportovních organizací ohledně startu ruských a běloruských sportovců. Pro zkoumání těchto ospravedlnění používám teorii, která hovoří přímo o ospravedlňování a používá široké spektrum různých logik, skrze které k němu může dojít, a tedy teorie šesti režimů ospravedlnění. Jednotlivé režimy ospravedlnění mají

své logiky, stejně tak jako jednotliví aktéři používají své vlastní logiky, ke stanovení toho, co je v jejich očích správné. Pokud tedy tato práce dokáže provázat jednotlivé logiky aktérů s logikami jednotlivých obcí, dojde k rozpletení celé diskuze a k zjištění, jak tato debata hovoří o autonomii sportu. Za tímto účelem jsou dále formulovány i výzkumné otázky: *Prostřednictvím kterých obcí se relevantní aktéři vyjadřují (ospravedlňují své postoje) v rámci veřejné debaty ohledně zákazu/povolení účasti ruských a běloruských sportovců na OH? Jaké režimy ospravedlnění slouží k podpoře či zákazu startu ruských a běloruských sportovců na OH?*

2. Metodologie

K zodpovězení výzkumných otázek této práce je použita kvalitativní obsahová analýza mediálních článků, za účelem identifikace a analýzy argumentů relevantních aktérů. Z analýzy následně plyne porozumění argumentům ve vazbě na režimy ospravedlnění.

2.1 Sběr dat

Sběr dat byl realizován pomocí služby Newton Media Search. Jedná se o elektronický archiv tištěných i elektronických médií v České republice, do kterého byla zadána klíčová slova⁷, s jejichž pomocí byly extrahovány relevantní články týkající se startu běloruských a ruských sportovců na Olympijských hrách v Paříži. Analýza se soustředila konkrétně na dvě česká elektronická média – aktualne.cz a sport.cz. Tyto dva specifické portály jsem si vybral z důvodu diferenciací obsahu – v případě aktualne.cz se jedná o čistě zpravodajský a v případě sport.cz o čistě sportovní portál, diferenciací v otázce majitele portálu, ale také z důvodu, že se jedná o jedny z nejnavštěvovanějších sportovně-zpravodajských webů⁸ (Gemius Audience, 2024).

Na těchto portálech jsem pomocí Newton Media Search vyhledal články, které se týkaly tohoto tématu za období od 1.8. 2022 do 3.3. 2024. Toto období bylo zvoleno na základě toho, že koncem září/začátkem října 2022 se začaly v mediálním prostoru objevovat články, které zahájily celou pro mou práci relevantní debatu. Články zmiňovaly názory a jednání Mezinárodního olympijského výboru (dále jen MOV) v čele s Thomasem Bachem, které poukazovalo na skutečnost, že by ruským a běloruským sportovcům mohl být povolen start na Olympijských hrách v Paříži 2024 (insidethegames, 2022) (ČTK, 2022b), což se do té doby zdálo kvůli válečnému konfliktu na Ukrajině ze strany MOV vyloučené⁹. Následovalo potvrzení toho, že daní sportovci opravdu mohou na Olympijských hrách 2024 startovat, ke kterému došlo v prosinci roku 2023 (Dunbar, 2023). Tímto se diskuze ohledně tohoto tématu prakticky zastavila, a tak je poslední sebraný článek z konce roku 2023. I přes tuto skutečnost jsem ovšem časový filtr nastavil,

7 konkrétně: (olympijské hry OR oh OR paříž 2024) AND (bělorusko OR rusko) AND (čov OR mov OR bach) AND (návrát OR zákaz)

8 Data jsou vytvořena mezinárodní službou Gemius Audience sledující data o používání internetových médií. V tomto případě za měsíc březen 2024: 1. **sport.cz** – 2 631 397 reálných uživatelů, 2. Blesk.cz – iSport – 1 318 778 reálných uživatelů, 3. Sport - 1 154 568 reálných uživatelů, 4. **aktualne.cz** – Sport - 1 022 097 reálných uživatelů, 5. hokej.cz - 674 598 reálných uživatelů.

9 Například na základě tiskové zprávy MOV (IOC, 2022).

co nejvíce aktuální k dnu sběru dat (tedy k 3.3. 2024), aby případně zachytil další část debaty, ta se ovšem nekonala.

Na základě těchto filtrů bylo sebráno 85 článků. Poté, co byly odstraněny články duplikované, zbylo článků 76. Články byly poté protříděny na základě jejich relevance k tématu této práce (byly odstraněny články, které se týkaly například dopingu ruských sportovců a ponechány ty, které se týkaly startu/zákazu ruských a běloruských sportovců na OH 2024) a importovány do dokumentu (příloha 2). Tyto úpravy zanechaly pro následnou analýzu 52 relevantních článků, z čehož 14 bylo ze serveru aktualne.cz a 38 ze serveru sport.cz.

2.2 Analýza dat

Tato práce má za cíl zmapovat způsoby ospravedlňování aktérů, kteří podporují nebo odmítají start ruských a běloruských sportovců na OH, prostřednictvím kterých obcí argumentují, tím pádem se musí pokusit rozplést jejich projevy a způsoby odůvodňování. Kvalitativní obsahové analýza nemá, na rozdíl od té kvantitativní, podle Morgana (1993) sklony získaná data dekontextualizovat, a tím pádem má schopnost udržet jejich originální význam, který mají i pro samotné aktéry. Data jsou analyzována pomocí kategorií, které jsou v případě induktivní obsahované analýzy generovány autorem samotným. Autor v tom případě na základě čtení dat sám kategorie vytváří. Pokud se jedná o kvalitativní obsahovou analýzu deduktivní jsou kategorie připraveny teoretickým rámcem ještě před samou analýzou dat. V obou případech je však výzkumník zodpovědný za pozorné čtení textu a následné interpretování, kterým se samotná data vytvářejí (Morgan, 1993). V mé práci byla použita kombinace deduktivní a induktivní obsahové analýzy. Jednotlivé části článků byly deduktivně kódovány do jednotlivých předem daných kategorií z perspektivy teorie režimů ospravedlnění. Deduktivní kódování bylo následně obohaceno o induktivní postupy. Konkrétně o otevřené kódování, kterým se rozumí přiřazování kódů jednotlivým částem dat. Pomocí kódů se shrnuli jednotlivé jevy do obecnějších témat a došlo k tematickému rozkrytí analyzovaného textu (Hendl, 2016). Otevřeným kódováním jsem rozdělil jednotlivé kategorie dané teorií o režimech ospravedlnění podrobněji do podkategorií podle způsobů ospravedlňování. Pomocí těchto podkategorií bylo možné dosáhnout silnějšího mapování ospravedlňování aktérů a objevit provázanost jednotlivých

režimů ospravedlnění. Na základě podkategorií bylo také vytvořeno schéma, které tyto vztahy mezi režimy ospravedlnění znázorňuje.

Obsahová analýza dle Salkinda předpokládá, že čtenáři nečtou text přesně tak, jak je zamýšleno autorem textu. Proto jsou texty analyzovány často tím způsobem, aby odpověděli na otázky, které si nepokládá většina čtenářů těchto textů. To, co obsahovou analýzou odlišuje od většiny ostatních metod je, že odpovědi na výzkumné otázky jsou vyvozeny z dostupných, zkoumaných textů. Například George A. Miller charakterizuje obsahovou analýzu jako metodu, která má za účel shromažďovat velké množství jednotek textu do menších analyzovatelných kategorií (Salkind, 2010).

Pokud by se výzkum zastavil u pouhého počítání slov a následné analýze výsledků, jedná se o kvantitativní obsahovou analýzu. Pokud se ovšem pokračuje v interpretaci latentních významů slov nebo obsahu po kvantitativní práci, jedná se o obsahovou analýzu kvalitativní sumativní. (Hsieh & Shannon, 2005).

Pomocí deduktivního kódování byly ze sebraných článků kódovány části, které spadají do režimů ospravedlnění daných teorií Boltanskiho a Thevénota (2006) (příloha 2). Z těchto částí byly v empirické kapitole práce použity ilustrace jako dokreslení jednotlivých kategorií režimů ospravedlnění. Díky tomuto metodologickému postupu jsme schopni následně vyvodit prostřednictvím kterých obcí se aktéři ospravedlňují a jak tato zkušenost působí na vztah sportu a politiky. Podobný metodologický způsob používal například Giulianotti a Langseth (2016), jejichž práce vedla mimo jiné i k vytvoření tabulky, ve které graficky shrnuli teorii šesti režimů ospravedlnění (příloha 3). Tato tabulka podrobněji rozebírá jednotlivé obce a transformuje tuto teorii do grafické, přehledné podoby.

2.3 Etika práce

V práci se objevují pouze názory a diskuze veřejně činných osob, které byly publikovány v médiích. Z tohoto důvodu nebylo nutné data anonymizovat, ani shromažďovat informované souhlasy. Důležité je také zmínit, že ve většině ukázek článků se jedná o přímé řeči jednotlivých aktérů, ale v nějakých případech je zaznamenána i parafráze vytvořena novináři v rámci daného článku, která by mohla daný výrok aktéra zkreslit. Na závěr je potřeba dodat, že v práci se vyskytují i výroky zahraničních aktérů,

jejichž názory byly přeloženy autory novinových článků, a tím pádem za jejich překlad a interpretaci, v rámci ukázky, nenese autor zodpovědnost.

3. Empirická část

V této části bakalářské práce se zaměřuji v jednotlivých kapitolách postupně na všech šest obcí, kterými jsou: domácí obec, obec proslulosti, občanská obec, obchodní obec, průmyslová obec a inspirovaná obec. Podkapitoly poté značí jednotlivá témata, ke kterým aktéři v rámci obcí odkazují.

3.1 Domácí obec

Pro domácí obec je zásadní koncept hierarchického generačního pouta. Takového, jaké najdeme mezi rodiči a dětmi, v kterém se snoubí tradice, generace a hierarchie (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006). Rodiče působí na své děti výchovou a formují je, a tímto způsobem můžeme pohlížet i na problematiku ruských a běloruských sportovců, na což pohlédnu níže v podkapitole *Výchova*. Rodiče jsou v rámci rodiny také ti, kteří jsou mají ve svých rukou moc. Data vážící se k domácí obci reflektují ve velké míře právě výkon moci. Také odhalím podporu sportovců státem jako hierarchického uspořádání, které plyne právě z připodobnění vztahu rodič-dítě ke vztahu sportovec-stát. Nakonec v této kapitole pohlédnu na lpění na tradičním sportovním uspořádání ve vztahu k autonomii sportu.

3.1.1 Výchova

Výchova hraje v termínech domácí obce zásadní roli, proto pokud nahlížíme na ospravedlnění logikou domácí obce narazíme mimo jiné i na tento koncept. Níže je viditelný narativ zvláštní zpravodajky OSN pro kulturní práva Alexandry Xanthakiové ohledně povolení startu všech sportovců, kromě těch, kteří přímo spáchali válečné zločiny.

„Na twitter pak napsala, že možnost účastnit se sportovních akcí bez národních symbolů by měli mít i sportovci, kteří se zapojili do války. Nemohou podle ní nést zodpovědnost všichni muži, kteří jsou odvedeni do války a plní rozkazy velitelů. Trestat by se měli jen ti, kteří osobně spáchali válečné zločiny“ (ČTK, 2023b).

Xanthakiová argumentuje přítomností určitého hierarchického a tradičního aspektu armády, který v jejích očích do jisté míry snímá odpovědnost za činy jednotlivce, tím že je součástí hierarchického řetězce, a je v pojmech domácí obce, „dobře vychovaný“. V

moment, kdy by tuto „vychovanost“ porušil a šel by proti nastolené hierarchii, stal by se „malým“, jelikož by se nechoval tak, jak mu náleží jeho postavení, tedy by takové chování bylo nežádoucí. Tím pádem by dle Xanthakiové neměli být trestáni zákazem startu na OH.

Touto ilustrací se naznačuje přímá podřazenost sportovců pod stát, na rozdíl od následující citace, která používá přímo termíny domácí obce. „Výchova“ značí jakousi roli rodiče (toho velkého) a dítěte (toho malého), kteří jsou k sobě takto hierarchicky postaveni, jelikož se tak koná na základě tradice. Také to znamená, že „děti“ jsou nějakým způsobem vychovávány, a to podmiňuje jejich zvyky a chování. Stát (rodič) je jejich autoritou, ale stejně tak sportovci (děti) formují identitu svého státu skrze jejich chování.

“Podle ministra zahraničí Jana Lipavského (Piráti) je potřeba si uvědomit, že ruští sportovci jsou vychováni ruským státem“ (ČTK, 2023c).

Lipavský v tomto případě ospravedlňuje názor nepustit sportovce na Olympijské hry, na základě toho, že sportovci jsou „děti“ státu. Z toho plyne, že reprezentují jeho hodnoty, jelikož jsou v nich zakořeněny skrze zvyky, a tím pádem by tento stát neměli mít možnost reprezentovat.

Akteři ospravedlňují prostřednictvím této kategorie jak povolení startu, tak i jeho zákaz. Logikou výchovy a jejím působením na ruské a běloruské sportovce Xanthakiová ospravedlňuje povolení jejich startu na OH. Naopak Lipavský poukazuje na to, že tím, že jsou ruští sportovci vychováni ruským státem by jim start neměl být umožněn.

3.1.2 Podpora sportovců státem

Sportovci jsou podporováni státem, podobně jako jsou děti podporovány rodiči. Podobně jako v tomto rodinném vztahu ovšem ze vztahu státu a sportovců plynou určité skutečnosti, například to, že dítě reprezentuje svým jednáním svého rodiče a ve své podstatě jeho jednání zrcadlí. Z tohoto viditelného, potenciálně problematického vztahu mohou plynout určité způsoby ospravedlnění. Jako například následující ukázka, která je vyňata z dopisu, ve kterém více než třicet států reaguje na podporu startu Rusů a Bělorusů ze strany MOV:

„Máme velké pochybnosti, jestli je vůbec možné, aby Rusové a Bělorusové mohli na olympiádě startovat jako neutrální sportovci, když jsou přímo podporováni a placeni státem“ (ČTK, 2023a)

Na základě sebraných dat je možno podotknout, že ospravedlnění může být provedeno prostřednictvím více než jedné obce. Například úryvek z dopisu je zařazen smíšeně do dvou různých režimů ospravedlnění, jelikož pracuje s dvěma rovinami: sportovci jsou, za 1. *podporováni* (domácí obec), a za 2. *placeni* (obchodní obec). Prostřednictvím ospravedlnění spjatého s obchodní obcí (na jejíž roli v této ukázce pohlédnu dále v mé práci), tedy financování, se nastavuje mezi sportovci a státem určitá hierarchie. Hierarchie mezi sportovci a státem se stává předmět ospravedlnění skrze domácí obec. Stát se dostává do nadřazené pozice, z které shlíží na sportovce. Neděje se tak jen na základě toho, že by tomuto uspořádání velela tradice, ale i na základě stálé podpory (výchovy) sportovců. Výsledek této situace, tím myšlen vztah mezi státem a sportovci, je shodný s vlastnostmi obce domácí a děje se tak i kvůli financování.

Aktér pomocí logiky této kategorie, a to podporováním sportovců státem, ospravedlňuje zákaz startu ruských a běloruských sportovců. To, že jsou podporováni Ruskem a Běloruskem z nich dělá součást těchto států. Jsou součástí státní hierarchie, a tedy jsou nehodni startu na OH i jako neutrální sportovci.

3.1.3 Tradice

Aktéři se při ospravedlňování v logice domácí obce mohou obracet přímo na tradiční řád a základy sportu. Například z následující ukázky je možné vyvodit, jak je (dle MOV) důležité lpění na tradičním uspořádání sportovních organizací a politických subjektů vůči sobě. Jinak řečeno, do jaké míry je důležitá tradice a lpění na hierarchických uspořádáních. MOV nabádá k upřednostňování sportovního výkonu před ostatními skutečnostmi. Tímto způsobem ospravedlňuje povolení startu ruským a běloruským sportovcům:

“Proto doufáme (MOV – poznámka autora), že britská vláda bude respektovat samostatnost sportu. O tom, kdo se bude účastnit soutěží, musí rozhodovat výhradně sportovní organizace. A jediným způsobem k zajištění účasti musí být jen a pouze sportovní výkon“ (ČTK, 2023d).

V očích MOV tedy tradice toho, že se lpí pouze na sportovním výkonu, zachovává autonomii sportu. Sportovní výkon je posuzován optikou výkonnosti, která je zásadním kritériem pro režim ospravedlňování průmyslové obce. Dochází tedy k prolínání režimů ospravedlnění průmyslové a domácí obce. I přes toto prolnutí je v této kategorii zásadní především logika domácí obce.

Aktér pomocí logiky tradice ospravedlňuje start ruských a běloruských sportovců. Podle tradičních hodnot je otázka účasti na turnaji pouze záležitostí sportovního charakteru. Pokud by tomu tak nebylo, došlo by podle aktéra k narušení autonomie sportu.

3.2 Obec proslulosti

Obec proslulosti určuje hodnotu („velikost“) osob a organizací na základě míry slávy a schopnosti ovlivňovat masy. Celebrity jsou nejzásadnějšími osobami pohledem tohoto režimu ospravedlnění. Prostřednictvím obce proslulosti argumentují aktéři možnost zviditelnění jednotlivých politických subjektů v rámci sportovní události. Dále také aktéři argumentují možností politické působení na masy skrze jednotlivé sportovce, kteří jsou viděni jako celebrity. Nakonec se zaměřím na negativní propagandu, která může čerpat z působení určitých států na sportovních akcích.

3.2.1 Proslulost států/organizací

Státy a organizace mohou být prostřednictvím slávy a proslulosti postaveny na pomyslný piedestal, čímž aktéři ospravedlňují zákaz startu sportovců, kteří by do této situace mohli Rusko a Bělorusko umístit. Bývalá ukrajinská boxerská hvězda Vladimír Kličko ospravedlňuje zákaz účasti běloruských a ruských sportovců narativem, který říká, že by se tak zamezilo veřejným schválením aktivit běloruské a ruské vlády. Tímto veřejným schválením by byla právě účast těchto sportovců na mediálně vysoce sledované události. Díky tomu by bylo Rusko a Bělorusko pohledem obce proslulosti prohlášeno za velké, tedy hodné prezentace na OH, čemuž se Kličko snaží zabránit:

“Nedávejte na chování Ruska olympijskou pečeť. Jinak budete komplicem v této odporové válce” (Sport & ČTK, 2023b).

Obdoba této „olympijské pečeti“ (tedy povolení startu ruských a běloruských sportovců v olympijských soutěžích) už byla jednou zvažována. Při trvání zákazu startu všech ruských sportovců v olympijských soutěžích na základě rozhodnutí MOV se zvažovalo, že by se ruští sportovci přesunuli z područí evropského olympijského výboru do soutěží organizovaných asijským olympijským výborem. Pokud by totiž sportovci z Ruska a Běloruska nemohli startovat v evropských soutěžích ani v těch asijských, došlo by tím k degradaci image těchto sportovců a jejich následnému stavu „malosti“ při ospravedlňování prostřednictvím obce proslulosti, což by zastánci ruských a běloruských sportovců nekviťovali. Naopak povolení startu v asijských soutěžích by podle předsedy Lotyšského olympijského výboru Žoržse Tikmerse evokovalo “eskalaci bojů a normalizaci válečných zločinů”:

„Jen by podle něho byl (návrh možnosti startu Rusů a Bělorusů v soutěžích organizovaných asijským olympijským výborem – pozn. autora) "povzbuzením pro další eskalaci bojů a normalizaci válečných zločinů a brutálního násilí."” (ČTK, 2023e).

K tomuto ospravedlnění dochází skrze obec proslulosti, navzdory odmítnutí v občanské obci, kde byla účast sportovců obecnou vůlí kolektivu (MOV) zakázána – v době zákazu startu, který trval od začátku vojenského konfliktu na Ukrajině. V případě startu sportovců v asijských soutěžích by došlo k obcházení rozhodnutí udělaného v rámci jednoho režimu ospravedlnění, druhým režimem ospravedlnění a jakémusi kompromisu.

Akteři používající logiku proslulosti států/organizací ospravedlňují zákaz startu ruských a běloruských sportovců. Za účasti daných sportovců vidí Kličko a Tikmers především prezentaci Ruska a Běloruska, což Kličko a Tikmers chápou jako nepřipustné.

3.2.2 Proslulost sportovců

Proslulost můžeme vnímat i ze strany sportovců samotných, nejen států. Ruští a běloruští sportovci, kteří se veřejně vyjádřili proti svým státům, se tím pádem stali většími či menšími “celebritami”, pokud použijeme termín z teorie o obci proslulosti, jelikož se o jejich výroci začalo diskutovat a psát v médiích. Za těchto podmínek by podle Hídalové mohli daní sportovci na OH startovat:

„Hidalgová (starostka Paříže – poznámka autora) by si v Paříži dokázala představit pouze ruské a běloruské disidenty, tedy sportovce, kteří proti válce na Ukrajině veřejně vystupují a ve svých zemích kvůli tomu čelí persekucím ze strany státu. Ti by podle ní na hrách mohli startovat v týmu uprchlíků” (Blejštil & Kézr, 2023)

Sportovci, kteří se k tématu veřejně vyjádřili, by byli vnímání jako ti, kteří se k tématu postavili tak, jak bylo pro jejich start na OH správné a potřebné, a navíc toto vše sdíleli velmi veřejně. Veřejně, tudíž s publikem, ve kterém by svým vystoupením získali své přívržence, kterým by mohli dále formovat realitu, tím myšleno například podle požadavků MOV. Dalo by se tedy říci, že MOV může tímto způsobem požadování po ruských a běloruských sportovcích, aby vystoupili proti svým státům, do jisté míry ovlivňovat politické smýšlení v těchto zemích.

Podobným způsobem se snažil umožnit ruským a běloruským sportovcům start český diplomat Michael Žantovský sestavením prohlášení, které mají daní sportovci podepsat:

„V souladu s cílem vytvořit mírovou společnost, obsaženém ve druhém základním principu olympismu Olympijské charty, prohlašuji, že se nepodílím na jakémkoli aktu agrese proti suverenitě a územní celistvosti členského státu OSN ze strany jiné země, ani ho nepodporuji, neomlouvám a neschvaluji.“ (Osoba, 2023b)

Žantovský byl pověřen českým olympijským výborem vedením expertní skupiny, která vytvořila dokument, jehož podepsáním by mohli daní sportovci získat možnost startovat na OH, a tím vyřešit celou debatu kompromisem a diplomatickým řešením (Osoba, 2023b). Dokument má v sobě zakomponované veřejné prohlášení, které na základě režimů ospravedlnění obce proslulosti, ospravedlňuje dané sportovce ke startu.

Aktéri pomocí logiky proslulosti sportovců ospravedlňují částečný start ruských a běloruských sportovců. Hidalgová a Žantovský ukazují cestu, jak by určitá část sportovců mohla na OH účinkovat pomocí toho, že by veřejně, za pomoci své proslulosti, ukázala, že souhlasí s danými navrženými body. Tím by jejich start byl dle aktérů ospravedlněn.

3.2.3 Propaganda

Sláva a mediální prostor lze také využít vyloženě k propagandistickým účelům. Stejně tak jak by tento způsob zviditelnění, který je používán k ospravedlnění

prostřednictvím obce proslulosti, mohl ke svým zájmům využít MOV nebo kdokoliv jiný, tak by ji mohli využít vlády Ruska a Běloruska, ke svým cílům. Vítězstvím na OH by se dle tohoto pohledu dostalo ruským či běloruským sportovcům velké slávy a obdivu, což je v obci proslulosti stěžejní. Díky tomu by se tito sportovci ocitli na mediálním výsluní a nabyli by na “velikosti”, následně by jejich narativy mohly být rozšiřovány mezi publikum a fanoušky ruským a běloruským režimem. Šéf České unie sportu Miroslav Jansta argumentoval zákaz startu daných sportovců následovně:

“Představitelé ruského režimu nesdílejí olympijské myšlenky, když barbarsky zabíjejí ukrajinské obyvatele. Navíc dobře víme, jak by lživá propaganda okamžitě využila startu v olympijské Paříži” (Blejštil & Kézr, 2023)

Aktér ospravedlňuje zákaz ruských a běloruských sportovců pomocí logiky propagandy. Jansta poukazuje na možné propagandistické zneužití účasti daných sportovců ruským a běloruským režimem, jako poukázání na to, že jejich chování je bráno ostatními státy jako bezproblémové. Proslulost by v tomto ohledu sehrála zásadní roli.

3.3 Občanská obec

Logika občanské obec předpokládá, že se lidé přirozeně shromažďují do kolektivů, kterými může být například národ, ale i organizace. V těchto kolektivech je přítomná určitá obecná a sdílená vůle. Plnění této vůle a jednání ve prospěch kolektivu je pro občanskou obec zásadní. Ruští a běloruští se nacházejí ve třech zásadních kolektivech, které mají odlišnou obecnou vůli (srov. Kap. 3.3.1). Dále určití aktéři prostřednictvím občanské obce ukazují na problematiku kolektivní viny a jejího uplatňování vůči ruským a běloruským sportovcům. Na závěr této kapitoly je komentováno narušování jednoty sportu prostřednictvím rozbití sportovního kolektivu možným zákazem startu Rusů a Bělorusů.

3.3.1 Národní, sportovní a druhová příslušnost

Na ruský a běloruský národ, ale i na bytí sportovcem, můžeme logikou občanské obce pohlížet jako na kolektivy. Členství v těchto národních kolektivech by pro ruské a běloruské sportovce bylo nadále v případě startu pod neutrální vlajkou problematické, jelikož by to znamenalo, že upřednostnili členství v kolektivu sportovním. Tato skutečnost by vedla k tomu, že by sportovci přišli o svou „velikost“ v rámci národního kolektivu, což

by byla jejich oběť položena za získání možnosti startu na OH. Na druhou stranu by sportovci zůstali přítomni ve sportovním kolektivu, v tomto případě v olympijském. MOV tedy argumentuje, že není možné dané sportovce vyřadit ze sportovního kolektivu pouze na základě členství těchto sportovců v kolektivu jiném, a tímto způsobem ospravedlňuje jejich start:

„MOV ale nechce, aby ruští sportovci byli nadále vyřazeni ze soutěží jen na základě své národnosti, a zvažuje jejich návrat pod neutrální vlajkou“ (ČTK, 2022a).

Na příslušnost k různým kolektivům odkazuje i bývalý biatlonový závodník Martin Fourcade, který ospravedlňuje účast daných sportovců:

„Ve své patnáctileté kariéře jsem závodil za Francii. Ale nikdy jsem neobhajoval pozice nebo rozhodnutí své vlády na startovní čáře. Závodil jsem jako sportovec, jako člověk i jako soupeř“ (Procházka, 2023).

K příslušnosti sportovní a národní, přidává ještě třetí, a to druhovou. Tedy to, že sportovci jsou lidé, jako všichni ostatní. Pokud tedy sportovci z Ruska a Běloruska nebudou závodit jako neutrální sportovci, sice podle optiky občanské obce neztratí členství v národním kolektivu, ale ztratí ji v tom sportovním – nebudou již sportovci na OH. Tedy by v každém případě ztratili na své velikosti v rámci občanské obce. Fourcade ukazuje však na třetí kolektiv – lidí. Tím, že jsme všichni lidé a spadáme do tohoto suprakolektivu, odkazuje na skutečnost, že sportovci nemusejí být členy do národů, a tedy trestáni za činy těchto národů. Fourcade ukazuje, že díky přidání třetího kolektivu daní sportovci neztrácejí svou velikost v rámci občanské obce a ospravedlňuje tím start ruských a běloruských sportovců.

Aktéři pomocí logiky národní, sportovní a druhové příslušnosti ospravedlňují start ruských a běloruských sportovců. MOV a Fourcade poukazují na problematiku vyřazování osob z kolektivů, pouze na základě toho, že jsou členy kolektivu jiného. Fourcade argumentuje tak, že jsme všichni lidé a jednotlivci, tedy že jako lidé neobhajujeme vždy rozhodnutí kolektivu, ve kterém se nacházíme.

3.3.2 Kolektivní vina

Téma kolektivů s sebou v tomto případě přináší také téma kolektivní viny. MOV v následující citaci říká, že členství v jednom kolektivu nemůže být předpoklad soudu a uvalování sankcí na jednotlivce, i přes to, že kolektiv může vykonávat obecnou vůli členů ve skupině:

„Sportovcům nelze bránit v účasti na soutěžích pouze na základě jejich pasů,“ hájí svůj návrh Mezinárodní olympijský výbor. Ukrajinský ministr zahraničí Dmytro Kuleba to ale vidí jinak. Připomněl, že na olympijských hrách v Tokiu v roce 2021 Rusko získalo 71 medailí. „45 z nich získali sportovci, kteří jsou zároveň členy Ústředního sportovního klubu ruské armády““ (Makhinchuk, 2023).

Ovšem zde se objevuje další kolektiv, do které spadá část sportovců z Ruska a Běloruska, a to jsou armádní sportovní kluby. Určitá část aktérů členství v armádních sportovních klubech odsuzuje a pokládá je za přítěžující okolnost (zde ukrajinský ministr zahraničí). Členství v určitých kolektivech se tedy stává argumentem pro i proti startu těchto sportovců. Ovšem není to tak, že by všichni aktéři brali členství v armádním kolektivu jako argument proti startu a členství ve sportovním kolektivu jako argument pro start. Někteří aktéři členství v armádním kolektivu jako tak problematické nevnímají. Níže je citován úryvek z rozhovoru s Alexandrou Xanthakiovou, zvláštní zpravodajkou OSN v oblasti kulturních práv:

„Někteří britští sportovci jsou členové armády. Někteří američtí sportovci jsou členové armády“ ... „Takže teď budeme diskriminovat na základě profese?“ ... „Pokud jednotliví sportovci budou usvědčeni z páchání zvěrstev, měli bychom omezit jejich lidská práva. Dokud ale nebudou usvědčeni, nemůžeme je diskriminovat na základě jejich národnosti, občanství či profese. Pokud budeme zakazovat aktivní vojáky v Rusku, měli bychom zakazovat aktivní vojáky v Sýrii či kdekoliv jinde, kde byly války. Je tady více míst než Ukrajina.“ (Sobotka, 2023)

Xanthakiová argumentuje příklady z jiných zemí a časů, kde se války taktéž konaly, ale sankce se sportovců nedotýkaly. V tomto případě je odkazováno na zákony, konkrétně precedens nevinu, které jsou zásadním podkladem občanské obce. Zároveň je zde však

odkazováno na příslušnost ke kolektivu, jelikož na skupinu lidí se stejnou profesí, obzvláště pokud je to specifická profese jako člen armády, lze tímto způsobem pohlížet.

Aktéři skrze logiku kolektivní viny ospravedlňují jak start, tak i zákaz startu ruských a běloruských sportovců. MOV a Xanthakiová argumentují tím, že kolektivní vinu není vhodné uplatňovat. Naopak Kuleba poukazuje na skutečnost, že ruští sportovci s medailí jsou většinou také součástí armádních klubů, tedy se o uplatňování kolektivní viny ve své podstatě nejedná.

3.3.3 Jednota sportu

Roztříštění je nejhorší možný stav v tomto režimu ospravedlnění, tzv. pád. K odkazu na stav roztříštění dochází aktérem níže v citaci za účelem zvýraznění využívání sportu k politickým záměrům, k čemuž by dle aktéra (Olega Matycina) nemělo docházet. Autonomie sportu je ohrožena snahou rozbít jednotu mezinárodního sportu – takto by se dal shrnout výrok ruského ministra sportu Olega Matycina níže.

„V přímém přenosu vidíme snahu rozbít jednotu mezinárodního sportu i celé olympijské hnutí. Snahu, aby se sport stal nátlakovým nástrojem k řešení politických záležitostí“ (ČTK, 2023f).

Ruský ministr sportu se tedy snaží zamezit situaci, kdy se bude používat sport k politickým cílům a na základě toho argumentuje, že na OH by se měl řešit pouze sport a ospravedlňuje tak start daných sportovců na OH. Matycin odkazuje na autonomii sportu jako něco, co by bylo podkopáváno zákazem startu sportovců z Ruska a Běloruska, a tím způsobem jejich start ospravedlňuje.

Nejenže jsou sportovci členy několika kolektivů, ale dochází také k prolínání se jednotlivých obecných vůlí těchto kolektivů. Z tohoto prolínání vzniká určitý střet zájmů, ke kterému MOV odkazuje v následující citaci. MOV reaguje na snahu britské vlády přesvědčit sponzory OH, aby vyvinuly tlak na MOV a donutily ho tím k zákazu startu ruských a běloruských sportovců:

„Vlády nerozhodují o tom, kdo se bude účastnit mezinárodních soutěží. Kdyby tomu tak bylo, byl by to konec sportu, jak ho známe dnes,“ ... "Proto doufáme, že britská vláda bude respektovat samostatnost sportu. O tom, kdo se bude účastnit soutěží, musí

rozhodovat výhradně sportovní organizace. A jediným způsobem k zajištění účasti musí být jen a pouze sportovní výkon. ”“ (ČTK, 2023d)

Dle MOV je nutné, aby se různé kolektivní osoby nevměšovaly do svých záležitostí navzájem a neomezovaly možnost kolektivu plnit obecnou vůli jeho členů, což se ale děje a je to jednou ze skutečností, které dělají tento střet tak složitý. Vystává zde také hierarchický problém. Různé organizace posuzují své vzájemné hierarchické postavení a na základě toho se tvoří jejich vzájemné vztahy a rozhodovací procesy uvnitř nich. Například může dojít k povolení startu ruských a běloruských sportovců určitém turnaji sportovní organizací země, ale již jim nemusí být umožněn vstup do země vládou tohoto daného státu. V tom případě dochází ke kontradikci pravomocí různých kolektivů a hierarchickému uspořádání, jelikož v tomto případě je vláda státu v nadřazené pozici. Ovšem v případě rozhodování startu či zákazu daných sportovců na OH tomu tak být nemusí, a hierarchie může být otočena. Zásadní je, že v rámci logiky občanské obce však nemůže dojít k hierarchickému uspořádání, a tak se tato problematika dotýká i domácí obce, ve které je hierarchické uspořádání zásadní (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006).

V úryvku reakce MOV můžeme také zachytit náznak starosti o to, jak by vypadal sport, kdyby mu nenáležela žádná míra autonomie. O tom, kdo se bude účastnit mezinárodních soutěží by plně rozhodovaly vlády, a žádná sportovní kritéria. Snahou, aby k tomuto způsobu vedení oblast sportu v budoucnu netíhla, ospravedlňuje MOV start ruských a běloruských sportovců.

Akteři pomocí logiky jednoty sportu ospravedlňují start ruských a běloruských sportovců na OH. Matyčin a MOV argumentují, že zákazem startu daných sportovců by došlo k narušení autonomie sportu a nesportovnímu řešení situace. Nechtějí, aby se do rozhodování o účasti na sportovním turnaji zapojovaly politické subjekty, jako např. vlády.

3.4 Obchodní obec

Logika obchodní obce poměrně přesně zrcadlí logiku tržního uspořádání. Osoby, které jsou bohaté, jsou „velké“ a mohou svými financemi uspokojovat své tužby. Finanční podporou mohou být do jisté míry komodifikovány i osoby samotné. Tím, že dochází k finanční podpoře osob, například právě sportovců, vzniká vztah mezi subjekty, který může mít hierarchické vlastnosti. V rámci vztahů „bohatých“ subjektů s určitými

organizacemi, například MOV, může dojít ke komercializaci těchto organizací. Na tento typ hierarchie existující na základě financování poukazuje například poradce ukrajinského prezidenta níže. Další problematika, která se dotýká ospravedlnění prostřednictvím obchodní obce, je sponzorství OH, kde je argumentován vliv sponzorů na rozhodování sportovních organizací.

3.4.1 Financování sportovců státem

Prostřednictvím logiky a termínů obchodní obce může být argumentováno, že finanční podporou sportovců dochází k hierarchickému vztahu (ustanoveném prostřednictvím logiky domácí obce) založeném na financích. Tento vztah imituje „vlastnění“ daných sportovců jako výhodného objektu. Sportovci se stali v tomto případě objektem tužeb státu, a na základě toho je stát finančně podporuje. Podobně jako se služby nebo statky stávají předmětem tužeb zákazníků v rámci obchodního tržního systému. Tím dochází ke komodifikaci sportovců – silně řečeno se z nich stává určité zboží v jejich vlastnictví. Představitelé třiceti zemí, kteří jsou autoři dopisu adresovaného MOV ospravedlňují zákaz startu ruským a běloruským sportovcům:

„Máme velké pochybnosti, jestli je vůbec možné, aby Rusové a Bělorusové mohli na olympiádě startovat jako neutrální sportovci, když jsou přímo podporováni a placeni státem“ (ČTK, 2023a).

Tento úryvek ukazuje právě na problematiku placení sportovců ve spojitosti s jejich startem na OH. Představitelé třiceti zemí v dopise nechtějí, aby se na OH objevili sportovci, kteří jsou finančně vázáni na ruský stát. Představitelé států tím odkazují na skutečnost, že jsou jeho pevnou součástí státu a nemohou z něj být jen tak odděleni pomocí toho, že budou prohlášeni za neutrální.

Akteři prostřednictvím logiky financování sportovců státem ospravedlňují zákaz startu ruských a běloruských sportovců. Představitelé daných zemí poukazují na problematiku financování sportovců státem, a nejsou přesvědčeni o tom, že někdo, kdo je financován ruským či běloruským státem, může v jejich očích startovat na OH. Finance se totiž v této logice rovnají nerovnému hierarchickému vztahu mezi danými subjekty.

3.4.2 Komeracionalizace sportovních organizací

V rámci jednotlivých režimů ospravedlnění jsou osoby vzájemně ve vztahu „větší – menší“. Tato logika odkazuje na skutečnost, kdo se podle logik jednotlivých obcí chová vhodně a správně, a kdo je považován v jednotlivých obcích za toho „iracionálního“ a „nevhodného“. Poradce ukrajinského prezidenta Mychajl Podoljak v ukázce níže poukazuje na možné problematické finanční vazby výboru MOV a Ruska a také na vztah Ruska s MOV, jako toho s „většího“ s „menším“.

„Peníze, na kterých je krev Ukrajinců, panu Bachovi zjevně nesmrdí a Rusko si za ně kupuje pokrytectví MOV“ (Sport & ČTK, 2023a).

Ruska, jako toho, kdo má peníze (tím pádem je „velký“ v obchodní obci) a MOV toho, který si za své činy nechá platit, a peníze přijímá (tím pádem je „malý“). Podoljak obecně kritizuje ospravedlnění MOV a hledá v jeho činech vazby prostřednictvím obchodní obce, které jsou podle Podoljaka v tomto procesu nepřijatelné. Konkrétně osočuje MOV, že při procesech rozhodování ohledně ruských a běloruských sportovců pohlíží pouze na finanční stránku věci.

Aktér pomocí logiky komercializace sportovních organizací ospravedlňuje zákaz startu ruských a běloruských sportovců. Podoljak odsuzuje MOV, který podle něj, naprosto vyvrací autonomii sportu na základě vztahové logiky obchodní obce a osočuje MOV z přílivu financí do pokladny MOV ze strany Ruska za rozhodování v jeho prospěch.

3.4.3 Sponzorství

Pro sportovní mega-události jsou zásadní mimo jiné sponzoři, kteří tvoří poměrně velkou část finančního zabezpečení¹⁰ a mají nemalý vliv na celou sportovní akci. Aktéři jsou si toho vědomi, a z toho důvodu se níže nachází úryvek z rozhovoru s viceprezidentem Mezinárodní biatlonové unie Jirí Hamzou:

„Myslím, že v tom (v diskuzi o startu běloruských a ruských sportovců – pozn. autora) můžou sehrát zásadní roli sponzoři. Nebavme se o bojkotu, s tím v žádném případě nesouhlasím. Ale firmy na to budou muset reagovat“ (Osoba, 2023a).

¹⁰ Například na OH v Tokyu 2020 překročili příjmy ze sponzorství hranici tří miliard amerických dolarů. (International Olympic Committee, 2024)

Hamza zde zdůrazňuje velký vliv sponzorů na OH, a to nejen co se týče financí, ale i toho, jaký obraz by jejich případné stažení z OH vytvořilo. Právě z tohoto důvodu lze v tomto citátu objevit prolnutí obce proslulosti a obchodní obce, která zvýrazňuje nutnost firem reagovat na prolnutou síť obchodních vztahů, která je pozměněna rozhodováním MOV ohledně účasti sportovců. Následovně je nepřímě ospravedlňován zákaz startu ruských a běloruských sportovců, jelikož se naznačuje, že sponzorům by se to nezamlouvalo, a tím pádem je to „špatné“.

Aktér ospravedlňuje zákaz startu ruských a běloruských sportovců na základě logiky sponzorství. Hamza předpokládá, že se sponzoři zachovají jinak, než striktně podle logiky zisku a budou reagovat a vyjadřovat se podle toho, co vidí jako správné. Například odstupovat od sponzorství OH v případě startu daných sportovců.

3.5 Průmyslová obec

Průmyslová obec je založena na produktivitě, efektivitě a výkonu. Osoby, které jsou funkční částí systému, jsou „velké“ a obdivované. Efektivně může být chápána snaha přispět k ukončení války politickým řešením skrze sportovce, kteří by svou neúčastí mohli zadržnout kola ruského a běloruského systému. Aktér v tomto případě argumentuje možnost uškození ruskému a běloruskému režimu (což je dle jeho názoru potřebné k ukončení války) neúčastí ruských a běloruských sportovců. Tato část rozebírá efektivitu a výkon, jako termíny průmyslové obce a váže je k ospravedlnění startu sportovců. Dalším tématem, na které pohlížím prostřednictvím průmyslové obce je výkon sportovců, který by podle určitých aktérů měl být jediným měřítkem určování startu/neúčasti na OH, a tedy je aktéry odmítáno možné řešení politické situace skrze sport.

3.5.1 Efektivita sportovního průmyslu

Sportovci jsou bráni v tomto případě v rámci průmyslové obce jako jakási část soukolí. V tomto soukolí sportovci vykonávají část práce, tím je myšlena reprezentace jejich země a sportovní výkony v jejich barvách. Tato práce vede k dalším větším výsledkům, tedy v tomto případě k přispívání do efektivního státního soukolí udržování režimu a jeho reprezentace. Ospravedlňování zákazu ruských a běloruských sportovců na OH probíhá na základě toho, že by svou neúčastí přispěli k zpomalení či zastavení stroje (režimů daných zemí), tím pádem by pomohli v konečném důsledku zmírnit či přispět k ukončení války, jak argumentuje biatlonový závodník Johannes Thingnes Bø:

„Postupem času to zřejmě bude velmi obtížné pro ruské sportovce, ale možná by to naštvání mohlo být tak velké, že by mohlo přispět k ukončení války a dalších problémů,“ řekl (biatlonový závodník Johannes Thingnes Bø – poznámka autora) televizi NRK. Uznává, že je to složité téma. "Pro sportovce je to těžké. Soucítíme s nimi, ale zároveň jde o něco většího. "“ (Sport & ČTK, 2023c)

Nemuselo by k míru dojít pouze skrze složité diplomatické setkání, či válečné vítězství, ale díky „naštvaní“ (skrze nepovolení startu) sportovců, zaseknutí stroje reprezentace a následnému tlaku sportovců na představitele. Je důležité poznamenat, že takový způsob vidění světa je velmi sport-centrický. Ukazuje však, jak může být sport viděn různými optikami, od nehodného konceptu pro akademický výzkum v minulosti až po středobod všeho, jak je možno vidět z interpretace Johanneše Bø. Způsob ospravedlnění zákazu startu skrze průmyslovou obec poukazuje na stát a jeho členy jako na stroj, který má určité efektivní aspekty fungování a skrze tyto aspekty, se dá podobně jako průmyslová mašinerie, urychlit, či zpomalit (jak ukazuje úryvek). Těmito aspekty mohou být právě jednotliví členové a jejich fungování, které celý stroj ovlivňuje.

Aktér ospravedlňuje zákaz startu ruských a běloruských sportovců pomocí logiky efektivity sportovního průmyslu. Bø argumentuje, že pokud by se daným sportovcům zakázal start, mohlo by to vyvolat reakci, která by ve svém důsledku vedla k mimosportovním, politickým následkům, a to konkrétně k přispění ke konci války. Sportovní průmysl v tomto případě chápe, jako součást fungování celé země a jejího režimu.

3.5.2 Výkon

Stejně tak jako v průmyslové obci dochází ve sportu ke standardizovaným měřením a ti lidé, kteří jsou málo aktivní, jsou ve světě sportu neúspěšní („malí“). Tato měření jsou porovnávána a na jejich základě jsou určovány výsledky a hodnota sportovců. Pokud pohlédneme například na skok do dálky, zjistíme, že zde funguje jednoduchá logika měření výkonů sportovců. Stejně tak, jako skokan do dálky je hodnocen podle počtu skočených centimetrů, je pracovník v továrně hodnocen například za počet výrobků zhotovených za hodinu. Průmyslová obec je tedy ta, jejíž logika by byla nejbližší čistě sportovnímu rozhodnutí o účasti na OH, bez vnějších vlivů na sport. K tomuto pohledu se MOV podle

svých slov níže přiklání a ospravedlňuje tím start ruských a běloruských sportovců, a také k tomu samému nabádá i britskou vládu, ke které promlouvá:

“Proto doufáme, že britská vláda bude respektovat samostatnost sportu. O tom, kdo se bude účastnit soutěží, musí rozhodovat výhradně sportovní organizace. A jediným způsobem k zajištění účasti musí být jen a pouze sportovní výkon” (ČTK, 2023d).

Svým způsobem je logika průmyslové obce tedy ta, jejíž prostřednictvím je nejvíce ze všech logik obcí zdůrazňována autonomie sportu jako funkční uspořádání. V citaci prezentované výše, staví MOV výkon sportovců nad všechny ostatní proměnné, co se týče rozhodování o tom, kdo bude startovat na OH. Tímto způsobem říká, že si přeje, aby se o startu rozhodovalo především na základě průmyslové obce, jelikož efektivita osob a jejich výkon, jsou zde stěžejní aspekty.

Aktér ospravedlňuje start ruských a běloruských sportovců pomocí logiky výkonu. MOV apeluje, aby kvalifikace na OH byla pouze záležitostí sportovního výkonu, podobně jako jsou lidé hodnoceni i v jiných oblastech. Poukazuje i na autonomii sportu, která by se jiným chováním narušovala.

3.6 Inspirovaná obec

Ukázky, které by ukazovaly ospravedlnění startu či zákazu běloruských a ruských sportovců v rámci inspirované obce, nebyly pomocí obsahové analýzy v daném časovém úseku nalezeny. Pro inspirovanou obci jsou zásadní témata umění, touhy, vášně a inspirace. Osoby, které jsou otevřeny inspiraci a nechovají se podle ostatních racionálně, jsou v inspirované obci viděny jako „velké“. Lze jen těžko určovat, z jakého důvodu použijí aktéři nějaké způsoby ospravedlnění a jiné ne. Tyto způsoby ospravedlnění se ovšem mohou měnit z velké části v závislosti na typu debaty. Aktéři jsou si samozřejmě vědomi, že debata je veřejná, a také na základě toho volit určité argumenty. Jelikož jsou způsoby ospravedlňování prostřednictvím inspirované obce založené z velké části na citech a spontánnosti, nedá se očekávat, že by takovéto argumenty v rámci veřejné debaty byly voleny jako primární způsoby ospravedlnění, když je možné místo toho volit rozvážnější politické vyjádření.

3.7 Vazby režimů ospravedlnění

Na základě empirické části lze identifikovat přítomnost prolínání jednotlivých obcí v rámci určitých kategorií režimů ospravedlnění, konkrétně u podpory sportovců státem, jednoty sportu a sponzorství. Vazby kategorií režimů ospravedlnění jsou dále graficky znázorněny ve schématu (schéma 1). Tyto vazby byly objeveny na základě situací, kdy pro určité kategorie režimů ospravedlnění byly použité kombinace logik ospravedlnění jednotlivých obcí. U kategorie *Podpora sportovců státem* byla mou interpretací objevena přítomnost logiky především obce domácí, ale také obchodní. Kombinací těchto režimů ospravedlnění byl ospravedlňován zákaz startu ruských a běloruských sportovců. Dále je v debatě používána logika občanské a domácí obce v ospravedlněních, které jsem shrnul do kategorie *Jednota sportu*. Jiní aktéři se vyjadřovali způsobem, který jsem zařadil do kategorie *Sponzorství*. Tento způsob zahrnoval vyjadřování se prostřednictvím logiky obce obchodní a zároveň obce proslulosti.

Tyto skutečnosti ukazují, jak se aktéři vztahují nejen pouze k jednotlivým režimům ospravedlnění k argumentování svých názorů, ale také jejich kombinace. O mapě této diskuze musí být přemýšleno tedy jako o síti, kde dané ospravedlnění propojují určité režimy ospravedlnění. Tato síť ukazuje, jak je diskuze o autonomii sportu komplexní a mnoha tématy provázané téma.

Komplexnost tématu je také možné spatřit u toho, zda aktéři tíhnou prostřednictvím různých obcí a jejich kategorií ke startu či k zákazu startu ruských a běloruských sportovců. Jedině prostřednictvím obchodní obce je v daných člancích ospravedlňován pouze jedno řešení situace, a to zákaz startu. Prostřednictvím všech ostatních obcí, u kterých byla ospravedlnění objevena, se ospravedlňuje jak zákaz, tak i povolení startu, či povolení částečné. Dále byli nejbližší aktéři jednotnému názoru prostřednictvím občanské obce, kde typicky ospravedlňovali povolení startu sportovců a obce proslulosti, prostřednictvím jejichž logiky aktéři ospravedlňovali spíše zákaz startu.

3.8 Shrnutí analýzy

Na základě provedené analýzy jsem došel ke zjištění, že ve vztahu ke startu běloruských a ruských sportovců se aktéři ospravedlňují prostřednictvím logik pěti obcí, tedy všech kromě inspirované obce. Použití logiky inspirované obce v daných člancích v rámci veřejné debaty nebylo u žádného z aktérů k nalezení. Jednotliví aktéři dle mého, i v souladu s teorií pragmatické sociologie, nejsou v této práci zásadní, a explicitní přiřazení

různých aktérů k jejich ospravedlnění není cílem této práce. Zásadní jsou situace, které se v této debatě dějí, tedy jednotlivá ospravedlnění, která jsou kategorizována do jednotlivých obcí.

Díky analýze došlo ke zjištění, že některá ospravedlnění aktérů podléhají zároveň více než jedné logice obce. Například u úryvku, kde MOV ospravedlňuje start běloruských a ruských sportovců¹¹ (ČTK, 2023d), bylo nalezeno použití tří obcí: domácí, občanské, průmyslové. Aktér tedy neospravedlňuje prostřednictvím termínů jedné obce, ale použitím více obcí, a tak vzniká jakési smíšené ospravedlnění. Toto smíšené ospravedlnění poukazuje, za 1. na prolnutelnost obcí Boltanskiho a Thévenotova modelu a jejich logik; a za 2. na složitost debaty o této tématice, potažmo o tématu autonomie sportu.

Analýzu shrnuje graf, který představuje jednotlivá témata ospravedlnění v rámci obcí, na kterých aktéři stavěli své argumenty:

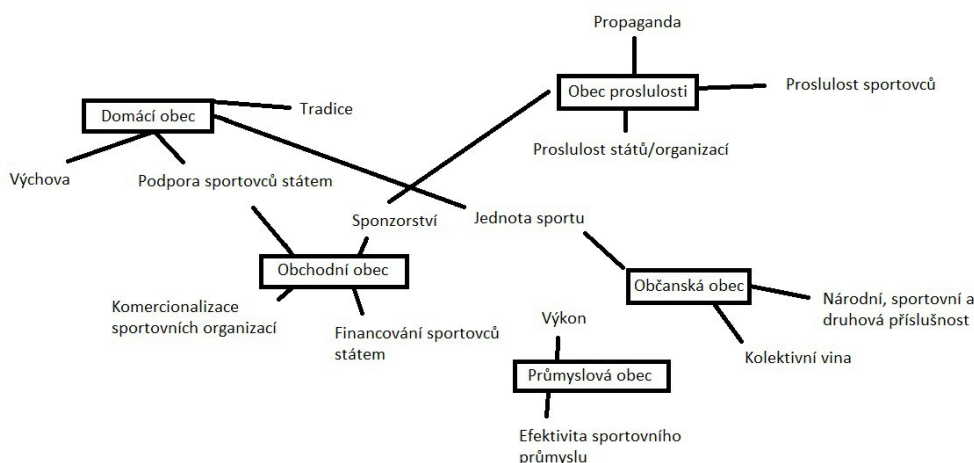

Schéma 1: Jednotlivé obce a jejich kategorie.

Graf ukazuje jednotlivé obce a jejich kategorie, které vznikly na základě analýzy. Tyto kategorie jsou provázané nejen k daným obcím, ale některé také mezi sebou podle toho, jak se jednotlivé obce v argumentech prolínaly. Prostřednictvím tohoto, dochází k propojování některých obcí mezi sebou. Schéma by mohlo poskytnout základ k podrobnější analýze a zkoumání hierarchie jednotlivých obcí, v kontextu jejich možné vzájemné nadřazenosti a podřazenosti v určitých konfliktech, jako je například mnou zkoumaná mediální debata.

11 „Vlády nerozhodují o tom, kdo se bude účastnit mezinárodních soutěží. Kdyby tomu tak bylo, byl by to konec sportu, jak ho známe dnes," ... "Proto doufáme, že britská vláda bude respektovat samostatnost sportu. O tom, kdo se bude účastnit soutěží, musí rozhodovat výhradně sportovní organizace. A jediným způsobem k zajištění účasti musí být jen a pouze sportovní výkon."“ (ČTK, 2023d)

4. Závěr

Analýza mediální debaty o povolení/zákazu účasti ruských a běloruských sportovců na OH ukazuje, že různí aktéři se ve svých vyjádřeních odkazují k pěti různým režimům ospravedlnění neboli k obcím, a to domácí, proslulosti, občanské, obchodní a průmyslové. To, že aktéři ospravedlňují v rámci pěti režimů ospravedlnění ze šesti, ukazuje, jak rozmanitá je tato problematika a z jakého množství úhlů pohledu na ni lze pohlížet. Pokud přihlédneme k tomu, že v rámci každé této obce jsou přítomny pohledy určitých aktérů, jak pro start daných sportovců, tak i proti, dostáváme velmi komplexní síť názorů, které jsou rozříděné do jednotlivých kategorií obcí.

Složitost této problematiky pokračuje tím, že některé argumenty aktérů se týkají více než jedné obce a rámce ospravedlňování dané obcemi se v nich různě prolínají. Na základě dat z kvalitativní obsahové analýzy je možno argumentovat, že aktéři nejsilněji ospravedlňovali svá tvrzení prostřednictvím rétoriky domácí obce, občanské obce, obce proslulosti, obchodní obce a průmyslové obce. Což by také mohlo být volněji řečeno následovně: Aktéři ospravedlňují své postoje termíny rodinné hierarchie, kolektivů, slávy, trhu a výkonnosti. Prostřednictvím obce proslulosti a obchodní obce ospravedlňují typicky zákaz startu, minimálně částečný. S pomocí termínů občanské obce aktéři odkazují především k povolení startu. Jak start, tak i zákaz startu sportovců z Ruska a Běloruska, je silně ospravedlňován v perspektivě domácí a průmyslové.

Obecně je možné poznamenat, že aktéři, kteří ospravedlňují účast ruských a běloruských sportovců na OH, používají argumenty, které poukazují na existenci autonomie sportu. Naopak aktéři, kteří ospravedlňují zákaz startu daných sportovců, k tomu typicky využívají argumenty, které zdůrazňují potřebu propojení sportu a politiky nebo na toto existující propojení ukazují. Dá se tedy říci, že celá debata je vlastně svým způsobem přenesená debata o tom, zda existuje čistá autonomie sportu a zda je na ní možno odkazovat, či ne.

Teorie Geeraerta, Mrkonjiče a Chappeleta (2014) o čtyřech dimenzích autonomie sportu (politická, právní, finanční, pyramidová) a následná extenze této teorie Geeraertem (2020) o dimenzi interní a externí spoléhá na určité hranice mezi těmito dimenzemi, jejichž existenci výsledky této práce nepotvrzuje. Na základě analýzy obcí je v mé práci zvláště zjištěno, do jak velké míry se ospravedlnění (a s tím i diskuze týkající se autonomie sportu) prolínají, a s jak širokou paletou obcí, které zasahují do sportovních

záležitosti je třeba počítat. Je tedy téměř nemožné, aby autonomie sportu mohla být rozdělena do takto ostrých kategorií. Ostrá kategorizace totiž vylučuje možnost prolínání autonomie, ke které dochází například ve formě sportovních organizací, které fungují v rámci několika z daných kategorií autonomie. Z tohoto důvodu se tato práce přiklání spíše k pohledu Abanazira (2022), který také částečně kritizuje práci Geeraerta, Mrkonjiče a Chappeleta (2014) právě za nepřipouštění možnosti prolínání mezi jednotlivými dimenzemi a přikládá důležitost existenci sportovních asociací vzhledem k autonomii sportu. Sportovní asociace vidí jako částečně politické aktéry, kteří ukazují, skrze svou existenci, že politika a sport jsou dlouhodobě propojeny. Tuto skutečnost Geeraert, Mrkonjič a Chappelet stejně nevnímají a pohlížejí na autonomii sportu odlišně. Tato práce na Abanazira navazuje a zdůrazňuje, že pokud pohlížíme na problematiku autonomie sportu, je také třeba brát v potaz jednotlivé aktéry a jejich porozumění konfliktu a sociálnímu světu obecně.

Jak je ukázáno v této práci, tak i na základě prací jiných, tak politika a sport jsou provázány (např. Næss, 2022, Wagg & Andrews, 2006 nebo Booth, 2003). Aktéři obhajující start sportovců z Ruska a Běloruska tedy odkazují k existenci autonomie sportu a k heslu „nemíchejme sport s politikou“, ale toto heslo je ve svém plném rozsahu nemožné v dnešním světě udržet. Jak provázání obcí s tematikou OH ukazuje, sport v dnešní době není silně samostatné odvětví, ale váže se na množství jiných témat a logik, které na něj působí.

Má práce ukazuje další možné praktické využití teorie pragmatické sociologie jako analytického rámce při výzkumnické práci. Tento rámec by také bylo možné využít v dalším výzkumu, týkající se Olympijských her 2024 a ruských a běloruských sportovců. Očekávám například, že pokud někteří tito sportovci budou při OH úspěšní (což je vysoce pravděpodobné), rozvine se mediální debata o jejich startu znovu. Bylo by tedy zajímavé a přínosné, pokud by se analýza této debaty provedla znovu po konci OH, a poté se oba výsledky porovnal. V případě detailního zkoumání režimů ospravedlnění by také bylo možné provést sběr jiných typů dat, například rozhovorů s klíčovými aktéry a strukturovaně se zpětně dotázat na režimy ospravedlnění, které aktéři používali. Taková zjištění by mohlo přispět poznatky v oblastech obecné proměnlivosti veřejné debaty, a také by poukázala na to, jaký přímý dopad měl start těchto sportovců na OH na vnímání autonomie sportu.

Summary

An analysis of the media debate on allowing/banning the participation of Russian and Belarusian athletes in the Olympic Games shows that different actors refer in their statements to five different regimes of justification, alias worlds, namely domestic, fame, civic, market and industrial. The fact that actors justify within the five regimes of justification out of the six shows how diverse the issue is and from how many angles it can be viewed. If we take into account that within each of these worlds the views of certain actors are present both for and against the start of the athletes in question, we get a very complex network of views that are sorted into particular categories of worlds.

The complexity of this issue continues as some actors' arguments concern more than one world and the frameworks of justification given by the worlds are intertwined in different ways. Based on the data from the qualitative content analysis, it can be argued that actors most strongly justified their claims through the rhetoric of domestic world, civic world, world of fame, market world and industrial world. Which could also be loosely stated as follows: Actors justified their positions in terms of family hierarchy, collectivity, fame, market, and performance. Through the world of fame and the market world, they typically justify a ban on starting, at least partially. By means of the civic world, actors refer primarily to the permission to start. Both the start and the ban on the start of athletes from Russia and Belarus are strongly justified in a domestic and industrial perspective.

In general, it can be noted that the actors who justify the participation of Russian and Belarusian athletes in the Olympic Games use arguments that point to the existence of the autonomy of sport. Conversely, actors who justify the ban on the participation of these athletes typically use arguments that highlight or point to the need for a link between sport and politics. Thus, it can be said that the whole debate is actually a kind of figurative debate about whether there is a pure autonomy of sport and whether or not it can be referred to.

Geeraert, Mrkonjic and Chappelet's (2014) theory of four dimensions of sport autonomy (political, legal, financial, pyramid) and the subsequent extension of this theory by Geeraert (2020) to include internal and external dimensions rely on certain boundaries between these dimensions, the existence of which is not confirmed by the results of this paper. Based on the analysis of worlds, my thesis highlights the extent to which justifications (and with it, discussions concerning the autonomy of sport) are intertwined,

and the wide variety of worlds that intervene in sporting affairs that must be taken into account. It is therefore almost impossible for the autonomy of sport to be divided into such sharp categories. In fact, a sharp categorisation excludes the possibility of the intermingling of autonomy that occurs, for example, in the form of sports organisations that operate within several of the given categories of autonomy. For this reason, this thesis leans more towards the view of Abanazir (2022), who also partially criticizes the work of Geeraert, Mrkonjic and Chappelet (2014) precisely for not acknowledging the possibility of interpenetration between the different dimensions and attaching importance to the existence of sport associations due to the autonomy of sport. He sees sports associations as partly political actors that show, through their existence, that politics and sport are linked in the long term. Geeraert, Mrkonjic and Chappelet do not perceive this fact in the same way and view the autonomy of sport differently. This paper builds on Abanazir and emphasizes that when looking at the issue of sport autonomy, we also need to take into account the individual actors and their understanding of conflict and the social world in general.

As shown in this thesis, and based on the work of others, politics and sport are intertwined (e.g. Næss, 2022, Wagg & Andrews, 2006 or Booth, 2003). Thus, actors advocating the entry of athletes from Russia and Belarus refer to the existence of sport autonomy and the slogan "let's not mix sport and politics", but this slogan is impossible to maintain in its full extent in today's world. As the intertwining of the worlds with the theme of the Olympic Games shows, sport today is not a strongly autonomous sector, but is tied to a multitude of other themes and logics that influence it.

My work shows further possible practical applications of the theory of pragmatic sociology as an analytical framework for research work. This framework could also be used in further research regarding the 2024 Olympic Games and Russian and Belarusian athletes. For example, I expect that if some of these athletes are successful at the Olympics (which is highly likely), a media debate will develop about their start again. It would therefore be interesting and beneficial if an analysis of this debate is made again after the end of the Olympics, and then the two results are compared. In the case of a detailed examination of the regimes of justification, it would also be possible to collect other types of data, such as interviews with key actors, and to ask in a structured, retrospective way about the regimes of justification used by the actors. Such findings could contribute insights into areas of general variability of public debate, and also highlight the direct

impact that these athletes' entry into the Olympic Games had on perceptions of sporting autonomy.

Použitá literatura

- Abanazir, C. (2022). *Political Expression in Sport* [Online]. London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003241102>
- Allison, L. (1998). Sport and Civil Society [Online]. *Political Studies*, 46(4), 709-726. <https://doi.org/10.1111/1467-9248.00163>
- Barša, P. (2024). Pragmatická sociologie emancipace: Latour vs. Boltanski [Online]. *Sociální Studia / Social Studies*, 21(1), 9-31. <https://doi.org/https://doi.org/10.5817/SOC2023-33646>
- Bartoluci, S. (2020). Sport as a mirror of society [Online]. In E. Rojo-Labaien, Á. Rodríguez-Díaz, & J. Rookwood (Eds.), *Sport, Statehood and Transition in Europe* (pp. 44-59). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429325847-4>
- Blejštil, P., & Kézr, M. (2023). Tlak na MOV sílí, starostka Paříže otočila. Ani ona už Rusy na olympiádě nechce [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/ostatni-tlak-na-mov-sili-starostka-parize-otocila-ani-ona-uz-rusy-na-olympiade-nechce-3963987>
- Blokker, P. (2011). Pragmatic sociology: Theoretical evolvment and empirical application [Online]. *European Journal Of Social Theory*, 14(3), 251-261. <https://doi.org/10.1177/1368431011412344>
- Boltanski, L. (2010). Nový režim ospravedlňování: Projektová obec [Online]. *Biograf* (52-53), 79 odst. Retrieved from <http://www.biograf.org/clanek.php?clanek=5309>
- Boltanski, L. (2011). *On Critique: A Sociology of Emancipation*. Polity.
- Boltanski, L., Thevenot, L., & Porter, C. (2006). *On Justification: Economies of Worth*. Princeton University Press.
- Booth, D. (2003). Hitting Apartheid for Six? The Politics of the South African Sports Boycott [Online]. *Journal Of Contemporary History*, 38(3), 477-493. <https://doi.org/10.1177/0022009403038003008>
- ČTK. (2022a). Bach se Zelenským se neshodli na návratu Rusů do mezinárodního sportu [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/olympiada-bach-se-zelenskym-se-neshodli-na-navratu-rusu-do-mezinarodniho-sportu-3842541>
- ČTK. (2022b). Kontroverzní krok. MOV zvažuje návrat ruských a běloruských sportovců do soutěží [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/olympiada-kontroverzni-krok-mov-zvazuje-navrat-ruskych-a-beloruskych-sportovcu-do-soutezi-3624183>
- ČTK. (2023e). Buďto Rusové, nebo my. Lotyšsko zvažuje bojkot olympiády v Paříži [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://sport.aktualne.cz/olympijske-hry/lotyssko-bojkot-oh-2024/r~961228d6a24e11eda25a0cc47ab5f122/>
- ČTK. (2023d). MOV se ohradil proti britské snaze ovlivnit kvůli Rusku olympijské sponzory [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/fotbal-ostatni-mov-se-ohradil-proti-britske-snaze-ovlivnit-kvuli-rusku-olympijske-sponzory-4047390>

ČTK. (2023f). My na olympiádu patříme, uprchlíci a disidenti ne, míní ruský ministr sportu [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://sport.aktualne.cz/olympijske-hry/my-na-olympiadu-patrim-e-uprchlici-a-disidenti-ne-mini-rusky/r~fac9bf54aa0b11ed93abac1f6b220ee8/>

ČTK. (2023c). Obrana kritizuje pětibojáře Svobodu za schvalování účasti Rusů na OH [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://sport.aktualne.cz/olympijske-hry/obrana-kritizuje-petibojare-svobodu-za-schvalovani-ucasti-ru/r~61281e14ce6811eda873ac1f6b220ee8/>

ČTK. (2023a). Představitelé 30 zemí vyzvali MOV k objasnění podmínek neutrality pro Rusko [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/olympiada-predstavitele-30-zemi-vyzvali-mov-k-objasneni-podminek-neutrality-pro-rusko-3993723>

ČTK. (2023b). Zástupkyně OSN je pro návrat ruských sportovců, kteří bojovali na Ukrajině [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/olympiada-zastupkyne-osn-je-pro-navrat-ruskych-sportovcu-kteri-bojovali-na-ukrajine-4082256>

Delaney, T., & Madigan, T. (2009). *The Sociology of Sports: An Introduction*. McFarland Publishing.

Dodier, N. (1993). Review Article: Action as a Combination of 'Common Worlds' [Online]. *The Sociological Review*, 41(3), 556-571. <https://doi.org/10.1111/j.1467-954X.1993.tb00077.x>

Dunbar, G. (2023). IOC confirms Russian athletes can compete at Paris Olympics with approved neutral status [Online]. Retrieved April 20, 2024, from <https://apnews.com/article/olympics-ioc-russia-paris-efdcf4d8f17a12693ecdfd239e954fe5>

Geeraert, A. (2020). The autonomy of the Olympic and sport movement [Online]. In D. Chatziefstathiou, B. García, & B. Séguin (Eds.), *Routledge Handbook of the Olympic and Paralympic Games* (pp. 250-264). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429440311-26>

Geeraert, A., Mrkonjic, M., & Chappelet, J. -L. (2015). A rationalist perspective on the autonomy of international sport governing bodies: towards a pragmatic autonomy in the steering of sports [Online]. *International Journal Of Sport Policy And Politics*, 7(4), 473-488. <https://doi.org/10.1080/19406940.2014.925953>

Gemius Audience. (2024). Sport [Online]. Retrieved April 20, 2024, from <https://e-public.gemius.com/cz/aggregate/12836/501106/products>

Giulianotti, R., & Langseth, T. (2016). Justifying the civic interest in sport: Boltanski and Thévenot, the six worlds of justification, and hosting the Olympic games [Online]. *European Journal For Sport And Society*, 13(2), 133-153. <https://doi.org/10.1080/16138171.2016.1183930>

Giulianotti, R., & Thiel, A. (2023). New horizons in the sociology of sport [Online]. *Frontiers In Sports And Active Living*, 4. <https://doi.org/10.3389/fspor.2022.1060622>

Grix, J., & Harris, S. (2016). Governance and governmentality of sport. In A. Bairner, J. Kelly, & J. W. Lee, *Routledge Handbook of Sport and Politics* (pp. 3-15). Routledge.

Henderson, J. C. (2016). Hosting the 2022 FIFA World Cup: opportunities and challenges for Qatar [Online]. *Journal Of Sport & Tourism*, 19(3-4), 281-298. <https://doi.org/10.1080/14775085.2015.1133316>

Hendl, J. (2016). *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace* (Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání). Praha: Portál.

Hsieh, H. -F., & Shannon, S. E. (2005). Three Approaches to Qualitative Content Analysis [Online]. *Qualitative Health Research*, 15(9), 1277-1288. <https://doi.org/10.1177/1049732305276687>

Chappelet, J. -L. (2010). *Autonomy of sport in Europe*. Council of Europe Publishing.

Insidethegames. (2022). Russian officials slam Bach after he says athletes who do not support war could be allowed to compete [Online]. Retrieved April 20, 2024, from <https://www.insidethegames.biz/articles/1128694/ioc-bach-russian-athletes-return-hint>

International Olympic Committee. (2024). OLYMPIC MARKETING FACT FILE [Online] (2024 Edition). Retrieved July 27, 2024, from <https://stillmed.olympics.com/media/Documents/International-Olympic-Committee/IOC-Marketing-And-Broadcasting/IOC-Marketing-Fact-File.pdf>

IOC. (2022). IOC EB recommends no participation of Russian and Belarusian athletes and officials [Online]. Retrieved April 20, 2024, from <https://olympics.com/ioc/news/ioc-eb-recommends-no-participation-of-russian-and-belarusian-athletes-and-officials>

iSport.cz & ČTK. (2022). IIHF rozhodla: Francie a Rakousko střídají Rusko a Bělorusko na MS [Online]. Retrieved June 12, 2024, from <https://isport.bleesk.cz/clanek/hokej-reprezentace-ms-v-hokeji-2022/410983/iihf-rozhodla-francie-a-rakousko-stridaji-rusko-a-belorusko-na-ms.html?reportPage=4>

Kubiček, J. (2014). Sportovní právo ve fotbale [Online]. Právní Prostor. Retrieved from <https://www.pravniprostor.cz/clanky/ostatni-pravo/sportovni-pravo-ve-fotbale>

Makhinchuk, J. (2023). Ukrajinu pobouřila "krvavá" olympiáda s Rusy. Fotograf zachytil trénink vedle kráterů [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/fotograf-zachytil-trenink-ukrajinsky-ch-sportovcu-u-krateru/r~2572153ca15911eda3c0ac1f6b220ee8/>

Morgan, D. L. (1993). Qualitative Content Analysis: A Guide to Paths not Taken [Online]. *Qualitative Health Research*, 3(1), 112-121. <https://doi.org/10.1177/104973239300300107>

Næss, H. E. (2022). *The Neutrality Paradox in Sport* [Online]. Cham: Springer International Publishing. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-15680-9>

Numerato, D. (2009). Between small everyday practices and glorious symbolic acts: sport-based resistance against the communist regime in Czechoslovakia [Online]. *Sport In Society*, 13(1), 107-120. <https://doi.org/10.1080/17430430903377920>

Osoba, M. (2023a). Hamza o Rusech: Není prostor se bavit o návratu. Zásadní roli můžou sehrát sponzoři [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/olympiada-hamza-o-rusech-neni-prostor-se-bavit-o-navratu-zasadni-rol-muzou-sehrat-sponzori-4156623>

Osoba, M. (2023b). Nepodporuji agresí. Podepište prohlášení, zní český návrh pro Rusy a Bělorusy [Online]. Retrieved July 25, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/olympiada-nepodporuji-agresi-podepiste-prohlaseni-znicesty-navrh-pro-rusy-a-belorusy-4277376>

Pajerová, K. (2023). Rozvolňování sankcí proti Rusům. Začalo ve fotbale, jedná o tom i olympijský výbor [Online]. Retrieved July 6, 2024, from <https://echo24.cz/a/H5jd6/zpravy-svet-fifa-rozvolnuje-sankce-proti-rusum-jedna-i-mov-hokej-biatlon-dvere-zavrene>

Pielke, R. (2013). How can FIFA be held accountable? [Online]. *Sport Management Review*, 16(3), 255-267. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2012.12.007>

Procházka, V. (2023). Vraťte Rusy do závodů, přeje si biatlonová legenda. Mizivá šance, zní z Moskvy [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/zimni-sporty-biatlon-vratte-rusy-do-zavodu-preje-si-biatlonova-legenda-miziva-sance-zni-z-moskvy-4173592>

Salkind, N. (2010). *Encyclopedia of Research Design* [Online]. 2455 Teller Road, Thousand Oaks California 91320 United States : SAGE Publications. <https://doi.org/10.4135/9781412961288>

Sandelowski, M. (2000). Whatever happened to qualitative description? [Online]. *Research In Nursing & Health*, 23(4), 334-340. [https://doi.org/10.1002/1098-240X\(200008\)23:4<334::AID-NUR9>3.0.CO;2-G](https://doi.org/10.1002/1098-240X(200008)23:4<334::AID-NUR9>3.0.CO;2-G)

Schimank, U. (1996). Talcott Parsons' System-Umwelt-Betrachtung gesellschaftlicher Differenzierung [Online]. In *Theorien gesellschaftlicher Differenzierung* (pp. 80-134). Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften. https://doi.org/10.1007/978-3-322-86338-6_4

Schimank, U. (2005). The autonomy of modern sport: Dangerous and endangered. *European Journal for Sport and Society*, 2(1), 13-23. <https://doi.org/10.1080/16138171.2005.11687762>

Sobotka, M. (2023). Expertka OSN na lidská práva: Zakázat Rusům start na olympijských hrách je diskriminační [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://www.sport.cz/clanek/olympiada-expertka-osn-na-lidska-prava-zakazat-rusum-start-na-olympijskych-hrach-je-diskriminacni-3979917>

Sport & ČTK. (2023c). Fourcade chce Rusko a Bělorusko na OH. Je mimo, oponuje současný král biatlonu Bö [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://sport.aktualne.cz/olympijske-hry/fourcade-chce-rusko-a-belorusko-na-oh-je-trochu-mimo-oponuje/r~03c3fdacab9411ed8980ac1f6b220ee8/>

Sport & ČTK. (2023a). "Krvavé peníze zjevně nesmrdí." Ukrajina odmítá, aby se Rusové vrátili do soutěží [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://sport.aktualne.cz/ostatni-sporty/krvave-penize-zjevne-nesmrdi-ukrajina-odmita-aby-se-rusove-v-r~b8ed4870a0a211ed8b4e0cc47ab5f122/>

Sport & ČTK. (2023b). Už mají zlato za únosy dětí a znásilňování žen, odmítá Kličko návrat Rusů do sportu [Online]. Retrieved April 21, 2024, from <https://sport.aktualne.cz/ostatni-sporty/uz-maji-zlato-za-unosy-deti-a-znasilnovani-zen-odmita-klicko/r~ad2b72f0a16a11eda9eeac1f6b220ee8/>

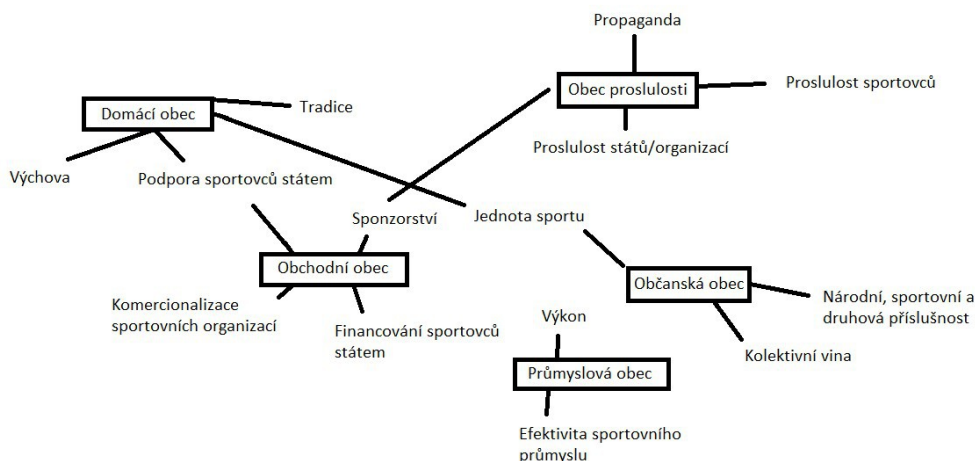
Škaloud, J. Autonomie [Online]. In Z. Nešpor, Sociologická encyklopedie. Retrieved from <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Autonomie>

Šumný, J. (2023). Rusové a Bělorusové mohou soutěžit na olympiádě, rozhodl MOV [Online]. Retrieved July 23, 2024, from <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/sport-rusove-a-belorusove-mohou-soutezit-na-olympiade-rozhodl-mov-241314>

Wagg, S., & Andrews, D. (Eds.). (2006). *East plays West*. Routledge.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Jednotlivé obce a jejich kategorie (vytvořeno autorem) (schéma)

Příloha č. 2: Kódování jednotlivých obcí (vytvořeno autorem) (text)

Inspirovaná obec
Domácí obec
Obec proslulosti
Občanská obec
Obchodní obec
Průmyslová obec

Skončí mezinárodní klatba nad ruskými a běloruskými sportovci? Rezipientů Putinova a Lukašenkova režimu by se údajně mohli brzy vrátit do mezinárodních soutěží, ze kterých byli po invazi na Ukrajinu vyloučeni. Už o tom začal jednat Mezinárodní olympijský výbor.

"Víme, že hledají cesty zpět a oslovili kvůli tomu členy a partnery," citovala agentura Reuters šéfku amerického olympijského výboru (USOPC) Susanne Lyonsovou. "Všichni cítíme, že dřív, nebo později musíme přestat trestat sportovce za činy jejich vlád," dodala. Výkonná ředitelka USOPC Sarah Hirshlandová se také pozastavila nad zdoluhavým řešením dopingové aféry šestnáctileté krasobruslařky Kamily Valijevové na olympijských hrách v Pekingu.

Po triumfu v soutěži družstev totiž vyšlo najevo, že mladá Ruska měla v prosinci pozitivní test na zakázaný trimetazidin. Navzdory tomu mohla podmíněčně závodit v soutěži jednotlivkyň, ale náročnou situaci neustála, pokazila volnou jízdu a skončila čtvrtá. Pokud by Rusko o zlato přišlo, posunuli by se na první místo Američané. "Jsem víc než našťavaná. Víme, že vyšetřování je uzavřené, ale teprve oznámili, kdy budou slyšení," uvedla Hirshlandová.

Prezident Mezinárodního olympijského výboru (MOV) Thomas Bach ve středu telefonicky hovořil s ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským mimo jiné o návratu ruských a běloruských sportovců do mezinárodních soutěží. **Zatímco MOV odkazuje na svou sjednocovací roli, Zelenskij volá po pokračující izolaci ruského sportu i samotných sportovců.** Zelenskij už ve středu po hovoru s Bachem uvedl, že je proti návratu ruských sportovců na mezinárodní scénu a proti jejich startu na olympijských hrách v Paříži, byť pod neutrální vlajkou. "K tomu můžeme říct jen jedno: Bílá nebo neutrální vlajka je pro ruské sportovce nespílitelná, protože všechny jejich vlajky jsou nasáklé krví," uvedl prezident Ukrajiny, kterou ruská vojska napadla 24. února. MOV ve čtvrtěčním prohlášení uvedl, že Bach Zelenskému řekl, že snahou olympijského hnutí je spojit. "V telefonickém hovoru ukrajinský prezident požadoval úplnou izolaci Ruska a Rusů od světové komunity. Podle jeho názoru to má platit i pro sportovce. **V této souvislosti mu prezident MOV vysvětlil sjednocující misi MOV a olympijských her, jak je popsána v olympijské chartě,**" uvedl MOV. "Na závěr tohoto otevřeného a konstruktivního rozhovoru se prezident shodli na tom, že zůstanou v kontaktu." Bach minulý týden oznámil, že MOV bude prověřovat možnosti, jak umožnit návrat ruských sportovců do mezinárodních soutěží. Vzhledem k pokračující válce na Ukrajině MOV neuvažuje o zrušení sankcí proti Rusku, jimiž jsou zákaz pořádání mezinárodních akcí na jejich území a zákaz ruských státních symbolů při soutěžích. **MOV ale nechce, aby ruští sportovci byli nadále vyřazeni ze soutěží jen na základě své národnosti, a zvažuje jejich návrat pod neutrální vlajkou.** Sportovci Ruska a spojeneckého Běloruska nesmějí aktuálně startovat v mezinárodních soutěžích ve většině sportů. MOV vydal 28. února, tedy čtyři dny po začátku invaze na Ukrajinu, doporučení, aby sportovci těchto zemí byli ze soutěží vyřazeni, přičemž argumentoval bezpečností a integritou soutěží. Většina olympijských sportů tuto výzvu uposlechla. Minulý týden Bach prohlásil, že únorové doporučení vydala jeho organizace s těžkým srdcem a porušila tím své zásady. **Žádný sportovec by podle nich neměl být vyřazen ze soutěží jen kvůli svému pasu.** Brzký návrat do soutěží je pro sportovce důležitý i vzhledem k tomu, že začínají kvalifikační boje o účast na olympijských hrách v Paříži 2024.

Od tohoto týdne mohou ruští a běloruští sportovci znovu doufat ve start na olympijských hrách 2024 v Paříži. Ukrajina v takovém případě okamžitě pohrozila bojkotem her a rozhodnutí MOV podrobila tvrdé kritice i například biatlonová hvězda Sebastian Samuelsson. Švédský olympijský vítěz z Pchjongčchangu ve štafetě označil snahy MOV za velkou chybu. „Nepřekvapuje mě to, ale myslím, že jde o smutné, opravdu smutné pochybení. Vyloučení sportovců obou zemí stále považuji za správné rozhodnutí. V době pokračující války neexistuje nic, co by aktuální postoj MOV ospravedlnilo," uvedl 25letý vicemistr světa v rozhovoru pro deník Expressen. Po loňské invazi na Ukrajinu vyloučila většina sportovních federací ruské a běloruské reprezentanty ze svých soutěží, MOV se však snaží najít cestu, jak jim umožnit účast na hrách. Podle střeďečního rozhodnutí nejvyššího olympijského orgánu by ruští a běloruští sportovci mohli startovat v soutěžích organizovaných asijským olympijským výborem. To by mohlo zahrnovat i závody započítávané do olympijské kvalifikace. MOV by reprezentanty Ruska a Běloruska rád na olympiádě viděl jako neutrální sportovce. I v kvalifikacích by měli startovat bez státních symbolů, jako jsou vlajky či hymny. Zatímco ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij se důrazně vyslovil proti návratu Ruska na mezinárodní scénu, například švédská lyžařská ikona Pernilla Wibergová verdikt MOV přivítala. „Je to krok správným směrem, ostatně MOV už kritizovala i Organizace spojených národů, protože vyloučení sportovců porušuje lidská práva. Jsem zastánkyní striktního oddělení sportu a politiky," nechala se slyšet dvojnásobná olympijská šampionka. Argument, že sport a politiku nelze spojit

dohromady, je však podle Samuelssona nesmyslný. „Samozřejmě, Pernilla si může myslet, co chce, a nedomnívám se, že tento názor sdílí sama, ale pro mě je velmi naivní věřit, že sport a politika spolu nesouvisí. Koneckonců, bylo to jasně vidět i loni na fotbalovém šampionátu v Kataru," připomněl konání MS, jež bylo přiděleno arabské zemi za kontroverzních okolností v roce 2010 a od té doby bylo prakticky neustále terčem kritiky, mimo jiné i kvůli opakovanému porušování lidských práv.

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj i jeho poradce Mychajlo Podoljak se ostře ohradili proti snaze Mezinárodního olympijského výboru (MOV) zrušit zákaz startů ruských a běloruských reprezentantů v mezinárodních soutěžích. Rusko s pomocí Běloruska před rokem napadlo Ukrajinu, na což většina sportovních organizací po doporučení MOV reagovala vyloučením reprezentantů obou zemí z mezinárodních soutěží. Šéf MOV Thomas Bach ale v poslední době opakovaně uvedl, že výbor usiluje o zrušení zákazu. Na ukrajinské straně se to nesetkalo s velkým pochopením a tamní olympijský výbor svolal na 3. února valnou hromadu. Na ní bude řešit, jestli kvůli postoji MOV bude bojkotovat letní olympijské hry v Paříži v roce 2024. "MOV podporuje válku, vraždění a ničení. S radostí sledují ruské řádění a ještě jim dají možnost, jak genocidu a další zabíjení propagovat," napsal Podoljak na Twitteru. "Peníze, na kterých je krev Ukrajinců, panu Bachovi zjevně nesmrdí a Rusko si za ně kupuje pokrytectví MOV," přidal Podoljak. Stranou nezůstal ani ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj, který během víkendu opakovaně vyzval MOV, aby zákaz nerušilo. "Až skončí ruská agrese a teror, tak teprve potom se můžeme bavit o účasti Rusů na olympijských hrách," prohlásil.

Ukrajina označila MOV za propagátora války a pohrozila bojkotem olympijských her 2024 v Paříži, pokud na ně Mezinárodní olympijský výbor pozve sportovce z Ruska a Běloruska. Český olympijský výbor situaci citlivě vnímá, bojkot ale vylučuje. "Řada sportovců má hořkou a nenapravitelnou vzpomínku z bojkotu her v Los Angeles 1984. Tuto frustrující zkušenost z doby komunismu nechceme v žádném případě opakovat," uvedla pro Sport.cz ředitelka komunikace ČOV Barbora Žehanová. Po loňské invazi na Ukrajinu vyloučila většina sportovních federací ruské a běloruské reprezentanty ze svých soutěží, MOV se však snaží najít cestu, jak jim umožnit účast na hrách. Nejnovější návrh počítá s tím, že by ruští a běloruští sportovci mohli startovat v soutěžích organizovaných asijským olympijským výborem. To by mohlo zahrnovat i závody započítávané do olympijské kvalifikace. „Taková situace je pro náš stát nepřijatelná," napsal ukrajinský ministr sportu Vadym Gutcajt na twitteru. „Dokud bude válka na Ukrajině pokračovat, ruští a běloruští sportovci by se neměli účastnit mezinárodních soutěží. Pokud nebudeme vyslyšeni, nevylučuji možnost, že budeme bojkotovat účast na olympiádě," dodal. MOV by reprezentanty Ruska a Běloruska rád na olympiádě viděl jako neutrální sportovce. I v kvalifikacích by měli startovat bez státních symbolů, jako jsou vlajky či hymny. Podobně se vyjádřila také pařížská starostka Anne Hidalgo, proti snaze MOV se naopak postavily například Británie, Dánsko nebo Polsko. Jak vnímají situaci Češi? "Podporujeme stávající sankce Mezinárodního olympijského výboru vůči Rusku a Bělorusku. O tématu zapojení ruských a běloruských sportovců do olympijských kvalifikací a her jednal výkonný výbor ČOV a rozhodně se nepřiklání k umožnění jejich návratu," řekla Sport.cz Žehanová. I na výkonném výboru ČOV přitom přišla možnost bojkotu her na přetřes. "Jeho členové se jednomyslně shodli, že bez ohledu na konečné rozhodnutí v této otázce ČOV vyšle českou výpravu na olympijské hry v Paříži 2024. Řada sportovců má hořkou a nenapravitelnou vzpomínku z bojkotu her v Los Angeles 1984, za niž jsme se jim omluvili. Tuto frustrující zkušenost z doby komunismu nechceme v žádném případě opakovat," poznamenala Žehanová. Současně ale česká strana chápe i pozitivní motivaci MOV. "Mezinárodní olympijský výbor výrazně podporuje ukrajinské olympioniky a sportovce. Na druhou

stranu hledá cesty, jak zajistit, aby sport plnil svou nezaměnitelnou roli a nadále spojoval národy – i znesvářené. Opírá se například o precedens z roku 1992, kdy na olympijských hrách v Barceloně mohli pod neutrální vlajkou soutěžit sportovci z Jugoslávie, ačkoli se na jejich zemi vztahovaly sankce OSN. Návrh je tedy na stole a nyní dojde k diskusi o jednotlivých bodech. Žádné řešení v tomto případě není úplně správné. Ale do začátku her v Paříži zbývá ještě téměř rok a půl, proto doufáme, že do té doby vyřeší situaci politici a válečný konflikt skončí," dodala Žehanová.

Bývalá boxerská hvězda Vladimír Kličko se přidal ke kritikům Mezinárodního olympijského výboru (MOV), který se snaží zajistit Rusku a Bělorusku návrat do sportovních soutěží včetně letní olympiády v roce 2024. Rusko s pomocí Běloruska před rokem napadlo Ukrajinu, na což většina sportovních organizací reagovala vyloučením reprezentantů obou zemí z mezinárodních soutěží. Mezinárodní olympijský výbor však nyní usiluje o zrušení zákazu. "Dnes jsou Rusové olympijští šampioni ve válečných zločinech. Dostávají zlaté medaile za únosy dětí a znásilňování žen," prohlásil bývalý profesionální mistr světa a olympijský šampion na Twitteru ve videu natočeném ve zbořeném domě. "Nedávejte na chování Ruska olympijskou pečeť. Jinak budete komplicem v této odporné válce," uvedl šestačtyřicetiletý Kličko. Po vypuknutí invaze se sám připojil k aktivním zálohám. Do armády narukoval i jeho bratr Vitalij, rovněž bývalý mistr světa a nyní starosta Kyjeva. "Země, která šlape po základních principech mezinárodního práva, nesmí být schvalována a podporována mezinárodní sportovní organizací," doplnil Kličko. Postoj MOV zkritizoval v pondělí i ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij.

Charkov, Černihiv či Irpiň. Všechna tato ukrajinská města čelila v uplynulém roce ostřelování ruskou armádou. Rakety zničily i sportovní stadiony, školy nebo bazény, kde trénovali ukrajinští sportovci. Fotograf Nikolaj Synelnykov zachytil, jak tato místa nyní vypadají. V době, kdy se řeší, jestli se olympijských her příští rok zúčastní i ruští a běloruští sportovci. Charkov, Černihiv či Irpiň. Všechna tato ukrajinská města čelila v uplynulém roce ostřelování ruskou armádou. Rakety zničily i sportovní stadiony, školy nebo bazény, kde trénovali ukrajinští sportovci. Fotograf Nikolaj Synelnykov zachytil, jak tato místa nyní vypadají. V době, kdy se řeší, jestli se olympijských her příští rok zúčastní i ruští a běloruští sportovci. Mezinárodní olympijský výbor (MOV) se snaží vrátit ruské a běloruské sportovce na olympijské hry. Reprezentanti obou zemí by podle něj mohli soupeřit o medaile už na příští olympiádě v Paříži jako neutrální závodníci. Ukrajina to odmítá, mezitím její sportovci trénují nejen na olympijské hry na poničených stadionech. Jako třeba tento mládežnický ragbyový tým v Irpini. ... Stadiony poničila ruská armáda během invaze, kterou Kreml spustil loni v únoru. MOV namítá, že na olympijských hrách by měli zákaz ti sportovci, kteří "se postavili proti mírové misi výboru" a aktivně podporovali válku na Ukrajině. Pokud by se sportovci zúčastnili olympiády, měli by podobné podmínky jako ruští atleti kvůli dopingovému skandálu. Tedy žádné státní symboly, jako jsou vlajky či hymny. Rusové a Bělorusové mají kvůli vojenské agresi zakázáno se účastnit většiny evropských soutěží. Takže i když MOV už dříve navrhol, že by sportovci přijeli na olympijské hry v roce 2024, dosud nebylo jasné, jak by mohli splnit podmínky pro kvalifikaci. Na snímku je Ukrajinka Polina u zničené školy v Černihivu. Minulý týden ale MOV informoval, že by se Rusové a Bělorusové mohli zúčastnit soutěží organizovaných asijským olympijským výborem. Tím by se kvalifikovali. Na snímku ukrajinského fotografa Nikolaje Synelnykova je Rusy zničený lyžařský areál v Černihivu. Fotograf v minulých dnech zachytil sportovce i mládežníky z několika ukrajinských měst - Kyjeva, Charkova, Černihivu a Irpini. Některé během tréninku, jiné na místech, kde dřív sportovali. Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij se proti návrhům

výboru ostře ohradil. Jeho poradce Mychajlo Podoljak dodal, že MOV zjevně "nesmrdí krvavé ruské peníze". "MOV podporuje válku, vraždění a ničení. S radostí sledují ruské řádění a ještě jim dají možnost, jak genocidu a další zabíjení propagovat," napsal na Twitteru. "Až skončí ruská agrese a teror, teprve členotom se můžeme bavit o účasti Rusů na olympijských hrách," řekl Zelenskyj. Na snímku kráter po výbuchu na stadionu Čempion v Irpini. Zelenskyj také vyzval předsedu olympijského výboru Thomase Bacha, aby navštívil Bachmut a podíval se sám, jak to vypadá ve městě ostřelovaném Rusy. Na snímku skokanka do dálky na zničeném stadionu v Černihivu. Rusko má jiný pohled. Tamní ministerstvo zahraničí prohlásilo, že jakýkoliv pokus vyřadit Rusko z mezinárodního sportu kvůli válce na Ukrajině je odsouzen k neúspěchu. Na snímku oddíl juda v Irpini. Jeho sál byl zničen během okupace města ruskými vojáky. "Sportovcům nelze bránit v účasti na soutěžích pouze na základě jejich pasů," hájí svůj návrh Mezinárodní olympijský výbor. Ukrajinský ministr zahraničí Dmytro Kuleba to ale vidí jinak. Připomněl, že na olympijských hrách v Tokiu v roce 2021 Rusko získalo 71 medailí. "45 z nich získali sportovci, kteří jsou zároveň členy Ústředního sportovního klubu ruské armády," uvedl. Organizační výbor v Paříži ve středu nicméně uvedl, že se podřídí rozhodnutí MOV. Na fotografii gymnastky Anastasia a Iryna na chodbě základní školy. Nyní i další země na světě řeší, jak se postavit k případné účasti Ruska a Běloruska na olympiádě v Paříži. Na sociální síti Twitter se množí výzvy pod heslem #BoycottRussianSport ("Bojkotujte ruský sport"). Na snímku volejbalové hřiště v ukrajinské Irpini. Český olympijský výbor (ČOV) uvedl, že podle něj by musely být splněny určité podmínky. Rusové by se museli kvalifikovat v Asii, splnit pravidla stanovená antidopingovým řádem a nepodporovat aktivně válku na Ukrajině. Bojkot olympiády jako krajní řešení ale ČOV neplánuje. Na fotografii vyhořelá hala pro taekwondo ve sportovní škole pro děti a mládež v Irpini. Ukrajinský olympijský výbor svolal na pátek 3. února valnou hromadu. Na ní bude řešit, jestli kvůli postoji MOV bude olympijské hry v Paříži bojkotovat. Stadion Jurije Gagarina v Černihivu. Stále má rozbitá okna a díry ve zdi. Sportovní klub Unifecht Charkovské národní univerzity V. N. Karazina. Ruské letectvo ho bombardovalo 5. března 2022. ... Ihor Červinskij pochází také z Charkova. Je držitelem několika medailí z různých plaveckých šampionátů v Evropě a zúčastnil se už čtyř olympijských her. Fotograf ho zachytil uprostřed nefunkčního bazénu v jeho rodném městě. Střechu bazénu prorazila střela, která prošla i dámskou šatnou a rozbila skleněná okna okolo haly, kde se nachází bazén. ... Tento snímek zachycuje kyjevský stadion Dynamo, kde v minulých letech probíhaly zápasy ukrajinské ragbyové ligy nebo tréninky atletů. Letecké útoky ho loni v březnu částečně zničily. Kyjev. Tělocvična Forvard během loňského února utrpěla značné škody, částečně se podařilo obnovit jenom střechu. Trénují zde kulturisté a soutěžící z kategorie bikini fitness z ukrajinského Mezinárodního sdružení bodybuildingu a fitness (IFBB). V současnosti se připravují na mezinárodní soutěž Arnold Classic Europe, která se koná v Madridu. Sportovci prohlašují, že budou bojkotovat všechny turnaje, na které budou přijati zástupci Ruska a Běloruska. Lotyšsko zvaží stejně jako Ukrajina bojkot olympijských her 2024 v Paříži, pokud na ně budou připuštěni ruští a běloruští sportovci. Uvedl to předseda Lotyšského olympijského výboru Žoržs Tikmers. "Pokud by se olympijské hry konaly nyní a ruští a běloruští sportovci se jich směli účastnit, lotyšský tým by nejel," citovala agentura AP Tikmersovo prohlášení. "Dokud bude pokračovat válka na Ukrajině, účast ruských a běloruských sportovců na olympijských hrách je nepřijatelná pod jakoukoliv vlajkou," dodal. Rusko s pomocí Běloruska před rokem napadlo Ukrajinu, na což většina sportovních organizací po doporučení MOV reagovala vyloučením reprezentantů obou zemí z mezinárodních soutěží.

Šéf MOV Thomas Bach ale v poslední době opakovaně uvedl, že výbor hledá cestu k jejich návratu coby neutrálních sportovců. Minulý týden podpořil návrh, aby Rusové a Bělorusové mohli startovat v soutěžích organizovaných asijským olympijským výborem. To by mohlo zahrnovat i závody započítávané do olympijské kvalifikace, čímž by se reprezentantům obou zemí otevřela možnost startovat v roce 2024 pod pěti kruhy v Paříži. Podle Tikmerse, jenž získal v dresu tehdejšího SSSR stříbro ve veslování na západními zeměmi bojkotovaných olympijských hrách v Moskvě 1980, je ale takový postup nepřijatelný. Jen by podle něho byl "povzbuzením pro další eskalaci bojů a normalizaci válečných zločinů a brutálního násilí". Proti plánu MOV se už dříve ostře ohradili zástupci Ukrajiny, řada sportovců i politiků. Ukrajinský olympijský výbor se situací bude zabývat na valné hromadě, kterou svolal na 3. února. Řešit bude především otázku, jestli kvůli postoji MOV bude letní olympijské hry v Paříži v roce 2024 bojkotovat. Spojené státy podporují plán Mezinárodního olympijského výboru na návrat ruských a běloruských sportovců na světovou scénu. Podle Bílého domu by měli mít reprezentanti obou zemí právo zúčastnit se olympijských her v Paříži jako neutrální sportovci. Uvedla to tisková mluvčí Karine Jeanová-Pierreová. MOV se v posledních dnech snaží najít cestu, jak umožnit sportovcům z Ruska a Běloruska účast na mezinárodních soutěžích, z nichž byli v drtivé většině po loňské invazi na Ukrajinu vyloučeni. Snaha ale vyvolala ostrou reakci Ukrajiny i řady dalších zemí v čele s Polskem a Pobaltskými státy. Olympijské výbory Ukrajiny a Lotyšska už oznámily, že budou zvažovat bojkot pařížské olympiády, pokud na ni budou ruští a běloruští zástupci připuštěni. Podle USA je ale jejich návrat na mezinárodní scénu za jistých podmínek možný. "Mělo by být naprosto jasné, že nereprezentují ruský nebo běloruský stát," uvedla Jeanová-Pierreová. Závadit by mohli jako neutrální sportovci bez jakýchkoliv státních symbolů, jako jsou vlajky či hymny. Mezinárodní olympijský výbor spráda plán, jak ruským a běloruským sportovcům umožnit start na olympijských hrách v Paříži 2024. Ukrajina, ve které od loňského února zuří válka po invazi ruských vojsk, je ostře proti a pohrozila bojkotem her. Plán MOV společně odmítly také Polsko, Litva, Lotyšsko a Estonsko, jejichž představitelé rovněž zmiňují neúčast svých sportovců jako možné řešení. Hry v Paříži by podle polského ministra sportu mohlo bojkotovat až 40 zemí. Hry v Paříži by mohla bojkotovat široká koalice států. „Příští olympijské hry by mohlo bojkotovat až 40 zemí, čímž by celá akce ztratila smysl," řekl polský ministr sportu a cestovního ruchu Kamil Bortniczuk. Koalice by se mohla pokusit plány MOV zablokovat ještě před zasedáním 10. února. Podle Bortniczuka by součástí koalice mohla být Velká Británie, Kanada i Spojené státy. "Vzhledem k tomu si nemyslím, že budeme čelit těžkým rozhodnutím před olympiádou. Pokud bychom měli hry bojkotovat, koalice, které budeme součástí, bude dostatečně široká, aby pořádání her nemělo smysl," myslí si Bortniczuk. Představitelé USA ale bojkot nepodpořili. Podle Bílého domu by naopak měli mít reprezentanti obou zemí právo zúčastnit se olympijských her v Paříži jako neutrální sportovci. Uvedla to tisková mluvčí Karine Jeanová-Pierreová. Takový postoj je plně v souladu s představou MOV, který by reprezentanty Ruska a Běloruska rád na olympiádě viděl jako neutrální sportovce. I v kvalifikacích by měli startovat bez státních symbolů, jako jsou vlajky či hymny. MOV se přitom odvolává na zásady olympijského hnutí a razí tezi, že politika do sportu nepatří. "Vyhrůžování bojkotem olympijských her, o kterém NOV Ukrajiny v současnosti uvažuje, je v rozporu se základy olympijského hnutí a zásadami, které zastává," reagoval MOV na ukrajinskou hrozbu. Proti snaze MOV se naopak postavily například Británie a Dánsko. Český olympijský výbor se startem sportovců ze zemí agresorů také nesouhlasí, v případě rozhodnutí MOV start Rusům a Bělorusům umožnit ale nucenou absenci českých sportovců nezvažuje. „Podporujeme stávající sankce Mezinárodního olympijského výboru

vůči Rusku a Bělorusku. O tématu zapojení ruských a běloruských sportovců do olympijských kvalifikací a her jednal výkonný výbor ČOV a rozhodně se nepřiklání k umožnění jejich návratu," řekla Sport.cz ředitelka komunikace ČOV Barbora Žehanová. "Jeho členové se jednomyslně shodli, že bez ohledu na konečné rozhodnutí v této otázce ČOV vyšle českou výpravu na olympijské hry v Paříži 2024," dodala Žehanová.

Tlak na Mezinárodní olympijský výbor (MOV) se stupňuje. Proti startu sportovců z Ruska a Běloruska na olympijských hrách v Paříži v příštím roce už je také starostka francouzské metropole Anne Hidalgo. Ta přitom ještě koncem ledna proti snaze MOV dostat na olympiádu sportovce ze zemí agresorů nevystupovala. MOV by reprezentanty Ruska a Běloruska rád na olympiádě viděl jako neutrální sportovce. Starostka francouzské metropole Hidalgo takový průběh her původně připouštěla, se vzrůstajícím mezinárodním tlakem svůj původní postoj ale přehodnotila. „Dokud trvá tato válka, tato ruská agrese na Ukrajinu, není možné se tvářit, jako by se nic nestalo a nechat ruskou delegaci přijet do Paříže, zatímco na Ukrajinu budou dál pršet bomby," řekla Hidalgo. Hidalgo by si v Paříži dokázala představit pouze ruské a běloruské disidenty, tedy sportovce, kteří proti válce na Ukrajině veřejně vystupují a ve svých zemích kvůli tomu čelí perzekucím ze strany státu. Ti by podle ní na hrách mohli startovat v týmu uprchlíků.

„Stále nám zbývá chvíli čas, než padne rozhodnutí," dodala Hidalgo. Také v Česku po týdnu váhání sílí hlasy protestující proti snaze umožnit sportovcům z Ruska a Běloruska usilovat o účast na olympijských hrách 2024 v Paříži. Česká unie sportu i Národní sportovní agentura apelují na ČOV, aby se jednoznačně vymezil proti doporučení MOV o prozkoumání podmínek startu jednotlivců z těchto zemí v neutrálních barvách. Český olympijský výbor dosud odmítl jakýkoli bojkot OH v Paříži, a nakonec se i vyslovil pro zachování současných sankcí, kdy v drtivé většině sportů mají Rusové a Bělorusové kvůli agresí na Ukrajině zákaz startu v mezinárodních soutěžích. MOV přesto nyní hledá cestu, aby se vybraní sportovci z těchto zemí mohli dostat na OH z asijských kvalifikací, kde by startovali bez národních symbolů a za podmínky, že se vymezí proti válce. Pátečního online summitu evropských ministrů sportu se za Česko zúčastní šéf NSA Ondřej Šebek.

„Současné Rusko nemá na olympiádě místo. Nerozumím tomu, co se změnilo, že ho chce MOV najednou vzít zpět," vyjádřil jasný postoj. „Je na místě ukázat rozhodnost v tom, že takto nebývale agresivní chování vůči jinému státu do civilizované společnosti nepatří," uvedla ve svém prohlášení Rada ČUS. „Není možné, abychom po vlastní úmorné zkušenosti s ruskou okupací jakýmkoli náznakem připustili zapojení sportovců této země do sféry olympismu, která vyzdvihuje respekt i úctu k soupeři," sdělil šéf ČUS Miroslav Jansta. „Představitelé ruského režimu nesdílejí olympijské myšlenky, když barbarsky zabíjejí ukrajinské obyvatele. Navíc dobře víme, jak by lživá propaganda okamžitě využila startu v olympijské Paříži," zaznělo stanovisko Rada ČUS.

Předseda Mezinárodního olympijského výboru (MOV) Thomas Bach vyzval Ukrajinu, aby přestala hrozit bojkotem letních her v roce 2024 kvůli možné účasti Ruska a Běloruska. Informovala o tom agentura Reuters. Reprezentanti obou zemí byli loni z drtivé většiny sportovních soutěží vyloučeni kvůli vojenskému útoku na Ukrajinu, který trvá bezmála rok. MOV však nyní uvažuje o tom, že by jim umožnil start v Paříži jako neutrálním sportovcům. Proti tomu se ohradila Ukrajina, pohrozila bojkotem her a v dopise k tomu vyzvala i ostatní členy olympijského hnutí. Bach proto poslal ukrajinskému olympijskému výboru dopis, ve kterém upozornil, že by šlo o porušení olympijské charty. Připomněl také, že podle Organizace spojených národů je vyloučení Rusů a Bělorusů diskriminující.

"Navíc jsme jejich návrat do soutěží jako neutrálních sportovců ještě nijak konkrétně neřešili," uvedl Bach. "Takže vaše výzva federacím, pořadatelům her a dalším členům

olympijského hnutí, kterou se je snažíte dostat pod tlak a ovlivnit jejich postoj, považuje většina z nich minimálně za politováníhodnou," konstatoval Bach. Ruský ministr sportu Oleg Matycin označil výzvu 35 zemí k vyloučení Ruska a Běloruska kvůli invazi na Ukrajinu z olympijských her v roce 2024 za nepřijatelný. Uvedla to agentura TASS. Na vyloučení obou zemí z letních her v Paříži se shodli ministři sportu a další vrcholní představitelé 35 zemí včetně USA, Německa, Austrálie nebo České republiky na páteční on-line konferenci. Reagovali tak na snahy Mezinárodního olympijského výboru (MOV) umožnit Rusům a Bělorusům start pod pěti kruhy. Sportovci obou zemí se od začátku invaze loni v únoru nesmí účastnit většiny mezinárodních soutěží. Matycin se proti požadavku ohradil. "Jde o přímý zásah do chodu nezávislé mezinárodní sportovní organizace. Pokus ministrů diktovat podmínky účasti sportovců je zcela nepřijatelný," prohlásil. Podle návrhu MOV by Rusové a Bělorusové mohli v Paříži startovat jako neutrální atleti. Jejich návrat do soutěží zdůvodnil prohlášením Organizace spojených národů, která vyloučení Rusů a Bělorusů označila za diskriminaci. "V přímém přenosu vidíme snahu rozbít jednotu mezinárodního sportu i celé olympijské hnutí. Snahu, aby se sport stal nátlakovým nástrojem k řešení politických záležitostí," uvedl Matycin. Za ponižující označil návrh polského ministra sportu Kamila Bortniczuka, podle kterého by mohl na olympijských hrách stejně jako v minulosti startovat tým uprchlíků, tvořený i ruskými a běloruskými disidenty.

Otázka soubojů s ruskými soupeři v době války na Ukrajině či dokonce případného bojkotu se dotýká nejvíc samotných sportovců. Je zřejmé, že v době přípravy na nominační boj o hry v Paříži je to pro ně citlivé téma, přesto se řada z nich nebojí prezentovat a vysvětlit svůj názor. Nejnověji se na sociálních sítích vyjádřil slalomový olympijský vítěz Jiří Prskavec. Vodní slalomáři tradičně patří k těm, kteří se neschovávají za fráze, a vyjadřují se k aktuálnímu dění. Ať už to je dlouhodobě kajakář Vavřinec Hradílek, nebo kanoista Lukáš Rohan, či právě Prskavec, všichni olympijští medailisté. Prskavec s Rohanem jsou momentálně na přípravném kempu na ostrově Réunion, ani tam pochopitelně nejsou skryti před aktuálním světovým děním včetně tragických osudů Ukrajinců či velmi mírně řečeno benevolentním přístupem Mezinárodního olympijského výboru k ruské účasti na nejbližších olympijských hrách. „Rusko nemá být na olympijských hrách z několika důvodů,“ začal Prskavec svůj obsáhlý příspěvek. Rusové podle něj „nesplnili podmínky od WADA a prošlo jim to“ v připomínce státem řízeného dopingového programu a „na Ukrajinu zaútočili v době olympijského míru, a tím přímo porušili olympijskou chartu“. Ruská agrese začala krátce po skončení Zimních olympijských her v Pekingu v období před začátkem paralympijských her, odkud pak byli ruští a běloruští sportovci vyloučeni. Prskavec připomíná, že rozhodně není předčasné řešit start Rusů na olympiádě rok a půl před jejím konáním. „Pokud sportovcům z Ruska nebude umožněn start v letošních kvalifikacích na olympiádu, tak tam z 90 procent nebudou. Ta otázka je aktuální a je na každém sportu, aby se zachoval správně, nezávisle na MOV,“ píše úspěšný kajakář. Zároveň registruje, že pohled Evropy na válečný konflikt a jeho důsledky je odlišný od vnímání ostatních kontinentů. „Pokud se koukneme do historie, tak například pro OH Peking 2008, kdy Čína brutálně potlačila Tibetské povstání, jsme se nezachovali solidárně a jediný kdo z Evropy OH bojkotoval, byla Angela Merkelová. Celá Evropa na hry odjela včetně všech politiků,“ připomněl. K Merkelové se přidali tehdy i někteří další státníci, do Pekingu neletěl ani tehdejší český prezident Václav Klaus a premiér Mirek Topolánek. „Nemůžeme pak nadávat ostatním kontinentům, když jsme byli stejně lhostejní k problémům, které se nás přímo netýkaly. Také tam umírali lidé, také se porušovala lidská práva a my jsme mlčeli,“ píše Prskavec. Rozebírá i téma bojkotu, tak často zmiňované v posledních dnech. Ve společném prohlášení ho odmítlo ministerstvo

zahraničí, Národní sportovní agentura i Český olympijský výbor, jenž připomínal osudy sportovců, kteří nemohli startovat na OH v roce 1984 a přišli tak o možný vrchol svých kariér. „Je to opravdu ta poslední možnost a je pro mě strašně těžké odpovědět, zda bych hry dokázal bojkotovat,“ popisuje. „Pokud sportovci Ruska budou startovat na OH, tak budou i součástí mezinárodní scény, takže sportovec buď udělá gesto v podobě OH a pak bude normálně závodit proti Rusům na jiných závodech,“ píše. Bojkot může pomoci propagandě, „Anebo může ukončit kariéru do doby, než Rusko ukončí svou agresi. My jsme také jenom lidé a naše sportování je zároveň naše práce. Nedělám tenis, takže opravdu nejde jen tak na dva roky lehnout a nemít příjem,“ vysvětluje. Mimochodem zrovna na tenisových turnajích nastupují ruští tenisté běžně a žádné výzvy k bojkotu se v masovém měřítku neobjevují. Prskavec navíc doplňuje, že bojkot západních zemí by ruské propagandě mohl jen posloužit: „Ve chvíli, kdy tam bude Rusko a my vyklidíme pole, tak se můžeme plácet po zádech, ale oni reálně budou mít daleko lehčí cestu k medaili a tím i k eventuální propagaci režimu.“ V závěru vyzývá ostatní sportovce, aby komunikovali s ostatním mimo evropskou bublinu a dodávali argumenty vedení svých federací. Sám se tak snaží činit jako člen komise sportovců Mezinárodní kanoistické federace. A podpory se dočkal i od tréninkového parťáka Víta Přindiše či Lukáše Rohana. „Náš pohled na věc je jasný, teď musíme přesvědčit i další, proč téma návratu Ruska na světovou scénu není na místě. Z historie bychom se měli poučit, ne ji opakovat,“ napsal Rohan na Twitter. Pětinásobný mistr světa v biatlonu a současný člen Mezinárodního olympijského výboru (MOV) Martin Fourcade podporuje účast ruských a běloruských sportovců v neutrálních barvách na olympijských hrách 2024 v Paříži. Uvedl to v rozhovoru pro norskou televizní stanici NRK. MOV navzdory pokračující válce na Ukrajině, kvůli níž jsou sportovci z Ruska a spojeneckého Běloruska aktuálně vyloučeni z mezinárodních akcí v drtivé většině sportů, chce umožnit vybraným jednotlivcům z těchto zemí účast na příští letní olympiádě. Okupovaná Ukrajina i desítky dalších nejen evropských zemí tyto plány odmítají a postavila se proti nim také pařížská starostka Anne Hidalgo. Fourcade, jenž zasedá v komisi sportovců MOV a předsedá komisi sportovců při organizačním výboru OH 2024, je naopak pro. „Jako zástupce sportovců a jakožto sportovec jsem přesvědčen, že bychom měli zvážit návrat ruských a běloruských sportovců do soutěží. Zvolili mě do MOV, abych bránil sportovce, a mám trochu pocit, že tyto sportovce nehájím. Samozřejmě, že jsou to Rusové a Bělorusové, ale jsou to taky závodníci,“ řekl. Nerad by viděl, kdyby Francie zakázala ruským a běloruským sportovcům vstup do země podobně, jako to udělali Britové v případě tenistů z těchto zemí před loňským Wimbledonem. „Byl bych velmi na rozpácích ze své země, pokud by se rozhodla zakázat Rusům a Bělorusům soutěžit. Jsme neuvěřitelně hrdí, že můžeme ukázat světu, jak krásná Francie je, a nedokážu pochopit, jak bychom mohli přivítat svět bez ruských a běloruských sportovců,“ prohlásil. Zároveň ale zdůrazňuje, že plně podporuje ukrajinský národ a je rozhodně proti činům ruské vlády. Připomněl také, že v době své aktivní kariéry otevřeně kritizoval Rusko kvůli dopingovým skandálům. „Nebyl jsem jediný, ale jeden z mála, kdo veřejně vystoupil proti Ruské federaci a ruským úřadům kvůli doping. Někdy jsem měl kvůli tomu strach, protože nikdy nevíte, co se může stát. Rozhodně nechci nikomu dát příležitost, aby mě obvinil, že jsem proruský,“ dodal. Jeho někdejší rival a současný král světového biatlonu Johannes Thingnes Bø má opačný názor. Vyloučení drtivé většiny ruských a běloruských sportovců z mezinárodních soutěží považuje za prostředek, jak přimět Rusko k ukončení války. „Postupem času času to zřejmě bude velmi obtížné pro ruské sportovce, ale možná by to naštvání mohlo být tak velké, že by mohlo přispět k ukončení války a dalších problémů,“ řekl televizi NRK. Uznává, že je to složité téma. „Pro sportovce je to těžké. Soucítíme s nimi, ale zároveň jde o něco většího.“ (Fourcade) udělal spoustu správných věcí, ale tady

mám pocit, že je trochu mimo," dodal trojnásobný mistr světa z aktuálního šampionátu v Oberhofu. Naopak bývalý ruský biatlonista Alexandr Tichonov ocenil Fourcadův postoj. "Velmi jsem Fourcada respektoval, ještě když byl aktivním sportovcem. Ke všem záležitostem přistupoval férově, takže tohle je dobré znamení. Ukazuje se, že ve Francii jsou lidé, kteří myslí normálně, na rozdíl od zmrzlých Norů," řekl agentuře TASS člen vítězných sovětských štafet na čtyřech zimních olympijských hrách od Grenoblu 1968 po Lake Placid 1980.

Mezinárodní olympijský výbor (MOV) dál hledá cestu, aby ruští a běloruští sportovci mohli startovat na olympijských hrách v Paříži v roce 2024 pod neutrální vlajkou. I když se proti tomu postavily desítky států a Ukrajina i Lotyšsko jsou připraveny hry v Paříži v takovém případě bojkotovat. Klíčovým argumentem pro MOV je doporučení dvou členek výboru pro lidská práva OSN, že by jednotlivci neměli být trestáni na základě jejich národnosti. Jedna z nich Alexandra Xanthakiová, zvláštní zpravodajka OSN v oblasti kulturních práv, pod které spadá i sport, poskytla webu Sport.cz exkluzivní rozhovor, v němž potvrdila, že zákaz startu ruských a běloruských sportovců je podle OSN diskriminační. Proč jste doporučila MOV, aby umožnil start ruských a běloruských sportovců jako neutrálních? Cítím, že je důležité dělat rozdíl mezi státy, které zakazujeme, a individualitami. Jednotlivci mají práva účastnit se sportovních klání stejně jako ostatní. Mají právo nebýt diskriminováni na základě své národnosti. Tito konkrétní sportovci nebyli shledáni vinnými žádným soudem z porušování lidských práv a nebyli kolektivně těmi, kteří rozhodli o nelegální válce na Ukrajině. Takže si myslím, že je proti základním principům lidských práv, aby byli diskriminováni. Ve vyjádření zaslaném MOV píšete, že sankce proti ruským a běloruským sportovcům byly už dříve legitimní (absence státní hymny i vlajky) a to z důvodu, že přímo cílí na dané státy. Tyto země ale využívají sport jako svou propagandu. Proč se tomu OSN nevěnovala dřív a rezonuje to až nyní před olympijskými hrami? Nezmiňuji se o tom před olympijskými hrami. Zmiňuji se o tom v souvislosti s násilím, které pokračuje. Když začala válka, mou první prioritou bylo vydat prohlášení, že se jedná o nelegální válku, která porušuje kulturní práva lidí, kteří žijí na Ukrajině. Protože je to válka, jejímž odůvodněním bylo, že neexistuje ukrajinský národ, a to je porušení národní a kulturní identity Ukrajinců. Musíme být ale spravedliví a neřídit se nenávistí v našem rozhodování. Proto říkám, že zákaz startu zemí je v pořádku, ale zakázat start jednotlivcům je porušování jejich práv. Mluvím o sportovních akcích, ale také o kulturních aktech, kteří jsou zakazováni na koncertech či festivalech. Co bude dál? Co mezinárodní komunita vyžaduje, abychom udělali pro vyjádření podpory Ukrajině? Spálit Vojnu a mír? Zakázat Čajkovského hudbu? Co je náš limit? Je v pořádku porušovat lidská práva, protože je Rusko porušuje na Ukrajině? Jen abychom si to ujasnili. Stavěla jste se tedy proti zakazu účasti individuálních ruských a běloruských sportovců od začátku války? Ano, je to porušení lidských práv. Bylo to porušení od začátku války, je to porušení teď a zůstane porušením, dokud bude pokračovat. Někteří ruští sportovci jsou členy armádních klubů, například CSKA Moskva. Členové té samé armády teď zabíjejí na Ukrajině. Nevidíte v tom problém? Někteří britští sportovci jsou členové armády. Někteří američtí sportovci jsou členové armády... Ale tyto armády nejsou ve válce, nebo nekonají žádnou agresi vůči jiným. Takže teď budeme diskriminovat na základě profese? Pokud jednotliví sportovci budou usvědčeni z páčání zvěrstev, měli bychom omezit jejich lidská práva. Dokud ale nebudou usvědčeni, nemůžeme je diskriminovat na základě jejich národnosti, občanství či profese. Pokud budeme zakazovat aktivní vojáky v Rusku, měli bychom zakazovat aktivní vojáky v Sýrii či kdekoli jinde, kde byly války. Je tady více míst než Ukrajina. Měli bychom být konzistentní tam, kde uplatňujeme omezování lidských práv. Máme tady precedens jako olympijské hry v roce 1948 a zákaz účasti Německa. Proč je ta

situace nyní rozdílná? Pokud jde o zákaz sportovců, tak tady máme ještě Jihoafrickou republiku (kvůli apartheidu se neúčastnila OH od roku 1964 do roku 1988 - pozn. red.). Najdu ale také několik precedentů, kde sportovci mohli startovat pod neutrální vlajkou, například dopingové aféry. Proč by válka na Ukrajině měla být něco víc než jiné války, které se odehrály na různých místech planety od druhé světové války? Musím nad tím přemýšlet a myslím, že veškerá srovnávání nesedí. Lidská práva nebyla ve 40. letech tolik uznávaná jako teď. Protože jsme proti válce a proti tomu, jak se stát jako Rusko chová, jsme v souladu s demonizováním a trestáním jednotlivců, kteří v tomto státě žijí? To je klíčová otázka a já s tím v souladu nejsem. Na Jugoslávii v době občanské války ale OSN uvalila v 90. letech sankce. Proč volí nyní jiný přístup? Je úplně stejný. Účast Ruska a Běloruska na olympiádě bude zakázána. Rada bezpečnosti však nepřijala žádnou rezoluci, která by vyzývala státy, aby přijaly nezbytná opatření a vyjádřily tak svůj nesouhlas s válkou. V tom je odlišná situace se zmíněnou Jihoafrickou republikou, kde uplatnili politiku apartheidu a ze svých řad úplně vyloučili černošské sportovce. Neměli bychom také zapomenout, že tam šlo o přímou diskriminaci. Myšlenka toho, že porušíme lidská práva s odůvodněním toho, co páchá Rusko, není správná. Neměli bychom se stát novým Ruskem, to my nejsme. Chceme dodržovat lidská práva všech i přes agresi a nelegální válku. Jaká je odezva OSN na páteční londýnský summit, kde se 35 zemí postavilo proti tomu, aby MOV umožnil ruským a běloruským sportovcům soutěžit na olympijských hrách? Jedná se o země, které jsou součástí OSN. Nevím, protože jsem nezávislá expertka při OSN. Politika by ale neměla potlačovat lidská práva. Když pětatřicet států řekne, že odted' budou vylučovat ženy ze školy, řekneme si, že to je v pořádku? Ne, lidská práva nejsou založena na většině nebo menšině. Jsou založena na kolektivních právních závazcích, které státy přijaly. Lidstvo přijalo právní závazek, že nebude diskriminovat jednotlivce jen na základě jejich národnosti. Je snadné tyto zásady respektovat, když nedochází ke konfliktu. Potíž je právě nyní. Respektovat lidská práva, i když musíme učinit těžká rozhodnutí.

Ostuda pro mezinárodní hokej. Jiná slova nemůže hokejová legenda vyřknout, když přijde řeč na počín bývalého šéfa IIHF Reného Fasel. Brankář olympijských vítězů z Nagana Dominik Hašek jen bezmocně kroutí hlavou nad tím, že skoro rok od začátku války na Ukrajině, kam v roli agresora vstoupilo Rusko, přijal Fasel ruské občanství a k tomu podíl v jedné z tamních firem. „Slyšel jsem, že se říkalo, jak dělá všechno, aby pomohl Rusku, že je tam zaháčkované a že se k němu valí peníze. Tak teď je jasné, že to nebyly řeči, ale pravda. Vrhá to stín na mezinárodní hokej, i když už není šéfem IIHF," říká Hašek v pořadu Příklep na Sport.cz. Už 24. února uplyne rok od chvíle, kdy Rusko napadlo sousední Ukrajinu. Od té doby její území pustoší válečný konflikt a umírají lidé, další bezmocně prchají ze svých domovů v jediné snaze zůstat naživu. Dominik Hašek se v každé chvíli ostře vymezuje proti počínání Ruska a ostře agresora kritizuje. „Beru to jako normální, jsem rád, že mi lidé naslouchají a že o tom můžu mluvit a můžu pomoci správné věci," tvrdí přesvědčivě. „Dominátor", jak se brankářské legendě přezdívá, podporuje vyloučení ruských sportovců ze všech možných soutěží. Ne kvůli nim samotným, jen vše vnímá jako součást protestu proti válečnému konfliktu vedenému Ruskem. Zároveň bývalého reprezentanta mrzí, že ne všechny sporty a soutěže se k tomu staví stejně. „Tím bohužel tu válku do jisté míry podporují," míní Hašek. „Moc rád bych ale ruským klukům a holkám pomohl, těm, kteří odsuzují válku." Rýpnutí si neodpustil do Mezinárodního olympijského výboru. Jeho prezident Thomas Bach před pár dny na MS ve sjezdovém lyžování hájil záměr dostat na olympiádu v Paříži 2024 sportovce z Ruska a Běloruska, proti kterému se v Evropě zvedla nevole. Bach uvedl, že sport musí respektovat lidská práva všech sportovců. Odmítl, že by se MOV kvůli svému přístupu ocitl na "špatné straně

historie". Hašek tenhle postoj nechápe. „To jsou věci, které budu vždy zásadně odsuzovat. Pro mě je lidský život vždy na prvním místě a podle toho se snažím chovat," uvádí v Příklepu. „Kritizuji jakýkoli možný návrat ruských sportovců nebo možnost, aby mohli hrát v našich soutěžích, protože to podporuje ruskou agresi," má jasno Hašek. Na druhou stranu přesvědčuje, že chce každému ruskému sportovci pomoci. Jen je třeba splnění určitých podmínek, pak jim měly stát vyjít vstříc a sportovci by pak dostali uprchlická víza. Jako tomu bylo v dobách totality. „Jednalo by se o sportovce, kteří by cítili a vyjádřili, že zabíjení na Ukrajině není správný, a když by cítili, že ruská agrese a válka, včetně všeho, co s tím souvisí, že je špatně. Chtěl bych, aby se ti lidé nebáli vyjádřit. Další státy by jim pak otevřely náruč a pomohly. A nejen jim, ale i jejich rodinám, nejbližším, kteří by mohli být v Rusku šikanováni," nabízí řešení Hašek. „A tito stateční sportovci by byli těmi nejlepšími protiválečnými ambasadory. Takže chci ruským sportovcům pomoci, ale chci udělat všechno pro to, aby na Ukrajině neumírali lidé." Martin Kézr, šéfredaktor sportovní redakce Práva a Sport.cz, který byl druhým hostem Příklepu, vnímá, že je situace hodně smutná. „Žijeme tady s válkou ve veliké blízkosti. Ovlivňuje životy nás všech, vidíme její přímé a nepřímé dopady. A vidíme, jak mají lidé a celý svět různě nastavené hodnoty, jak nad tu morálku, nebo solidaritu, přichází moc peněz," uvádí zkušený žurnalista. Řeč se znovu stočila k bývalému šefovi IIHF a jeho postojům směrem k Rusku. „Říkal jsem si, to není možný, to to v novinách přehánějí. A on se za téhle situace opravdu stal ruským občanem a přijme podíl v ruské firmě," neskrývá rozčarování Hašek a s Kézrem se shoduje, že tohle všechno bude mocným argumentem pro ruskou propagandu. „Fasel sice už není šéfem IIHF, ale jaký stín to vrhne na mezinárodní hokej? Fakt jsem si myslel, že se mi to jen zdá," dodává Hašek.

Bude box i nadále součástí olympijských her? Často skloňovaná otázka nejen v posledních týdnech. Jeden z nejprosluňějších sportů totiž zatím nefiguruje na programu OH 2028 v Los Angeles a údajně hrozí i vyřazení z letních olympijských her konaných příští rok v Paříži. Situaci moc nepomáhá ani letošní mistrovství světa pořádané asociací IBA, která i přes zákaz MOV dovolila start ruským a běloruským sportovcům, a rázem vypukl bojkot jiných států včetně České republiky. „Byla to by pro mě velká tragédie," líčí stříbrný olympijský medailista z LOH 2000 v Sydney boxer Rudolf Kraj. Směrem k boxerské účasti na letních olympijských hrách 2024 v Paříži momentálně pomýšlí například Češka Lucie Sedláčková, která nejprve musí projít červnovou kvalifikací Evropských her v polském Krakově. A pokud se povede, stane se její sen skutečností. Jenomže vše nemusí být růžové, jak se může zdát... Boxu totiž údajně hrozí vyřazení z olympijského programu právě už v následujícím kalendářním roce. Vztah mezi Mezinárodní boxerskou asociací (IBA) a Mezinárodním olympijským výborem (MOV) není v posledních letech ideální a budoucnost tradičního sportu, který se olympiádě poprvé objevil již v roce 1904, je ve velkém ohrožení. Vše začalo eskalovat zejména po jmenování ruského představitele Umara Kremljova do čela IBA. „Doufám, že kvalifikace bude a bude všechno v pohodě. Kdybych se do toho sám vžil, nominoval se na olympiádu, a pak mi řekli, že nejedu, tak by mi asi jeblo," popisuje jeden z nejúspěšnějších českých boxerů Rudolf Kraj, trenér Lucie Sedláčkové. „Na evropskou kvalifikaci, ze které se člověk nominuje na olympiádu, určitě pojedeme. Jestli ne, tak by to pro mě byla velká tragédie," pokračuje. Do sportu by podle něj neměla vstupovat politika. „Je to nešťastné. Je takový začarovaný kruh. Sport by měl být apolitický a bez politiky, ale evidentně to pár let takhle není. Myslím si, že každý sportovec chce jenom sportovat a jenom vyhrávat. Určitě nekouká na věci okolo," pokračuje stříbrný olympijský medailista v boxu z LOH 2000 v Sydney. Vztah mezi asociacemi navíc znovu pořádně vygradoval poté, co IBA nedávno zrušila zákaz MOV pro boxery Ruska a Běloruska účastnit se mezinárodních akcí. Boxeři obou zemí tak znovu

dostali možnost poměřit se s ostatními. A to už na nadcházejícím mistrovství světa, kam měla vyrazit i česká výprava. Ta ale stejně jako další země přistoupila kvůli rusko-běloruské účasti k bojkotu. Otázkou tedy zůstává, v jakém duchu se ponese box na olympijských hrách. Některé státy totiž projevily velkou obavu o jeho budoucnost. „Co vím, tak se o tom mluví už od Londýna 2012. Tenhle sport má velkou tradici, kor ve světě. V Čechách to sice tolik neprožíváme, ale ve světě má velké postavení. Nevěřím tomu, že by ho vyřadili," popisuje Štěpán Horváth, přítel a snoubenec Sedláčkové, jenž rovněž figuruje v týmu své drahé polovičky. „Je pravda, že jednu olympiádu byl (box) vyřazený a hned tu následující už byl zpět. Něco takového by se možná mohlo stát. Aby úplně zmizel, tak tomu nevěřím. Nevěřím tomu, stát se to nemůže. Myslím si, že je to hodně nadsazené," doplnil čtyřicetiletý mistr Evropy v super veltrové váze. V úvahu tedy připadá založení nové asociace. „Spolupracovala by s MOV. Mohlo by se stát i to, že budou dvě asociace a dvě mistrovství světa," přibližuje prezident České boxerské asociace Marek Šimák. Představitelé více než třiceti států vyzvali Mezinárodní olympijský výbor (MOV), aby upřesnil podmínky, za jakých chce nechat startovat Rusy a Bělorusy na hrách v roce 2024 pod neutrální vlajkou. Informovala o tom agentura AP. Rusko s pomocí Běloruska loni v únoru zaútočilo na Ukrajinu a jejich reprezentanti proto byli většinou sportovních organizací vyloučeni z mezinárodních soutěží. MOV ale nyní usiluje o to, aby jim byl umožněn start na hrách v Paříži. Proti se okamžitě postavila Ukrajina a po společném online jednání 10. února, kterého se zúčastnili i čeští zástupci, ji podpořili představitelé více než třicítky států včetně USA, Velké Británie, Francie, Kanady nebo Německa. Rusové a Bělorusové by se podle MOV mohli olympiády zúčastnit jako neutrální sportovci, aby nebyla porušována jejich lidská práva. Zástupci států argument částečně uznali, vyzvali ale MOV, aby upřesnil, jak si neutralitu sportovců představuje. "Pokud tak neučiní a nepřijde s detailními a konkrétními návrhy, nesouhlasíme s tím, aby byl Rusku a Bělorusku umožněn návrat do soutěží," citovala agentura AP dopis před jeho oficiálním odesláním. Obavy panují především kvůli provázanosti sportu a režimů v obou zemích. "Máme velké pochybnosti, jestli je vůbec možné, aby Rusové a Bělorusové mohli na olympiádě startovat jako neutrální sportovci, když jsou přímo podporováni a placeni státem," stojí v listu. "Důvodem ke znepokojení jsou v případě obou zemí také silné vazby sportovců na armádu. Náš postoj vůči nim proto nikdy nebyl založen na diskriminaci kvůli národnosti, jen chceme, aby MOV všechny tyto problémy adresoval," uvedly vlády v dopise, v němž také za nejrychlejší možnost návratu Rusů a Bělorusů do soutěží označily okamžité ukončení války. Proti startu Rusů a Bělorusů na olympiádě v Paříži se minulý týden postavil také Evropský parlament. Vyzval všech 27 členských zemí, aby tlačily na MOV, jehož snahu o návrat ruských a běloruských sportovců označil za "ostudu mezinárodního sportu".

Rusy a Bělorusy citelně zasáhly po vypuknutí války na Ukrajině sportovní sankce. Kolem jejich startu na olympiádě v Paříži ale panují spory. Proti jsou hlavně Ukrajinci a jejich evropští spojenci. Rusy a Bělorusy citelně zasáhly po vypuknutí války na Ukrajině sportovní sankce. Kolem jejich startu na olympiádě v Paříži ale panují spory. Proti jsou hlavně Ukrajinci a jejich evropští spojenci. Rok od války Rok od napadení Ukrajiny ruskou armádou a 17 měsíců před začátkem olympijských her stále není jasné, zda a případně s jakým statutem se soutěží v Paříži zúčastní ruští a běloruští sportovci. Na oba státy byly sportovními autoritami uvrženy významné sankce, v mnoha disciplínách nemohou vůbec závodit. Bělorusko je totiž za svoji aktivní podporu útoku na Ukrajinu považováno vedle Ruska za agresora a vztahují se na jeho sportovce obdobné sankce jako na Rusy. Únor 2022 V reakci na invazi ruských vojsk na Ukrajinu vyzval Mezinárodní olympijský výbor (MOV) krátce po vypuknutí války všechny sportovní organizace, aby přeložily či zrušily

akce plánované do Ruska a Běloruska. Sportovci nejprve měli mít právo startovat, ale bez své vlajky a ostatních státních symbolů. Čtyři dny po vpádu MOV přitvrdil a vyzval federace, aby Rusy a Bělorusy úplně vyloučily. Z mezinárodních soutěží byli postupně vyřazeni například atleti, biatlonisté, lyžaři, kanoisté, házenkáři, veslaři, motocyklisté či bruslaři. Jako jednotlivci a s neutrálním statutem mohou závodit cyklisté či piloti automobilů a formulí a hrát tenisté. Účast ruských hokejistů v lize NHL nijak neomezila. Saně Arbitráž světové sáňkařské federace FIL loni v dubnu vyhověla kvůli vlastním stanovám stížnosti ruského svazu a zrušila rozhodnutí o suspendaci jeho sportovců, trenérů a funkcionářů ze závodů. Rusko tak poprvé na soudním poli uspělo s odvoláním proti vyloučení svých sportovců. FIL ale v červnu zařadila do stanov "nouzový paragraf", na jehož základě Rusy znovu vyloučila. Wimbledon Organizátoři Wimbledonu loni vyloučili Rusy a Bělorusy z londýnského grandslamu i britských turnajů před Wimbledonem. ATP a WTA kvůli tomu za Wimbledon neudělily body do světového žebříčku, britská tenisová asociace později dostala od ATP pokutu milion dolarů (asi 23 milionů korun). Box Mezinárodní boxerská asociace IBA v říjnu zrušila zákaz startu ruských a běloruských reprezentantů na svých akcích a umožnila jim vystupovat pod jejich vlajkou. IBA řídí Rus Umar Kremljov, který je považován za přítele ruského prezidenta Vladimira Putina. Největším sponzorem IBA je ruská energetická společnost Gazprom. Kvůli tomuto rozhodnutí bude řada zemí včetně Česka bojkotovat letošní světové šampionáty. "Stejně stanovisko, jako Česká boxerská asociace, jsme dávali už dříve. Vadí nám to. Je to špatně. Asociaci vede Rus, který je v hodně blízkém vztahu s Putinem, a vše platí Gazprom," řekl prezident ČBA Marek Šimák. "Blbě je, že Evropa je malá a on to celosvětově ovlivňuje penězi. Problém je, že některé státy se nechají uplatit," dodal. Návrat? V září 2022 začal Mezinárodní olympijský výbor jednat o možném návratu ruských a běloruských sportovců do mezinárodních soutěží. "Víme, že hledají cesty zpět a oslovili kvůli tomu členy a partnery," citovala agentura Reuters šéfku amerického olympijského výboru (USOPC) Susanne Lyonsovou. "Všichni cítíme, že dřív nebo později musíme přestat trestat sportovce za činy jejich vlád," dodala. Proti tomu se záhy postavili zástupci organizovaného sportu v severní Evropě. V otevřeném dopise šéfům olympijského a paralympijského hnutí MOV označili představitelé sportovních svazů návrat sportovců "vzhledem k eskalující ruské agresi na Ukrajině" za nepřijatelný. Bach 1 Klíčovou otázkou zůstává, zda pustit sportovce z Ruska a Běloruska na olympiádu či další sportovní akce, kde teď nesmí působit. Koncem loňského roku prezident MOV Thomas Bach vyzval k otevřené diskusi o jejich návratu do mezinárodních soutěží. Zároveň uvedl, že sankce uvalené na spojenecké země po únorovém vpádu ruských vojsk na Ukrajinu mají zůstat v platnosti. Asie 2 Na loňském summitu v Lausanne navrhla organizace OCA zastřešující národní olympijské výbory Asie, že by sportovci Ruska a Běloruska mohli startovat na soutěžích, které pořádá. První pokusy už tu jsou. Zástupci ruského gymnastického a zápasnického svazu oznámili, že dostali pozvánku k účasti na letošních Asijských hrách. Start v soutěžích by mohl ruským sportovcům otevřít cestu, jak se prostřednictvím asijských kvalifikací dostat na olympijské hry v Paříži 2024. Paříž Proti záměru dostat do Paříže sportovce z Ruska a Běloruska se v Evropě i v dalších zemích zvedla velká vlna nevole. Na zamítavém postoji se shodli také zástupci Českého olympijského výboru, České unie sportu, ministerstva zahraničí i Národní sportovní agentury. Bojkot her ale společně odmítli. Starostka Paříže Anne Hidalgo Svůj postoj přitvrdila starostka Paříže Anne Hidalgo. Počátkem února řekla, že pokud potrvá válka Ruska proti Ukrajině, neměli by Rusové na hrách soutěžit. Naznačila však, že by si dovedla představit jejich účast pod "vlajkou uprchlíků". "Je na MOV, aby rozhodl. Mým přáním je, aby tady (ruská delegace) nebyla," řekla Hidalgo ve vysílání stanice France Info. "Dokud trvá tahle válka, tahle

ruská agrese na Ukrajině, není představitelné pochodovat, jako by se nic nedělo, mít delegaci, která přijede do Paříže, zatímco na Ukrajinu dál padají bomby," dodala. Bojkot 1 Návrat sportovců spojených s agresí se pochopitelně nelíbí ani Ukrajincům. Jejich zástupci pohrozili bojkotem her, pokud na ně Mezinárodní olympijský výbor pozve sportovce z Ruska a Běloruska. "Taková situace je pro náš stát nepřijatelná. Dokud bude válka na Ukrajině pokračovat, ruští a běloruští sportovci by se neměli účastnit mezinárodních soutěží. Pokud nebudeme vyslyšeni, nevyklučuji možnost, že budeme bojkotovat účast na olympiádě," napsal ukrajinský ministr sportu Vadym Gutcajt na Twitteru. Bach 2 Thomas Bach se o návratu ruských sportovců do mezinárodních soutěží snažil přesvědčit přímo ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského. Zelenskyj po hovoru s prezidentem MOV uvedl, že je proti návratu Rusů na mezinárodní scénu a proti jejich startu na olympijských hrách v Paříži, byť pod neutrální vlajkou. "K tomu můžeme říct jen jedno: Bílá nebo neutrální vlajka je pro ruské sportovce nesplnitelná, protože všechny jejich vlajky jsou nasáklé krví," uvedl prezident Ukrajiny. Mezinárodní olympijský výbor ve svém prohlášení uvedl, že Bach Zelenskému řekl, že snahou olympijského hnutí je spojovat. "V telefonickém hovoru ukrajinský prezident požadoval úplnou izolaci Ruska a Rusů od světové komunity. Podle jeho názoru to má platit i pro sportovce. V této souvislosti mu prezident MOV vysvětlil sjednocující misi MOV a olympijských her, jak je popsána v olympijské chartě," uvedl MOV. Bojkot 2 Předseda Lotyšského olympijského výboru Žoržs Tikmers podpořil Ukrajince s tím, že jeho země také zváží bojkot olympiády v hlavním městě Francie. "Pokud by se olympijské hry konaly nyní a ruští a běloruští sportovci se jich směli účastnit, lotyšský tým by nejel. Dokud bude pokračovat válka na Ukrajině, účast ruských a běloruských sportovců na olympijských hrách je nepřijatelná pod jakoukoliv vlajkou," citovala agentura AP Tikmersovo prohlášení. Petrov Proti sankcím se postavila řada ruských sportovců. Vůbec první pilot formule 1 z Ruska Vitalij Petrov dokonce označil všechny šampionáty bez účasti jeho krajanů za neplatné. "Bez Ruska nepovažuji za platný ani jeden titul mistra světa nebo Evropy nebo olympijský titul. Musíme se přestat bát našich lidí a vrátit Rusko do světového sportu. Každý se může rozhodnout sám, ale já bych to nedělal. Pro mě je to nepřijatelné. Vůbec nechápu tu absurditu vnučování určitých názorů lidem," prohlásil. Fourcade Za Rusy a Bělorusy se postavil také pětinasobný olympijský vítěz v biatlonu a současný člen Mezinárodního olympijského výboru Martin Fourcade. "Jako zástupce sportovců a jakožto sportovec jsem přesvědčen, že bychom měli zvážit návrat ruských a běloruských sportovců do soutěží. Zvolili mě do MOV, abych bránil sportovce, a mám trochu pocit, že tyto sportovce nehájím. Samozřejmě že jsou to Rusové a Bělorusové, ale jsou to taky závodníci," řekl norské televizi NRK. Hamza S Fourcadem nesouhlasí prezident českého biatlonového svazu Jiří Hamza a reprezentant Michal Krčmář. "Z mého pohledu je to absolutně no comment. Měli jsme zasedání a byli překvapení z toho, co vylezlo. Beru to tak, že se Martin vyjádřil jako zástupce sportovců v olympijském výboru, a absolutně s tím nesouhlasím. Hrozně mě to překvapilo v negativním slova smyslu. Jde to proti tomu, jakou politiku razíme jako IBU," řekl Hamza, který je místopředsedou Mezinárodní biatlonové unie IBU. Stejný názor má i Krčmář: "V tuhle chvíli není prostor pro nějaké benevolence. Když Rusové umí být v tomhle přístupu tvrdí, tak my musíme umět být tvrdí i v tom opačném." Hašek Velkým nepřítelem účasti ruských a běloruských sportovců je bývalý vynikající hokejový brankář Dominik Hašek. Olympijský vítěz z Nagana vyzval v otevřeném dopise představitele hokejové NHL, tenisových organizací WTA a ATP i další sportovní federace a organizace, aby zakázali ruským sportovcům start ve svých soutěžích. Bývalý vynikající český hokejový brankář Dominik Hašek už v prosinci vyzval v otevřeném dopise představitele hokejové NHL, tenisových organizací WTA a ATP i další

sportovní federace a organizace, aby zakázali ruským sportovcům start ve svých soutěžích. "Dodnes jsem z vaší strany nikde nečetl ani neslyšel jednoznačné odsouzení ruské agrese včetně spáchaných zločinů. Nejhorší však je, že tolerujete účast ruských sportovců ve vašich soutěžích. Tím každá vámi organizovaná soutěž vědomě daruje Rusku miliardy dolarů na propagaci jeho agresivní politiky," uvedl Hašek v dopisu.

Britská vláda napsala dopis největším olympijským sponzorům a vyzvala je, aby zatlačili na Mezinárodní olympijský výbor (MOV) kvůli jeho snaze vrátit ruské sportovce do soutěží. MOV po začátku invaze na Ukrajinu loni v únoru doporučil vyloučit Rusko a jeho spojence Bělorusko z bezpečnostních důvodů z mezinárodních soutěží, nyní ale tvrdí, že je tento zákaz diskriminační. "Víme, že sport a politika jsou v Rusku a Bělorusku silně propojeny, a jsme rozhodnutí, že ruskému a běloruskému režimu nesmí být umožněno využívat sport pro propagandistické účely," napsala podle agentury AP britská ministryně kultury Lucy Frazerová 13 největším olympijským sponzorům včetně společností Airbnb, Visa nebo Samsung. Británie byla jednou z 35 zemí, mezi něž patřilo i Česko, které v únoru podepsaly prohlášení kritizující plán MOV umožnit ruským a běloruským sportovcům vrátit se s neutrální vlajkou do soutěží před kvalifikačními akcemi pro OH 2024 v Paříži. Tyto země jsou skeptické ohledně deklarovaného neutrálního statusu a tvrdí, že by sportovci Ruska a Běloruska měli zůstat vyloučení, dokud nebudou tyto jejich obavy rozptýleny. Zvlášť se to týká sportovců s vazbami na ruský stát či armádu. "Dokud nebudou vyřešeny naše obavy a nebudou známy konkrétní detaily modelu této 'neutrality', nebudeme souhlasit s tím, aby se ruští a běloruští sportovci vrátili do soutěží. Přivítáme vaše názory coby olympijských partnerů a žádáme vás, abyste se k nám připojili při tlaku na MOV, aby reagoval na naše znepokojení," napsala britská ministryně Frazerová. Zveřejnění dopisu přišlo krátce poté, co o návratu sportovců obou zemí do soutěží rozhodla na pátečním mimořádném kongresu šermířská federace FIE. Ruští a běloruští sportovci se mohou účastnit soutěží mimo jiné v boxu, judu a na individuální bázi i tenisu. Český olympijský výbor inicioval vznik nezávislé expertní skupiny, která má najít právní argumenty pro neúčast Rusů a Bělorusů na OH v Paříži. Je složená ze šesti odborníků na sportovní a olympijskou problematiku, mezinárodní a olympijské právo a diplomatické vztahy. Její členové už spolu komunikují, první osobní společné jednání by se mělo uskutečnit ještě tento měsíc.

Mezinárodní olympijský výbor (MOV) se ohradil proti kroku britské vlády, která se snaží přesvědčit hlavní olympijské sponzory, aby zatlačili na MOV kvůli jeho snaze vrátit ruské sportovce do soutěží. Informovala o tom agentura Reuters. Mezinárodní olympijský výbor po začátku invaze na Ukrajinu loni v únoru doporučil vyloučit Rusko i jeho spojence Bělorusko z bezpečnostních důvodů z mezinárodních soutěží. Nyní ale tvrdí, že je tento zákaz diskriminační, a začal pracovat na jejich návratu. Rozhodnutí se však setkalo s nelibostí řady sportovních i politických představitelů. Britská ministryně kultury Lucy Frazerová proto v dopise vyzvala 13 největších olympijských sponzorů, aby využili svého postavení a návratu zabránili. MOV se proti tomu ostře ohradil. "Vlády nerozhodují o tom, kdo se bude účastnit mezinárodních soutěží. Kdyby tomu tak bylo, byl by to konec sportu, jak ho známe dnes," uvedl výbor v prohlášení. "Proto doufáme, že britská vláda bude respektovat samostatnost sportu. O tom, kdo se bude účastnit soutěží, musí rozhodovat výhradně sportovní organizace. A jediným způsobem k zajištění účasti musí být jen a pouze sportovní výkon," dodal MOV. Proti účasti Rusů a Bělorusů na olympiádě se už dříve vyjádřili představitelé 35 zemí včetně Británie a Česka. Český olympijský výbor dokonce inicioval vznik nezávislé expertní skupiny, která má najít právní argumenty pro neúčast Rusů a Bělorusů na OH v Paříži.

Olympijský a paralympijský výbor Spojených států amerických (USOPC) není striktně proti účasti ruských a běloruských sportovců na olympijských hrách 2024 v Paříži. Jeho nový prezident Gene Sykes sice vyjádřil podporu okupované Ukrajině, ale také nechal dveře otevřené, aby v Paříži mohli závodit "skutečně neutrální" sportovci z Ruska a Běloruska. Američané žádají jasné podmínky pro neutralitu, které by museli splnit. "Ačkoliv se debata časem posunula, naše pozice nikoliv. V první řadě jsme solidární s lidmi a sportovci na Ukrajině," uvedl Sykes na čtvrtěčném jednání, o němž informovala agentura Reuters. Na rozdíl od Ukrajiny a řady dalších zemí, které vzhledem k pokračující válce odmítají účast jakýchkoliv ruských a běloruských sportovců pod pěti kruhy, je vstřícnější k úvahám Mezinárodního olympijského výboru (MOV) o návratu vybraných Rusů a Bělorusů na mezinárodní sportovní scénu včetně OH. "Chtěli bychom povzbudit MOV v hledání procesu, který by zachoval současné sankce a zajistil, že by byli vítáni v soutěžích jen opravdu neutrální sportovci, kteří jsou čistí," uvedl. USOPC chce počkat, až MOV stanoví kritéria neutrality. Do té doby by podle americké strany měly platit současné sankce, které ruské a běloruské sportovce vylučují z mezinárodních soutěží ve většině odvětví. "Co bude neutralita opravdu znamenat, jaké budou její podmínky?" uvedl Sykes. Při debatách se sportovci a dalšími lidmi ze sportovního prostředí podle něj převažovala ambice utkat se v Paříži s těmi nejlepšími. "Hodně lidí nám řeklo, že se touží utkávat s těmi nejlepšími sportovci na světě, ale jen pokud to může být způsobem, který zaručuje bezpečnost a fair play. Existuje velmi reálná obava a dokonce skepse, jestli je takové podmínky možné splnit," dodal šéf amerických olympioniků.

Zvláštní zpravodajka OSN pro kulturní práva Alexandra Xanthakiová, která je poradkyní Mezinárodního olympijského výboru (MOV), podporuje návrat i těch ruských sportovců, kteří aktivně bojovali ve válce na Ukrajině. Je pro široké pojetí neutrálního statutu, který by měli dostat jen pachatelé válečných zločinů. MOV bude o otázce sankcí vůči sportovcům z Ruska a spojeneckého Běloruska jednat na úterním zasedání. Není jasné, zda a případně do jaké míry se MOV bude doporučením řecké právničky ve službách OSN řídit, uvedla agentura AP. Vedení světového olympismu bezprostředně po loňské invazi ruských vojsk na Ukrajinu doporučilo mezinárodním sportovním federacím vyloučit ruské sportovce ze svých soutěží. Drtivá většina z nich to udělala, ale postoj MOV se v lednu změnil. I když válka na Ukrajině pokračuje, MOV hledá cesty, jak umožnit ruským a běloruským sportovcům v neutrálních barvách účast na OH v Paříži. Proti tomu se postavily některé sportovní hvězdy, většina evropských zemí včetně Česka i řada sportovních federací. Prezident MOV Thomas Bach argumentuje postojem odborníků na lidská práva OSN, kteří tvrdí, že vylučovat sportovce jen podle jejich pasu je diskriminační. Zástupkyně OSN Xanthakiová v neděli svým postojem rozhořčila ukrajinské sportovce, kteří se účastnili on-line mítinku, který na toto téma před úterním jednáním zorganizoval MOV. Na twitter pak napsala, že možnost účastnit se sportovních akcí bez národních symbolů by měli mít i sportovci, kteří se zapojili do války. Nemohou podle ní nést zodpovědnost všichni muži, kteří jsou odvedeni do války a plní rozkazy velitelů. Trestat by se měli jen ti, kteří osobně spáchali válečné zločiny. Na twitteru přiznala, že její slova rozlítla zástupce z Ukrajiny. Na druhou stranu ale uvedla, že s ní souhlasili sportovci ze zemí takzvaného globálního Jihu, tedy chudších států ležících převážně na jižní polokouli. Před úterním jednáním dnes MOV diskutoval se zástupci federací olympijských sportů, které by měly rozhodnout o případných podmínkách pro návrat ruských sportovců a definování neutrality. Světová atletika ale minulý týden rozhodla, že Rusové a Bělorusové v dohledné budoucnosti zůstanou vyloučení z mezinárodních soutěží kvůli válce na Ukrajině. O týden dříve rada Evropské atletiky

odhlasovala, že ruští a běloruští atleti zůstanou vyloučeni z jejích akcí po dobu trvání války na Ukrajině.

Přes tři stovky současných i bývalých šermířů vyzvaly v otevřeném dopise světovou federaci FIE a Mezinárodní olympijský výbor (MOV), aby trvaly na vyloučení ruských a běloruských sportovců z mezinárodních soutěží. Nedávné rozhodnutí FIE o jejich návratu a současné snahy MOV umožnit jim za určitých podmínek zapojení do olympijských kvalifikací při trvajícím válečném konfliktu na Ukrajině označili signatáři za katastrofální chybu. "Tuto hroznou a jednostrannou útočnou agresi a porušení olympijského příměří nelze ignorovat a vůbec ne schvalovat. Byla by katastrofální chyba přejít k běžnému režimu. Vyzýváme Vás, aby Vámi doporučená suspendace ruského a běloruského (šermířského) svazu a národních olympijských výborů zůstala zachována," uvádí se v dopise, který podepsali podle zahraničních agentur šermíři z celé Evropy a také z USA, Kanady, Mexika, Brazílie, Chile a Japonska. Adresáty jsou prezident MOV Thomas Bach a dočasný šéf FIE Emmanuel Katsiadakis. Výzva následovala týden poté, co ukrajinský šermířský svaz oznámil, že jeho reprezentanti nebudou startovat na turnajích, jichž se budou účastnit ruští a běloruští sportovci, a vyzval ostatní země, aby se k němu připojily. FIE se pro návrat ruských a běloruských šermířů do soutěží vyslovila 10. března na mimořádném kongresu a šermíři v dopise argumentují, že při tom zcela ignorovala názory sportovců. Dnes v Lausanne se uskuteční jednání výkonné rady MOV, který od ledna hledá cesty, jak umožnit některým sportovcům z Ruska a Běloruska účast v neutrálních barvách na olympijských hrách 2024 v Paříži.

Prezident Mezinárodního olympijského výboru (MOV) Thomas Bach na úvod dnešního zasedání výkonné rady MOV hájil plány na návrat ruských a běloruských sportovců v neutrálních barvách do mezinárodních soutěží. Informovala o tom agentura Reuters. Bach se opíral o pozitivní zkušenosti z některých sportů, kde zástupci z těchto zemí směji startovat. Podle něj se ukazuje, že to funguje, i když pokračuje válka na Ukrajině vyvolaná loni v únoru ruským útokem. MOV tehdy vyzval mezinárodní sportovní federace, aby sportovce z Ruska a jeho spojence Běloruska úplně vyloučily. Většina z nich to udělala. Začátkem tohoto roku se ale postoj MOV změnil a jeho funkcionáři začali hledat cesty, jak sportovce z těchto zemí dostat s neutrálním statutem na olympijské hry 2024 v Paříži. Bach už dříve argumentoval ochranou lidských práv těchto sportovců. Nyní použil pro podporu své myšlenky příklady z cyklistiky, tenisu nebo klubových soutěží v kolektivních sportech, kde se Rusové a Bělorusové na mezinárodní scéně pohybují. "Účast sportovců s ruským a běloruským pasem v mezinárodních soutěžích funguje. Vidíme to skoro každý den v řadě sportů, nejvíce v tenise, ale také v cyklistice a některých turnajích ve stolním tenise. Vidíme to v ledním hokeji, házené, fotbale, dalších ligách ve Spojených státech, ale také v Evropě. Vidíme to i na jiných kontinentech. Při žádné z těchto soutěží se neodehrály žádné incidenty ohrožující bezpečnost," řekl. Připomněl, že úřady dotčených zemí až na malé výjimky vydávají ruským a běloruským sportovcům víza i pracovní povolení. Úplně bezkonfliktní ale zapojení ruských a běloruských sportovců do mezinárodních soutěží není. Řada zemí včetně Česka bojkotovala mistrovství světa v boxu, kde vzhledem k ruskému vedení mezinárodní federace mohli Rusové a Bělorusové startovat i s vlajkou a dalšími národními symboly. Více než 300 současných i bývalých šermířů vyzvalo v otevřeném dopise světovou federaci FIE a MOV, aby trvaly na vyloučení ruských a běloruských sportovců z mezinárodních soutěží. Signatáři tak reagovali na nedávné rozhodnutí FIE o jejich návratu. Napjatá bývá čas od času situace na tenisových turnajích, kde se potkávají hráči a hráčky z Ukrajiny se zástupci Ruska a Běloruska. Minulý týden v Indian Wells kvůli psychickým problémům Ukrajinka Lesja Curenková odstoupila před zápasem 3. kola s druhou nasazenou Běloruskou Arynou Sabalenkovou. Ruska Anastasija Potapovová

dostala varování od WTA za to, že měla před jedním zápasem na sobě dres Spartaku Moskva. Proti návratu Rusů a Bělorusů na mezinárodní scénu se vyslovila řada zemí včetně Česka. Na zachování současných sankcí trvá také Světová a Evropská atletika. Bach je přesvědčen, že by politika neměla do sportu zasahovat a že by sportovci neměli být trestáni na základě svého pasu. "Nedokážeme přijít s rozhodnutím, které potěší všechny. S tím budeme muset žít," uvedl. Tisková konference po skončení úterního jednání je naplánovaná na 16:00

Český olympijský výbor (ČOV) ani po dnešním doporučení Mezinárodního olympijského výboru (MOV) nezměnil postoj a trvá na zachování sankcí vůči Rusku a Bělorusku kvůli jejich agresi na Ukrajině. Za nepřijatelnou považuje i jejich účast v olympijských kvalifikacích. Stejný postoj při jednáních s MOV zastávali i zástupci dalších evropských a světových olympijských výborů, napsal ČOV ve vyjádření pro ČTK. Ocenil, že MOV potvrdil sankce vůči ruskému a běloruskému státu a jejich politickým představitelům. Představitelé ČOV se zúčastnili telefonátů se zástupci MOV před dnešním jednáním výkonné rady, která řešila situaci ruských a běloruských sportovců. "Souzníme s názory dalších evropských i světových olympijských výborů, pro které je za současné situace účast Ruska a Běloruska nepřijatelná i v olympijských kvalifikacích. Bylo také patrné, že pro řadu států je jen obtížně představitelná i účast ruských sportovců pod neutrální vlajkou ve stejném duchu, jako tomu bylo například na posledních olympijských hrách, kdy i bez státních symbolů bylo jasné znát, jakou zemi sportovci reprezentují," uvedl ČOV. MOV sice sportovním federacím doporučil návrat jednotlivců s ruským a běloruským pasem na mezinárodní scénu, ale stanovil přísnější podmínky, než byly na posledních třech olympijských hrách. Měli by jako jednotlivci závodit pod zkratkou AIN (individuální neutrální sportovci), nikoli jako reprezentanti národní federace či olympijského výboru. I po dnešním doporučení je otázka, jestli vůbec a případně jak jednotlivé federace k návratu ruských a běloruských sportovců přistoupí. "Na každé mezinárodní sportovní federaci je rozhodnutí, zda se těmito doporučeními bude řídit," uvedl ČOV. Otázku sportovců s ruským a běloruským pasem na OH 2024 v Paříži zatím MOV konkrétně neřešil. To je oblast, ve které se chce angažovat ČOV. "O diplomatické řešení situace usiluje také nezávislá expertní komise, jejíž vznik inicioval Český olympijský výbor a která bude svá zjištění komunikovat přímo s Mezinárodním olympijským výborem," uvedl tuzemský olympijský výbor. Komise vedená zkušeným diplomatem Michaelem Žantovským hledá právní argumenty pro neúčast Rusů a Bělorusů OH 2024. Na zákazu startů ruských a běloruských závodníků trvá i Mezinárodní biatlonová unie. Radiožurnálu Sport to řekl její viceprezident Jiří Hamza. "My se určitě neztotožňujeme se stanoviskem (předsedy MOV) Thomase Bacha. Dlouhodobě to i říkáme veřejně, jako jedna z mála mezinárodních federací zcela otevřeně. V případě, že skončí válka, můžeme jednat o návratu sportovců," prohlásil Hamza.

Ministerstvo obrany se distancovalo od výroků pětibojaře a člena Českého olympijského výboru (ČOV) Davida Svobody, který schvaluje účast Rusů a Bělorusů na olympijských hrách a v kvalifikačních soutěžích. Olympijský vítěz z Londýna 2012 Svoboda je předsedou Komise sportovců ČOV a členem Armádního sportovního centra (ASC) Dukla. České televizi (ČT) řekl, že sportovci by neměli být diskriminováni na základě svého politického postoje. Podle ministerstva Svoboda zpochybňuje zločiny Ruska vůči Ukrajině, kterou napadla ruská armáda. "Můj osobní názor je i v souladu s tím, jak vlastně otočil Mezinárodní olympijský výbor během toho roku a aktuálně doporučuje účast Rusů a Bělorusů. Protože dobře ví, nebo zástupci a funkcionáři vědí, že není možné tu účast zakázat, a neporušit tím všechny dokumenty, ke kterým se zavázali," prohlásil dnes Svoboda v České televizi. **Když ale moderátorka uvedla, že v olympijské chartě se kromě**

nediskriminace sportovců mluví také o podpoře mírové společnosti, prohlásil Svoboda, že olympijská charta už nikoho dávno nezajímá a nedodrží se. "Je to otázka výkladu," dodal. "Ten válečný konflikt stále probíhá. A jak víme, tak první obětí každého válečného konfliktu je pravda," řekl Svoboda. Na upozornění moderátorky ČT, že valné shromáždění OSN opakovaně v rezolucích odsoudilo agresi Ruska vůči Ukrajině, reagoval Svoboda slovy: "Může to být klidně mýlka, co já vím." "Ministerstvo obrany se distancuje od výroků pětibojaře Davida Svobody, člena resortní ASC Dukla, který v ČT relativizoval a zpochybňoval zločiny, jež Rusko páchá na Ukrajině, a schvaloval, aby reprezentanti Ruska a Běloruska startovali na olympiádě," oznámilo dnes ministerstvo v tiskové zprávě. "Ukrajínští sportovci umírají za svou vlast a nikdy už na olympiádě nebudou moci svou zemi reprezentovat. Je nemorální a ohavné, umožnit účast na olympijských hrách sportovcům Ruska a Běloruska. Je to výsměch mrtvým ukrajinským sportovcům a všem obětem barbarského Putinova útoku na Ukrajinu," uvedla ministryně obrany Jana Černochová (ODS). Mezinárodní olympijský výbor (MOV) v úterý doporučil mezinárodním sportovním federacím, aby umožnily návrat neutrálních ruských a běloruských sportovců do soutěží. Premiér Petr Fiala (ODS) i členové české vlády jsou ale proti startu ruských a běloruských sportovců na olympijských hrách. Uvedli to před a po dnešním jednání vládního kabinetu v Jeseníku. Podle ministra zahraničí Jana Lipavského (Piráti) je potřeba si uvědomit, že ruští sportovci jsou vychováni ruským státem. Na Ukrajině zemřely stovky sportovců a trenérů, olympijské ideály byly pošlapány, řekl. ČOV v úterní bezprostřední reakci na postup MOV rovněž oznámil, že nezměnil svůj postoj a trvá na zachování sankcí vůči Rusku a Bělorusku. Za nepřijatelnou považuje i jejich účast v olympijských kvalifikacích

Bývalý boxerský šampion Vladimír Kličko považuje úterní doporučení Mezinárodního olympijského výboru (MOV) ohledně ruských a běloruských atletů za nesmyslné. Olympijský vítěz z Atlanty 1996 a pozdější mistr světa mezi profesionály to uvedl na twitteru a zopakoval svůj názor, že prezident MOV Thomas Bach hájí ruské zájmy. MOV v úterý doporučil mezinárodním sportovním federacím, aby za přísných podmínek umožnily jednotlivcům s ruským a běloruským pasem návrat do soutěží. Postoj MOV neocenila ani ruská strana, která i tento přístup považuje za diskriminační. Někdejší ukrajinský boxer Kličko, jehož bratr Vitalij je starostou Kyjeva, rovněž neskrýval rozladění. "Thomas Bach slouží barvám a zájmům Ruska. Tohle rozhodnutí zamožuje olympijského ducha a je jako tato válka: nesmysl," napsal. Ruská vojska s podporou Běloruska válčí na Ukrajině již více než rok. Většina mezinárodních sportovních federací proto nadále neumožňuje ruským a běloruským sportovcům účast v mezinárodních závodech a soutěžích. Je otázka, jestli a případně nakolik se to změní po doporučení MOV. Vedení světového olympismu už několik měsíců hledá cesty, jak by bylo možné vrátit ruské a běloruské sportovce jako neutrální na OH 2024 v Paříži. O jejich účasti na olympiádě zatím MOV nerozhodl. Má tak učinit později, až vyhodnotí zkušenosti z případného návratu ruských a běloruských sportovců na mezinárodní scénu.

Šestačtyřicetiletý Kličko Bachův postoj kritizoval už v únorovém rozhovoru pro německý deník Frankfurter Allgemeine Zeitung. "Sport, byznys a politika toho mají hodně společného. A především olympijské hry byly vždycky současně i politickou akcí. Tady není co řešit. Bach se vybarvil. Hájí zájmy agresora, místo aby hájil olympijské hodnoty," láleřil. "Všechno je propojené. Kdo teď spolupracuje s Ruskem, přispívá k tomu, že už rok naše města ostřelují raketami a zabíjejí naše děti a vojáci znásilňují naše ženy," dodal Národní sportovní agentura (NSA) zásadně nesouhlasí s doporučením Mezinárodního olympijského výboru (MOV), aby mezinárodní federace umožnily vybraným ruským a běloruským sportovcům návrat pod neutrální vlajkou do soutěží. Předseda NSA Ondřej

Šebek plánuje konzultovat další kroky s evropskými partnery. NSA hodlá usilovat o změnu postoje MOV, uvedla agentura v tiskové zprávě. Česko je vzhledem k pokračující ruské agresi na Ukrajině zastáncem zachování současných sankcí, kdy jsou ve většině sportů Rusové a Bělorusové úplně vyloučeni z mezinárodního dění. Shodly se na tom NSA, ministerstvo zahraničí i Český olympijský výbor. MOV však už delší dobu hledá cesty, které by návrat jednotlivců s ruským a běloruským pasem umožnily. Po úterním jednání výkonné rady jeho prezident Thomas Bach prezentoval doporučení s jasně stanovenými podmínkami neutrality. Do soutěží by nadále neměli mít přístup podporovatelé války na Ukrajině nebo sportovci, kteří jsou členy armády či jiných bezpečnostních složek. "Včerejší rozhodnutí MOV mě velmi zaskočilo. Postoj České republiky vůči účasti ruských a běloruských sportovců je od začátku války stejný – dokud probíhá ruská agrese, žádní sportovci zemí, které agresi vyvolaly, se nemohou účastnit vrcholných sportovních akcí, natožpak olympijských her," uvedl Šebek. Připomněl sporty, kde sportovci z Ruska a Běloruska závodit nesmějí. "Velké mezinárodní sportovní svazy jako fotbal, hokej, basketbal, atletika, biatlon nadále neumožňují kvůli probíhající válce účast ruských sportovců. MOV jde úplně opačným směrem a naopak nabádá svazy, aby ruské sportovce do soutěží pustily. To považujeme za nepřijatelné a budeme usilovat o změnu postoje MOV," prohlásil. Prezident MOV Bach naopak před úterním jednáním vyzdvihl fungování sportů s účastníky z těchto zemí, jako je například tenis nebo cyklistika. Podle něj to funguje bez problémů, žádné potíže s bezpečností se neřeší. O účasti ruských a běloruských sportovců na OH 2024 v Paříži zatím MOV nerozhodl. Podobně jako Česko je proti i drtivá většina evropských zemí, které se zúčastnily konference k tomuto tématu. "Nyní zvážíme další kroky, předpokládám, že bude k tomuto rozhodnutí MOV svolaná další konference našich evropských partnerů, kde budeme aktivní a předpokládám, že se domluvíme na dalším společném postupu," řekl Šebek. Bach v úterý důrazně varoval před vměšováním politiky do sportu, což se kvůli tomuto tématu v posledních týdnech děje. "Pokud by vlády převzaly rozhodování, kteří sportovci se mohou účastnit jakých soutěží, byl by to konec světového sportu, jak ho dnes známe," prohlásil prezident MOV. Ještě nenastal čas ustoupit od sankcí. Sportovní komunita v Česku, jejíž zástupce web Sport.cz oslovil, zásadně nesouhlasí s doporučením MOV, aby jednotlivé federace umožnily vybraným ruským a běloruským sportovcům návrat pod neutrální vlajkou do soutěží. „Od organizace, která má zastřešovat světový sport, bych očekával lepší argumentaci i daleko výraznější morální podporu Ukrajině než takové alibistické kroky," říká plážový volejbalista Ondřej Perušič a snahu Mezinárodního olympijského výboru předstírat, že sport je apolitický, hodnotí jako přinejlepším velmi naivní. „Za vyloženě úsměvné považuji přejmenování ruských sportovců zkratkou AIN, obecně to na mě dělá dojem, že se pouze snaží jakousi salámovou metodou připravit podmínky pro start Rusů a Bělorusů na OH v Paříži," dodává český olympionik z beache. Ani postoj Lukáše Rohana, stříbrného vodního slalomáře z OH v Tokiu se nemění: „MOV mě hodně zklamal už dříve svým vyjádřením a celou komunikací a jen doufám, že naše ICF svůj odmítají postoj zachová," líčí Rohan. Světový šerm už ale vstřícný krok vůči sportovcům ze zemí podílejících se na vojenské invazi na Ukrajinu, učinil. Předseda českého svazu Oldřich Kubišta však vehementně protestuje. „Návrat ruských a běloruských šermířů do soutěží se nám vůbec nelíbí. Je dobře, že vznikla i petice sportovců odmítající takový krok, ale spíše se obávám, že nebude brána v potaz. Když jsem ještě šermoval já, velká část ruských šermířů byla členy CSKA, což by znamenalo nesplnění jedné z podmínek neutrality od MOV ale úplně přesně nevím, jak to mají teď," říká bývalý šavlista. Překvapivé hlasy pro Lisina Zřetelný je postoj Ivana Hermela, předsedy Českého střeleckého svazu: „Ruští a běloruští sportovci nemají teď na sportovních akcích co dělat, na druhé straně chápu, že to

není snadné po legislativní stránce. Z mezinárodní federace ještě nemám zpětnou vazbu, ale při prosincové volbě jejího prezidenta dosavadní šéf Lisin z Ruska prohrál s Italem jen o devět hlasů." A pokračuje. "I když bylo avizováno, že ruského oligarchu ze sankčního seznamu znovu v čele světové střelby nikdo nechce. Překvapily mě v zákulisí i hlasy zástupců zemí bývalé Jugoslávie nebo Kypru, kteří byli jasně pro Lisina. Předpokládám, že podobně rozdělené to bude i v rámci MOV, pro Asii, Jižní Ameriku a Afriku je Ukrajina dost vzdálená." Také vodní slalomáři si uvědomují, že pohled států mimo Evropu na válečnou invazi na Ukrajinu se odlišuje. „Spouště členských zemí v Mezinárodním olympijském výboru i sportovních federacích je jedno, co se děje na našem kontinentu. Řeší si svoje věci, my jsme tu zase ve své bublině. Já jsem proti sportovnímu zapojení Ruska, které podniklo vojenský útok na samostatnou zemi," vykládá Vít Přindiš, mistr světa v K1 na divoké vodě. „Pokud jsme ale vůči podobným konfliktům nebyli v minulosti tak rezolutní, pak je snad na čase se poučit. Za mě Rusové, s výjimkou těch, kteří se jasně distancují od války a počínání Putinova režimu, nemají aktuálně v civilizovaném světě co dělat, a to se týká i mezinárodního sportu," tvrdí Rohan. „Diskuse je rozjitřená. Mrzí mě, že to vůbec musíme řešit, ale v Rusku je sport obrovským nástrojem jejich propagace a myslím, že za současné situace by na ně měl být tlak ze všech stran, a ne mu ustupovat," naznačuje Přindiš. Jasný postoj už zaujala rada Světové atletiky, která potvrdila vyloučení Rusů a Bělorusů z mezinárodních soutěží kvůli válce na Ukrajině. V minulých letech směli vybraní ruští atleti startovat pod neutrální vlajkou, pokud potvrdili, že mají dopingový "čistý rejstřík". Ani ti ale aktuálně závodit nesmějí, neboť rada rozhodla o prodloužení zákazu startu Rusů a Bělorusů, jenž vešel v platnost krátce po zahájení invaze na Ukrajinu loni v únoru. „Rada odsouhlasila, že platí vyloučení ruských a běloruských sportovců a funkcionářů ze všech našich akcí," uvedl prezident Světové atletiky Sebastian Coe. Olympijský vítěz v moderním pětiboji z Londýna 2012 David Svoboda korigoval svá středeční vyjádření v České televizi. Na svém facebooku uvedl, že rozhodně nechtěl hájit Mezinárodní olympijský výbor ani ruské a běloruské sportovce. Jeho hlavním cílem bylo prezentovat výsledky průzkumu mezi českými sportovci, který provedla Komise sportovců Českého olympijského výboru a jehož výsledek byl neutrální. Svoboda v úterý řekl, že jeho osobní názor souzní s aktuálním stanoviskem MOV, který na rozdíl od období bezprostředně po ruské invazi na Ukrajinu doporučil návrat neutrálních ruských a běloruských sportovců do soutěží. "Protože (MOV) dobře ví, nebo zástupci a funkcionáři vědí, že není možné tu účast zakázat, a neporušit tím všechny dokumenty, ke kterým se zavázali," uvedl. Pak také hovořil o tom, že válka na Ukrajině stále probíhá a první oběti každého válečného konfliktu bývá pravda. Na upozornění moderátorky ČT, že valné shromáždění OSN opakovaně v rezolucích odsoudilo agresi Ruska vůči Ukrajině, reagoval Svoboda slovy: "Může to být klidně mýlka, co já vím." Ministerstvo obrany se od jeho výroků distancovalo. Pozdě v noci se k tomu sám Svoboda vrátil. "Byl jsem pozván, abych se vyjádřil k aktuálnímu postoji MOV, který připouští účast těchto sportovců pod neutrální vlajkou. Rozumím racionálním důvodům, které MOV k tomuto postoji vedou, ale nejsem obhájcem MOV ani ruských a běloruských sportovců," sdílel na svém profilu. Zdůraznil, že rozhodně neschvaluje válku na Ukrajině a nemá důvod obhajovat politiku Ruska nebo Běloruska. "Jde mi pouze o obranu nevinných sportovců, a aby politika do sportu co nejméně zasahovala. Bohužel, některá moje vyjádření vyzněla nešťastně a zřejmě způsobila zcela jiný dojem, než jak jsem to měl v úmyslu. Do domnělé pozice 'd'áblova advokáta' ruských sportovců jsem se dostal jen svojí nemotorností v rozhovoru. Neměl jsem den. Nebojte se, nejsem na špatné straně," vysvětloval. Chtěl prý především prezentovat neutrální stanovisko Komise sportovců ČOV podložené výsledky průzkumu mezi českými sportovci. Do toho se na konci února zapojilo 208 sportovců, kteří se v

posledních osmi letech účastnili některé z multisportovních akcí, uvedl Sport.cz. Striktně účast ruských a běloruských sportovců na OH odmítlo 49 procent respondentů. Jednatřicet procent bylo pro jejich účast pod neutrální vlajou, pokud se distancují od války na Ukrajině. To je postoj, který nejvíce odpovídá aktuálnímu doporučení MOV. Osm procent, tedy 17 lidí, by podpořilo návrat Rusů a Bělorusů na mezinárodní scénu bez výjimek. Veřejně ale znějí spíše hlasy trvající na zachování současných sankcí, což je také oficiální stanovisko ministerstva zahraničí, Národní sportovní agentury a Českého olympijského výboru. Přidala se k nim i Dukla, který je Svobodovým zaměstnavatelem. "Armádní sportovní centrum Dukla se s jednoznačností záporně staví k úvahám o možnosti návratu ruských a běloruských sportovců do jakýchkoliv soutěží. Není myslitelné, aby v době, kdy se ukrajinští sportovci účastní obrany své vlasti a pokládají za ni své životy, nastupovali v soutěžích společně s vyslanci agresora," uvedla na webu. Vodní slalomář Vavřinec Hradílek na twitteru zdůraznil, že úterní Svobodův rozhovor není stanoviskem Komise sportovců ČOV, jejímž je sám členem. "Bohužel to tak vypadá. Můj názor zůstává stejný. Ne ruským sportovcům, dokud bude válka a dokud ji neodsoudí jakýmkoliv prohlášením," uvedl. Proti Svobodovi se ohradil také veslař Jakub Podrazil. "Jdu do debaty ČT jako předseda za komisi sportovců, odprezentuju výsledky ankety (která dopadla relativně dobře) a pak tam zbytek času prezentuju vlastní názor. OK, tohle se nepovedlo. Blbý je, že z nás olympioniků to dělá úplně debily," napsal na twitteru. Stříbrný olympijský medailista ve vodním slalomu z Tokia 2021 Lukáš Rohan zpochybnil samotný průzkum, o němž byla řeč. "Dotazník o dvou uzavřených otázkách k tématu nelze brát jako průzkum. Jeho výsledky o ničem nevypovídají, měly sloužit k úplně jiným účelům. Rozhodně ne ke zveřejnění postoje českých sportovců. Obrovská chyba, že k tomu došlo. Jako člen komise sportovců se všem sportovcům omlouvám," uvedl. Prezident Mezinárodního olympijského výboru (MOV) Thomas Bach na tiskové konferenci na závěr zasedání výkonné rady MOV odsoudil evropské politiky, kteří nesouhlasí s návratem ruských a běloruských sportovců na mezinárodní scénu. Vyjádření řady evropských vlád včetně představitelů Česka označil za zavrženíhodné. Tvrdí, že tím narušují autonomii sportu. Navzdory pokračující válce na Ukrajině, která začala loni v únoru vpádem ruských vojsk, MOV přehodnotil svůj dřívější postoj a v úterý doporučil mezinárodním sportovním federacím, aby za jasně stanovených podmínek umožnily účast neutrálních ruských a běloruských sportovců v mezinárodních soutěžích. Nemělo by se to týkat sportovců, kteří aktivně podporují válku na Ukrajině, ani příslušníků ruské armády. Rozhodnutí MOV okamžitě vyvolalo pozdvižení i mezi politiky. Z těch českých se jasně proti vyjádřili prezident Petr Pavel, premiér Petr Fiala, ministr zahraničí Jan Lipavský i další ministři. Hlasitě protestovalo rovněž Polsko. Tamní premiér Mateusz Morawiecki uvedl, že se pokusí vybudovat koalici států, které budou společně požadovat, aby MOV toto rozhodnutí stáhl. Bach už při prezentaci nových doporučení upozorňoval, že politické tlaky považuje za nepřijatelné. "Pokud by vlády převzaly rozhodování, kteří sportovci se mohou účastnit jakých soutěží, byl by to konec světového sportu, jak ho dnes známe," řekl v úterý. Když se politici nestáhli, vyjádřil se dnes ještě ostřeji. "Je zavrženíhodné, že některé vlády nechtějí respektovat většinu v olympijském hnutí a mezi všemi zainteresovanými stranami, ani autonomii sportu," prohlásil. MOV při rozhodování argumentoval mimo jiné doporučením expertů na lidská práva OSN, podle nichž je vyloučení na základě pasu diskriminační. Bach nařkl evropské politiky z používání dvojího metru. "Neviděli jsme jediný komentář k jejich postoji k účasti sportovců ze zemí, které se účastní dalších 70 válek a ozbrojených konfliktů po celém světě," uvedl. Zopakoval, že v některých odvětvích se sportovci z Ruska a Běloruska pohybují na mezinárodní scéně a nepůsobí to žádné problémy. Ani nenaznačil, že by politické tlaky zviklaly postoj MOV.

"Vládní intervence posílily jednotu olympijského hnutí," dodal. Doporučení se zatím týká mezinárodních federací a je na nich, jak se k němu postaví. O účasti ruských a běloruských sportovců na OH 2014 v Paříži zatím MOV nerozhodl.

Mezinárodní jezdecká federace (FEI) ponechá v platnosti vyloučení ruských a běloruských sportovců, koní a funkcionářů ze svých soutěží. Po doporučení Mezinárodního olympijského výboru (MOV) sice jednala o jejich možném návratu, ale odmítla to, protože nedokáže zodpovědně posoudit jejich neutralitu. Informovala o tom na webu. MOV doporučil mezinárodním federacím, aby umožnily účast v mezinárodních soutěžích sportovcům z Ruska a Běloruska, kteří aktivně nevystupují proti válce na Ukrajině a nejsou příslušníky armády ani bezpečnostních složek. Některé mezinárodní federace tomuto doporučení navzdory pokračující ruské agresi na Ukrajině vyhověly, jiné to stále odmítají. Vedení světového jezdeckví kvůli tomu svolalo mimořádnou telekonferenci. Ta potvrdila sankce, které FEI zavedla na začátku loňského března krátce po ruské invazi na Ukrajinu. "Vzhledem k tomu, že MOV nerozhodl o účasti ruských a běloruských sportovců na olympijských hrách 2024 v Paříži, nemůže být z pohledu rady FEI v tuto chvíli neutralita definována ani posuzována uspokojivým způsobem," uvedl prezident FEI Ingmar De Vos. Jezdecká federace podle svého vedení nemá nástroje, které by zajistily férové a objektivní podmínky pro případné neutrální sportovce z Ruska a Běloruska. "Proto všichni ruští a běloruští sportovci, koně a funkcionáři budou nadále vyloučeni z účasti na soutěžích FEI," doplnil De Vos. Pokud vedení světového jezdeckví svůj postoj v následujících měsících nezmění, ubudou Česku dva soupeři v kvalifikaci parkurových týmů o účast na OH v Paříži. Na konci července bude v Praze bojovat o dvě volná místa skupina C, v níž zatím mají domácí reprezentanti 28 soupeřů včetně Ruska a Běloruska.

Plénium Českého olympijského výboru (ČOV) se postavilo proti jakékoli formě účasti Ruska a Běloruska v olympijských kvalifikacích i na samotných hrách v Paříži, dokud bude trvat válečný konflikt na Ukrajině. Podporuje dosavadní sankce. Předseda ČOV Jiří Kejval tak dostal silnější mandát pro vyjednávání na půdě Mezinárodního olympijského výboru (MOV), který doporučil mezinárodním sportovním federacím hledat cesty k návratu neutrálních ruských a běloruských sportovců na mezinárodní sportovní scénu. Vedení ČOV dlouhodobě podporuje opatření, kdy jsou ruští a běloruští sportovci vyloučeni z většiny mezinárodních soutěží kvůli ruské agresi na Ukrajině, kde je Bělorusko ruským spojencem. Předseda ČOV Kejval vyzval plénium na dnešním zasedání k přijetí usnesení. "Dávalo by nám to mandát jednat nejen na národní, ale i na mezinárodní scéně," poznamenal. Návrh usnesení pak předložil prezident Českého svazu biatlonu Jiří Hamza, jenž je rovněž viceprezidentem mezinárodní federace IBU, která zastává velmi striktní postoj proti ruským a běloruským sportovcům. Hamzovi chyběl jasný a jednotný postoj českého sportovního prostředí k této otázce. "Stanovisko ČOV se rodilo z mého pohledu pomalu a postupně se modifikovalo. Což neříkám, že bylo špatné úplně, ale nebylo to jednoznačné," řekl novinářům. I když se v diskuzi objevily názory, jak naložit s ruskými sportovci, kteří se postaví proti válce a třeba ani v rodné zemi nežijí, usnesení delegáti pléna schválili takřka jednomyslně. Pověřili předsedu ČOV a výkonný výbor, aby se při dalším vyjednávání na půdě MOV řídili postojem pléna. Hamza zdůraznil, že žádné výjimky pro ruské sportovce neměl na mysli. "Beru to tak, že je to země Rusko a země Bělorusko, a kdo bohužel má ruský nebo běloruský pas, tak tam nemůže. To je jednoduché. Pro mě je ta jejich účast nepřijatelná vzhledem k tomu, co se děje," uvedl. ČOV si nechal u akademiků zanalyzovat kritéria, která MOV doporučil pro neutralitu ruských a běloruských sportovců, kteří by měli mít šanci na návrat. "Podle prvních předpokladů by 80 až 90 procent ruských a běloruských sportovců nemohlo startovat,"

poznámenal. Doplnil však, že zásadní roli v tom budou hrát mezinárodní sportovní federace.

Ve svém postoji byl pevný v době dopingových afér ruských sportovců a stejně rázný je i během agrese na Ukrajině. Podobně jako celé biatlonové prostředí. A tak šéf českého svazu a první viceprezident Mezinárodní biatlonové unie Jiří Hamza sehrál klíčovou roli v sestavení stanoviska pléna Českého olympijského výboru, které se postavilo proti účasti ruských a běloruských sportovců v olympijských kvalifikacích. Co může toto usnesení, z něhož má předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval vycházet, přinést směrem k Mezinárodnímu olympijskému výboru? Pokud to Jirka Kejval cítí, jak jsme to odsouhlasili, tak jsme mu tím rozvázali ruce, aby v jiných agendách mohl jednat s předsedou MOV Bachem. Myslím, že tu chybělo jasné exaktní stanovisko ČOV, co si myslí. A plénem je nejvyšší orgán, tak kdo jiný by měl rozhodnout? Neříkám, že Český olympijský výbor měl jiný názor, ale prezentace toho názoru nebyla úplně dobrá a trvala dlouho. Jak vnímáte námitky, že stanovisko jasně nedefinuje, zda by se mohli zapojit sportovci pod neutrální vlajkou, kteří válku odsoudili? Beru to tak, že jsou země Rusko a Bělorusko, a kdo má ruský a běloruský pas, tak tam bohužel nemůže. Vykládat každé slovo si můžeme pětkrát, ale má myšlenka byla jednoznačná, že pro mě je jejich účast nepřijatelná, když vidím, co se děje. Nehledě na to, že Rusové mají nedořešený doping. Na to jsme v rámci války zapoměli, nebo se to přestalo řešit. RUSADA (Ruská antidopingová agentura) nemá licenci. My jako biatlon vyloučili Rusy z federace a teprve pak by měla běžet půlroční lhůta, jako když se sportovci vracejí po přerušení kariéry, tak se musí nejdříve nahlásit do režimu WADA. Ve svém projevu na plénu jste kritizoval i předsedu MOV Bacha, jenž odsoudil politiky, kteří se vyjádřili proti návratu ruských a běloruských sportovců. Já si myslím, že by si to ve své pozici neměl vůbec dovolit. Myslím, že my s Rusy máme dostatečně velkou zkušenost, abychom se z naší historie poučili. Tváříme se jako by se tam nevraždili lidé. Rozumím, že kolektivní vina je problematická. Ale jak chcete rozlišit, kdo je hodný, kdo zlý, kdo to účelově odsoudí, kdo ne, kdo byl v armádě... Podle mě tady není prostor se o návratu bavit. Myslím, že v tom můžou sehrát zásadní roli sponzoři. Nebavme se o bojkotu, s tím v žádném případě nesouhlasím. Ale firmy na to budou muset reagovat. Jaký tedy očekáváte vývoj? Já si neumím představit, že by se ruští sportovci za daného stavu olympiády účastnili. Nerozumím tomu, že MOV říká, ať hledáme cestu, jak je tam dostat. Některé sportovní federace ale už dle doporučení MOV za daných podmínek umožní start ruských a běloruských sportovců. Teď je to na jejich zodpovědnosti. Když je nepustí, žádné kvalifikace nebudou. Když je pustí, nikdo s tím nic neudělá. Ale když se budeme bavit do detailů, válka je v Evropě a olympijské hry také. Neumím si představit, když Francie vyhlásila, že by jim neudělila víza, jak by se tam ti sportovci dostali. Hledají se zástupné argumenty a překvapuje mě, že MOV připustí, že by se kvalifikovali z jiného kontinentu. To mi přijde úplně mimo. Buď je tam chceme, nebo ne, ale hledat cestu napůl? S tím nesouhlasím. Proto jsem ten návrh připojil. Nemůžou ale přijít právní důsledky, pokud v některých sportech budou ruští a běloruští sportovci smět startovat a v jiných ne? To je druhá věc. Rusové se můžou odvolávat k Mezinárodní sportovní arbitráži pořád dokola, ale ta válka je podle práva? Budeme se bavit o právních důsledcích toho, co udělá MOV, a kdo se bude bavit o právních důsledcích toho, co dělají Rusové? To je postavené úplně naopak. Jasně, nastat to může, byli jsme si vědomi i na IBU, že nás to může zatáhnout do právních sporů, teoreticky i do nějakého finančního plnění, ale přesto jsme se rozhodli úplně jednoznačně. A jak to budou dělat jednotlivé federace, jim nikdo diktovat nemůže. Je jasné, že část z nich je dlouhodobě ovládána Rusy. MOV nemůže nařídít federacím, aby sportovce pustil. Máme kvóty, které dostaneme, ale my jako federace si určujeme kvalifikační systém.

Znovu se postavil za návrat Rusů a Bělorusů. Bývalý slavný biatlonista Martin Fourcade by je rád co nejdříve viděl ve světových soutěžích. Z Ruska však přichází pesimistický pohled jednoho z odborníků... Legenda francouzského biatlonu se teď na dané téma znovu zřetelně vyjádřila v rozhovoru, který zveřejnil Mezinárodní olympijský výbor: "Jako reprezentant a sportovec pevně věřím, že bychom měli zvážit, zda bychom Rusům a Bělorusům znovu neměli umožnit účast na sportovních akcích." Francouz též připomněl, že chápe, jak třaskavá je tato otázka vzhledem k probíhající válce na Ukrajině: "Ale věřím, že vyloučení sportovců kvůli jejich pasu a jejich národnosti je diskriminační a porušuje základní hodnoty sportu." Politické přesvědčení obecně by podle Fourcada nemělo nikomu bránit v účasti ve sportovní soutěži. "Ve své patnáctileté kariéře jsem závodil za Francii. Ale nikdy jsem neobhajoval pozice nebo rozhodnutí své vlády na startovní čáře. Závodil jsem jako sportovec, jako člověk i jako soupeř," vysvětloval svůj postoj 34letý biatlonový idol. Usoudil, že pro mnohé může být těžké pochopit jeho názory. „Jsem si toho vědom. Nejsem slepý. Ale můj pohled je takový, jaký je, protože jsem úzce spjat s olympijskými hodnotami," odůvodnil Fourcade. Francouz zároveň zdůraznil, že ve válečné otázce stojí „100 procentně“ na straně Ukrajinců: „To, že podporuji návrat ruských a běloruských sportovců, neznamená, že podporuji válku. Nepodporuji a nikdy nebudu." Přibližně ve stejnou dobu přichází se svými pohledem na celou záležitost reportér Dmitrij Guberniev. Ruský odborník nevidí mnoho šancí, že by se závodníci z jeho země v dohledné době dostali na start světových závodů. "Jsem pesimista a jsem si jistý, že můžeme pokračovat v soutěžích pouze v Rusku. Určitě pro nadcházející sezónu, ne-li po několik dalších let," napsal Guberniev ve sloupku pro agenturu RIA Novosti. Známý novinář, který je považován za zastávce Vladimira Putina a války proti Ukrajině, přidal bližší vysvětlení. Právě pro biatlonisty vidí cestu zpět jako zvlášť velmi složitou. "IBU (biatlonová unie) bude poslední organizací, která našim sportovcům opět umožní závodit. Vždyť biatlon je sportem, který je vojenský kvůli střelecké složce. Odvážet zbraně a střelivo do jiných zemí by navíc bylo (pro ruské závodníky) obtížné. Šance na návrat je 0,1 procenta, ne-li 0,001 procenta," pokračoval Guberniev s tím, že konec sankcí proti Rusku „není ani v dohledu". Tedy ani pro Zimní olympijské hry 2026 v Miláně a Cortině d'Ampezzo, byť se ozývají i hlasy, že brány by se Rusům za určitých podmínek otevřít měly. „Kritéria MOV je ale za současných okolností absolutně nemožné splnit," uvedl dále Guberniev a posteskl si, že je škoda, že někteří sportovci tráví svá nejlepší léta v izolaci.

Ruští a běloruští sportovní lezci se budou moci začátkem roku 2024 vrátit jako neutrální do mezinárodních soutěží a utkávat se mimo jiné s elitním českým závodníkem Adamem Ondrou. Rozhodla o tom světová federace IFSC, která jim tak otevřela cestu ke kvalifikaci na olympijské hry v Paříži. Série olympijských kvalifikačních turnajů, kde bude k dispozici nejvíce olympijských kvót, se uskuteční od března do června příštího roku. IFSC stejně jako většina sportovních federací loni v březnu vyloučila ruské a běloruské sportovce kvůli ruské invazi na Ukrajinu, kterou Bělorusko podporuje. Naposledy tento trest potvrdila letos v dubnu. Nyní však pohled změnila a rozhodla se respektovat doporučení Mezinárodního olympijského výboru (MOV), podle kterého by federace měly umožnit návrat neutrálních Rusů a Bělorusů na mezinárodní sportovní scénu. S tím nesouhlasí okupovaná Ukrajina i řada dalších zemí včetně Česka. Vedení světového lezení poslední měsíc o této otázce diskutovalo s MOV, svou komisí sportovců, Evropskou radou a dalšími institucemi včetně Ukrajinské horolezecké a lezecké federace. "Rozhodnutí zahájit proces návratu sportovců s ruským a běloruským pasem nebylo jednoduché a nebereme ho na lehkou váhu. Bez zaváhání musím říct, že IFSC nadále odsuzuje ruskou agresi vůči Ukrajině a stojí za ukrajinskou národní federací, lezci a ukrajinským lidem. Zároveň zvažujeme poslání sportu a politizaci sportovců," uvedl v tiskové zprávě prezident IFSC Marco Sclaris. Doplnil, že

federace respektuje Olympijskou chartu a bere ohled na různé postoje jednotlivých vlád. "Také si uvědomujeme, že po celém světě je bohužel více než stovka ozbrojených konfliktů. Proto se snažíme najít rovnováhu mezi různými postoji a vytvořit systém, který by byl do budoucna použitelný pro konflikty v jiných oblastech," doplnil Sclaris. Neutralitu sportovních lezců kteří budou mít zájem o návrat, bude posuzovat zvláštní komise. Měla by se řídit doporučením MOV, které zakazuje používání národních symbolů a návrat sportovců, kteří aktivně podporují válku nebo jsou příslušníky armády a bezpečnostních složek. Nadále zůstávají v trestu národní federace Ruska i Běloruska. Na mezinárodních akcích také nebudou ruští stavěči nebo rozhodčí. Rusko je historicky nejúspěšnější zemí na světových šampionátech ve sportovním lezení, kde od roku 1991 získalo 53 medailí. Při olympijské premiéře tohoto sportu v Tokiu se soutěže v kombinaci zúčastnila trojice reprezentantů pod hlavičkou Ruského olympijského výboru. Nejlepším umístěním bylo deváté místo Viktorije Meškovové, trojnásobné mistryně Evropy z Moskvy 2020.

Podpis čestného prohlášení, které odmítá válku na Ukrajině, by měl být podmínkou účasti ruských a běloruských sportovců na olympijských hrách v Paříži. Takové je doporučení nezávislé expertní skupiny pod vedením diplomata Michaela Žantovského. Navržený text zní následovně: „V souladu s cílem vytvořit mírovou společnost, obsaženém ve druhém základním principu olympismu Olympijské charty, prohlašuji, že se nepodílím na jakémkoli aktu agrese proti suverenitě a územní celistvosti členského státu OSN ze strany jiné země, ani ho nepodporuji, neomlouvám a neschvaluji.“ Komise, v níž zasedali také trojnásobná olympijská medailistka Kateřina Emmons, diplomat Petr Kolář, právník Marek Procházka, senátor Jiří Růžička a zástupce Ministerstva zahraničních věcí Martin Smolek tím chce nastavit mantinely pro účast sportovců z Ruska a Běloruska, kteří by tak mohli startovat pod neutrální vlajkou. „Zorganizujeme setkání expertní komise se zástupci Mezinárodního olympijského výboru, kterému předáme naše stanovisko," přislíbil předseda ČOV Jiří Kejval. Mezinárodní olympijský výbor bude o jejich startu Rusů a Bělorusů teprve rozhodovat, zatím nechává jejich účast v soutěžích a olympijských kvalifikacích na jednotlivých federacích. A počet sportů, která Rusy a Bělorusy za splnění určitých podmínek přijaly, roste. Také doporučení české expertní komise, stejně jako MOV, obsahuje zákaz startu sportovců, kteří jsou ve smluvním vztahu s vojenskými a bezpečnostními složkami Ruska a Běloruska.

Mezinárodní olympijský výbor se ve snaze o návrat ruských a běloruských sportovců do soutěží může opřít o podporu 120 zemí, sdružených v Hnutí nezúčastněných. To v rezoluci po dvoudenním zasedání v Baku uvedlo, že start všech 206 států na olympijských hrách v Paříži v příštím roce by představoval výrazný symbol jednoty. Předseda MOV Thomas Bach poděkoval za tento krok Ázerbájdžánu, který je nyní předsednickou zemí Hnutí nezúčastněných. "Děkuji prezidentovi Ilhamu Alijevovi za iniciativu vedoucí k této důležité rezoluci," citovala agentura AP z Bachova pátečního vyjádření. Deklarace podpořila i Bachův postoj, kdy opakovaně varoval před vměšováním politiky do sportu. Hnutí nezúčastněných sdružuje většinu afrických a asijských zemí, dále například Kubu, Jamajku nebo Venezuelu. Členem je rovněž Bělorusko. MOV navzdory pokračující válce na Ukrajině, která začala v únoru 2022 vpádem ruských vojsk, letos v březnu přehodnotil svůj dřívější postoj a doporučil mezinárodním sportovním federacím, aby umožnily účast neutrálních ruských a běloruských sportovců v mezinárodních soutěžích. Nemělo by se to týkat sportovců, kteří aktivně podporují válku na Ukrajině, ani příslušníků ruské armády. Některé sportovní federace poté návrat ruských a běloruských reprezentantů do soutěží odsouhlasily. Na druhé straně Ukrajina zakázala svým týmům startovat na olympijských, neolympijských a paralympijských akcích, kterých se účastní Rusové a Bělorusové.

Francie na příští týden po nelehkých dnech plných nepokojů v ulicích chystá oslavy jednoho roku do zahájení olympijských her v Paříži. Prezident Mezinárodního olympijského výboru Thomas Bach sezval novináře k „online kulatému stolu“, kde vychvaloval přípravy, důraz na udržitelnost životního prostředí i plány na genderovou vyváženost her. Nikterak překvapivě ale většina dotazů směřovala na účast sportovců z Ruska a Běloruska na OH. A Bach ukázal, že poslední měsíce ho utvrdily, že by jako neutrální v Paříži startovat měli. Protřelý německý funkcionář diplomatickou mluvou naznačil, že jeho cílem jsou hry v Paříži i se sportovci ze zemí, které mají na svědomí agresi na Ukrajině. „Jsme odhodláni udělat vše, abychom splnili naši misi, tedy stavět mosty a spojovat všechny sportovce,“ popisoval. Už v březnu MOV vydal doporučení federacím, za jakých podmínek by měly sportovce do soutěží přijmout. Tedy jen jako neutrální bez národních symbolů, pokud nejsou členy armádních klubů a aktivně nepodporovali válku na Ukrajině. Některé federace jako atletika doporučení odmítly, v řadě sportů ale do soutěží Rusové naskočili. „Vidíme, že to funguje dobře. Nedošlo k žádným excesům,“ tvrdil Bach. Opakovaně navíc připomněl rezoluci 120 tzv. nezúčastněných zemí zejména z Asie a Afriky, které plány na návrat podpořily. „Také podle zpravodajů OSN nemůžeme nikoho takto diskriminovat, bylo by to porušení lidských práv, pokud bychom sportovce trestali za činy jejich vlád. A na země byly sankce uvaleny tím, že se na jejich území nekonají mezinárodní soutěže, nebudou mít zastoupení v kolektivních sportech ani národní identifikaci,“ připomněl. Zmínil konflikty mezi Arménií a Ázerbájdžánem, Izraelem a Palestinou, Eritreou a Etiopií či války v Iráku a Afghánistánu. „Nikdy jsme sportovce netrestali podle národnosti,“ dodal. Kdy bude o případném startu Rusů a Bělorusů v Paříži jasno? Podle Bacha nejprve musí MOV zmonitorovat a vyhodnotit, jak probíhaly kvalifikace, definitivní verdikt tak zjevně není na pořadu dne.

Ruský prezident Vladimir Putin obvinil Mezinárodní olympijský výbor (MOV) a světové federace z politizace sportu. Na ekonomickém fóru ve Vladivostoku tak reagoval na odkládání rozhodnutí o účasti ruských sportovců na olympijských hrách 2024 v Paříži. Krátce po vpádu ruských vojsk na Ukrajinu v únoru 2022 většina sportovních federací vyloučila sportovce z Ruska a spojeneckého Běloruska z mezinárodních soutěží. Tehdy to doporučoval i MOV, který ale o rok později změnil postoj a doporučil mezinárodním federacím umožnit návrat sportovců s ruským a běloruským pasem v neutrálních barvách a za splnění dalších podmínek. Řada federací od jara postupně otevřela soutěže i pro Rusy a Bělorusy, ale některé v čele s atletikou nadále trvají na striktním zákazu kvůli pokračování války na Ukrajině. MOV navíc nerozhodl, jestli povolí neutrálním sportovcům z Ruska a Běloruska účast pod pěti kruhy v Paříži. Ruská hlava státu jednání sportovních funkcionářů kritizuje. „Koneckonců smysl (sportu) není o dělání rekordů, ale o spojování lidí. K olympijskému hnutí bych řekl: 'Myslím si, že současná vedení mezinárodních federací a samotného Mezinárodního olympijského výboru překrucují původní myšlenku barona Pierrea de Coubertina - sport by měl být oddělený od politiky,“ řekl Putin. V posledním desetiletí podle něj olympismus podléhá finančním zájmům. „Nastala neakceptovatelná komercializace mezinárodního sportu a mezinárodního olympijského hnutí,“ prohlásil. Pokud by ruští a běloruští sportovci startovali na olympijských hrách v Paříži, bylo by to bez národních symbolů, jako jsou vlajka nebo státní hymna. Rusko a Bělorusko ještě společně s Guatemalou nedostalo od MOV oficiální pozvánku na OH 2024. Putin navzdory těmto restrikcím a kritice vůči MOV víceméně podpořil ruské sportovce, kteří by případně závodili pod neutrální vlajkou, pokud by to byla jediná možnost. „Pochopitelně se musíme v této situaci řídit v první řadě zájmy sportovců. Každý z nich se léta, někdo desítky let, připravoval na ty nejdůležitější soutěže a musí se rozhodnout sám za sebe,“

vedl. Kvůli sankcím za organizovaný doping mají ruští sportovci s účastí v neutrálních barvách zkušenosti z posledních čtyř vydání letních či zimních olympijských her. Naposledy byl plnohodnotný ruský tým s kompletní symbolikou na ZOH 2014 v Soči. Okupovaná Ukrajina a řada zejména evropských zemí včetně Česka se zvažovanou účastí ruských a běloruských sportovců v Paříži nesouhlasí. Ukrajinci dokonce pohrozili bojkotem olympiády, pokud MOV účast sportovců z Ruska a Běloruska povolí. Pokud se Rusko bude moci zúčastnit olympijských her v Paříži 2024 s neutrálními sportovci, této možnosti využije. Šéf Ruského olympijského výboru Stanislav Pozdňakov dnes uvedl, že start sportovců bez státních symbolů není důvodem pro odmítnutí účasti. Na setkání se zástupci médií v Moskvě dnes Pozdňakov podle agentury SID uvedl, že nechá na každém sportovci, jak se ohledně startu s neutrálním statutem rozhodne. "Žijeme ve svobodné zemi. Každý se bude moci svobodně rozhodnout, zda projeví solidaritu s kolegy, kteří byli z vymyšlených důvodů vyřazeni z her, nebo zvolí start jako neutrální sportovec," řekl olympijský vítěz v šermu z roku 1992. Mezinárodní olympijský výbor (MOV) koncem března doporučil sportovním federacím, aby navzdory pokračující ruské invazi na Ukrajinu umožnili sportovcům Ruska a spojeneckého Běloruska s neutrálním statutem návrat do soutěží. O tom, zda se budou moci kvalifikovaní neutrální sportovci skutečně OH v Paříži zúčastnit, ale MOV dosud nerozhodl. Pozdňakov dnes nicméně uvedl, že množství bezpečnostních a antidopingových kritérií, kterým musejí ruští sportovci vyhovět, je pro ně prakticky „nesplnitelné“. Podle něj „neumožňují, aby se olympiády účastnil nějaký velký počet ruských sportovců.“

Mezinárodní olympijský výbor (MOV) s okamžitou platností suspendoval Rusko kvůli začlenění sportovních svazů z anektovaných ukrajinských území. MOV o tom po zasedání v Bombaji informoval na webu. Ruský olympijský výbor začátkem října jednohlasně schválil přijetí sportovních organizací z Doněcké, Chersonské, Luhanské a Záporožské oblasti. A tím podle MOV porušil olympijskou chartu. Svazy z okupovaných území spadají pod Ukrajinský olympijský výbor, jehož teritoriální integritu, jak ji definuje olympijská charta, Rusko porušilo. Proto bylo do odvolání suspendováno, což mimo jiné znamená, že přijde o finance od MOV. Ukrajina verdikt přivítala. "Sport a politiku nejde oddělit. Zejména když teroristická země provádí na Ukrajině genocidu a sportovce využívá k propagandě," uvedl podle agentury AFP šéf kanceláře ukrajinského prezidenta Andrij Jermak. Ruský olympijský výbor označil rozhodnutí za kontraproduktivní a zcela jasně politicky motivované gesto. Podle něj si tím MOV zajistil návrat stavu do února 2022, kdy bylo Rusko vyloučeno z drtivé většiny mezinárodních soutěží. MOV nicméně zdůraznil, že trest nemá vliv na rozhodnutí, zda bude ruským sportovcům umožněno startovat na letních hrách v Paříži v roce 2024. "Naše předchozí doporučení stále platí," citovaly agentury mluvčího MOV Marka Adamse. MOV po invazi Ruska na Ukrajinu loni v únoru vyzval k vyloučení Rusů a Bělorusů ze všech soutěží. Letos v březnu ale doporučil, aby byl jednotlivcům umožněn start na hrách jako neutrálními sportovci. "Březnové doporučení zůstává v platnosti a MOV si vyhrazuje právo rozhodnout o případném startu jednotlivých ruských reprezentantů jako neutrálních sportovců na hrách v letech 2024 a 2026," řekl Adams. Kdy by měl MOV o startu Rusů na hrách v Paříži rozhodnout, Adams nevedl. Dnes pouze prohlásil, že k tomu dojde až s blížícím se zahájením her. Olympiáda v Paříži začne 26. července.

Ruský prezident Vladimir Putin obvinil Mezinárodní olympijský výbor z diskriminace. Jako důvod podle agentury AFP uvedl záměr MOV nechat startovat ruské sportovce na hrách v Paříži kvůli invazi na Ukrajinu v omezeném počtu a pod neutrální vlajkou. "Díky některým lídrům olympijského hnutí jsme zjistili, že hry mohou být použity jako nástroj politického nátlaku proti lidem, kteří nemají s politikou nic společného," uvedl Putin při

proslovu v Permu. "Olympijské hry se tím pádem stávají tupým nástrojem rasové a etnické diskriminace. Kvůli MOV nejsou na hry pozváni výhradně ti nejlepší sportovci, ale v podstatě jen ti vyvolení," řekl Putin. MOV po invazi Ruska na Ukrajinu loni v únoru vyzval k vyloučení Rusů a Bělorusů ze všech soutěží a většina sportovních organizací tak učinila. Letos v březnu ale doporučil, aby byl jednotlivcům umožněn start na hrách jako neutrálním sportovcům. MOV usiluje alespoň o částečnou účast Rusů na olympiádě. Zatím však o jejich návratu nerozhodl ani neuvedl, kdy tak hodlá učinit. Hry odstartují příští rok 26. července. Mezinárodní paralympijský výbor už účast ruských i běloruských reprezentantů v Paříži schválil. Startovat mohou pod neutrální vlajkou a navíc musí splnit další podmínky včetně zákazu podpory a propagace války na Ukrajině. Před týdnem MOV do odvolání suspendoval Ruský olympijský výbor kvůli začlenění sportovních svazů z anektovaných ukrajinských území. Mimo jiné to znamená, že Rusové přijdou o peníze od MOV.

Mezinárodní olympijský výbor (MOV) se ohradil proti čtvrtému vyjádření ruského prezidenta Vladimira Putina, že „etnicky diskriminuje“ ruské a běloruské sportovce, když je nechce bez omezení nechat startovat na olympijských hrách 2024 v Paříži. MOV v dnešním vyjádření uvedl, že start na olympijských hrách není samozřejmý. „Účast na olympijských hrách není v žádném směru lidským právem a nedávna novela Olympijské charty s tím nesouvisí. Striktní podmínky, které MOV popsal ve svém doporučení pro mezinárodní federace pro účast individuálních neutrálních sportovců s ruským nebo běloruským pasem v mezinárodních soutěžích, jsou v souladu s Olympijskou chartou,“ uvedlo vedení světového olympismu. MOV po invazi Ruska na Ukrajinu loni v únoru vyzval k vyloučení Rusů a Bělorusů ze všech soutěží a většina sportovních organizací tak učinila. Letos v březnu ale doporučil, aby byl jednotlivcům umožněn start na hrách jako neutrálním sportovcům. MOV usiluje alespoň o částečnou účast Rusů na olympiádě. Zatím však o jejich návratu nerozhodl ani neuvedl, kdy tak hodlá učinit. Hry odstartují příští rok 26. července. Prezident Putin odmítá jakékoliv omezení ruské výpravy. „Olympijské hry se tím pádem stávají tupým nástrojem rasové a etnické diskriminace. Kvůli MOV nejsou na hry pozváni výhradně ti nejlepší sportovci, ale v podstatě jen ti vyvolení,“ uvedl při čtvrtém proslovu v Permu. MOV s tímto pohledem nesouhlasí. „Ostre odmítáme obvinění, že tato opatření jsou ‚etnickou diskriminací‘. Jsou reakcí na porušování Olympijské charty ruskou a běloruskou vládou,“ uvedl. Před týdnem MOV do odvolání suspendoval Ruský olympijský výbor kvůli začlenění sportovních svazů z anektovaných ukrajinských území. Mimo jiné to znamená, že Rusové přijdou o peníze od MOV. Na rozhodnutí o přítomnosti neutrálních sportovců s ruským a běloruským pasem na OH 2024 v Paříži to ale nemá vliv a březnové doporučení stále platí, zdůraznil minulý týden mluvčí MOV Mark Adams.

Zástupci mezinárodních federací a národních olympijských výborů vyzvali Mezinárodní olympijský výbor (MOV), aby umožnil na hrách v Paříži 2024 pod neutrální vlajkou start ruským sportovcům, kteří splní kvalifikační podmínky. Během 12. olympijského summitu v Lausanne zároveň MOV požádali, aby v této otázce rozhodl co nejrychleji. MOV to po skončení summitu oznámil na svém webu. Sportovci z Ruska a spojeneckého Běloruska dostali zákaz startu v mezinárodních soutěžích po začátku vojenského útoku na Ukrajinu z loňského února. Letos na jaře nicméně MOV vyzval mezinárodní organizace, aby za podmínek dodržení neutrality umožnily sportovcům z těchto zemí návrat do soutěží, na nichž by mohli plnit kvalifikační podmínky pro start v Paříži. Řada sportovních svazů této výzvě vyhověla. Podmínkou pro účast ruských sportovců na OH v Paříži je jejich striktní neutralita a žádná vazba na armádní složky. Vyloučen je také start družstev. "Zástupci mezinárodních federací letních sportů vyzvali MOV, aby schválil účast na olympijských

hrách v Paříži 2024 těm individuálním neutrálním sportovcům, kteří se kvalifikovali či kvalifikují. Také požádali o to, aby rozhodnutí padlo co nejdříve a vneslo jasno do celého kvalifikačního procesu," uvedl MOV v prohlášení. Podle sportovních lídrů nestojí v cestě olympijské účasti Rusů ani antidopingová problematika. Letos se ruští sportovci podrobili už 10.500 testům. Letos v září se pro účast Rusů pod neutrální vlajkou v Paříži vyslovil Mezinárodní paralympijský výbor. Jeho verdikt byl vnímán jako předzvěst rozhodnutí MOV. Olympijský summit dnes zároveň odsoudil plány Ruska uspořádat příští rok v září v Moskvě a Jekatěrinburgu takzvané "Hry přátelství". Tato multisportovní akce je podle sportovních lídrů "zjevně politicky motivovaná" a její výsledky by neměly být oficiálně uznány. Olympijského summitu se mimo jiné zúčastnili prezident MOV Thomas Bach a jeho viceprezidenti, šéfové velkých sportovních federací Sebastian Coe (atletika), Husajn Musallám (plavání), Luc Tardif (lední hokej) či Morinari Watanabe (gymnastika) nebo šéfové Asociace národních olympijských výborů (ANOC) Robin Mitchell a Asociace mezinárodních federací letních olympijských sportů (ASIF) Francesco Ricci Bitti Mezinárodní olympijský výbor umožní ruským a běloruským reprezentantům startovat na olympijských hrách v roce 2024 v Paříži se statusem neutrálních sportovců. Účastnit se soutěží pod pěti kruhy budou smět coby jednotlivci v případě, že splní kvalifikační kritéria a další podmínky, oznámili dnes zástupci MOV. Český olympijský výbor (ČOV) s účastí Ruska a Běloruska pod pěti kruhy nesouhlasí. "Výkonný výbor MOV rozhodl, že individuální neutrální sportovci (AIN), kteří se kvalifikovali prostřednictvím stávajících kvalifikačních systémů mezinárodních federací, budou prohlášeni za způsobilé soutěžit na olympijských hrách v Paříži 2024 v souladu s podmínkami uvedenými níže," uvedl MOV v prohlášení. Podle MOV se zatím do soutěží kvalifikovalo jedenáct "neutrálních" sportovců, osm z Ruska a tři z Běloruska. Startovat budou smět pod neutrální vlajkou, bez státní hymny či symbolů. Sportovci, kteří mají vazby na vojenské či policejní složky, by měli zůstat vyloučeni stejně jako ti, kteří aktivně podporují válku na Ukrajině. Startovat na OH nesmějí ani týmy z obou zemí. Pro připuštění jednotlivců jako neutrálních sportovců se navzdory pokračujícímu válečnému konfliktu na Ukrajině vyslovili v tomto týdnu na 12. olympijském summitu v Lausanne zástupci mezinárodních federací a národních olympijských výborů. MOV požádali, aby v této otázce rozhodl co nejrychleji. ČOV dnes v reakci na to zopakoval postoj, k němuž v dubnu dospělo jeho plénum. "Nesouhlasíme s jakoukoli formou účasti Ruska a Běloruska v kvalifikacích na olympijské hry nebo na hrách samotných po dobu trvání válečného konfliktu na Ukrajině," uvedl pro ČTK. Sportovci z Ruska a spojeneckého Běloruska dostali zákaz startu v mezinárodních soutěžích po začátku vojenského útoku na Ukrajinu z loňského února. Letos na jaře nicméně MOV vyzval mezinárodní organizace, aby za podmínek dodržení neutrality umožnily sportovcům z těchto zemí návrat do soutěží, na nichž by mohli plnit kvalifikační podmínky pro start v Paříži. Rada sportovních svazů této výzvě vyhověla.

V Singapuru, kde na světovém šampionátu florbalistek deklaroval podporu státu pořadatelství MS 2025 v Brně a Ostravě, zastihla šéfa Národního sportovní agentury Ondřeje Šebka zpráva z Mezinárodního olympijského výboru. Podle jeho pátečního rozhodnutí smějí ruští a běloruští sportovci startovat na OH v Paříži za splnění daných podmínek. Singapur (od našeho zpravodaje) - „Radost z toho nemáme,“ přiznal nejvyšší muž českého sportu. „S tím řešením nesouhlasím, platí postoj státu, že bychom měli dodržovat striktní tlak, aby se žádní ruští a běloruští sportovci her neúčastnili ani individuálně,“ prohlásil. Dle verdiktu MOV můžou za rok v Paříži startovat jednotlivci z Ruska a Běloruska jako neutrální sportovci, pokud aktivně nepodporují válku a nejsou členy ozbrojených složek. Zároveň platí postoj některých sportovních federací v čele s atletikou, které zákaz jejich startů uplatňují bez výjimky. Podle MOV aktuálně kritéria

splnilo v součtu jedenáct sportovců z obou zemí. Šebek tak zatím nechce předjímat, jaké budou důsledky rozhodnutí MOV, který si pro něj dlouhodobě připravoval půdu. „Až čas ukáže, jestli se bude her účastnit větší skupina, nebo jen individuality, které jsou v exilu nebo sporném vztahu s Ruskem,“ říká předseda NSA. Zkušenosti například z juda, kdy podle stejných pravidel startující Madina Tajmazovová na mistrovství Evropy získala stříbro a na sociálních sítích opakovaně podpořila ruského prezidenta Vladimira Putina, ale ukazují, že představy o neutralitě se můžou i mezi jednotlivými federacemi výrazně lišit. „Pořád si myslím, že existuje naděje, že ty podmínky budou tak přísné, že je ruští sportovci nesplní, nebo naopak přijde direkce z ruské strany, že podmínky jsou pro ně nedůstojné, že se olympiády nezúčastní. Ale opravdu nechci předjímat,“ doplnil Šebek. Český olympijský výbor už na svém dubnovém plénu schválil usnesení, podle něhož nesouhlasí s jakoukoli formou účasti Ruska a Běloruska v kvalifikacích na olympijské hry nebo na hrách samotných po dobu trvání válečného konfliktu na Ukrajině. S ním se ztotožnil i předseda České unie sportu Miroslav Jansta, který ale kritizoval šéfy Mezinárodního i Českého olympijského výboru. „Nemůžeme souhlasit se stanoviskem MOV, který nejprve ruské a běloruské sportovce navrhl vyhodit ze všech soutěží, aby pak hledal různé nesystémové způsoby pro jejich účast,“ připomněl obrat v postoji. „Za toto špatné řešení může jednoznačně prezident Thomas Bach, jehož jednání kopíruje předseda ČOV Jiří Kejval,“ tvrdí Jansta, jenž je dlouhodobým kritikem Kejvala. „Ztotožňuji se s usnesením pléna ČOV, které prosadil až Jiří Hamza,“ připomněl předsedu biatlonového svazu, jenž znění usnesení navrhoval. „Aktuální model neutrálních sportovců je nedomyšlený. MOV měl přijít se systémem, který ochrání sportovce a jejich rodiny z jakýkoliv země, kde k podobné situaci bohužel může dojít,“ doplnil Jansta.

Dostali požehnání od Mezinárodního olympijského výboru, že i v době agrese jejich zemí na Ukrajině pro ně vede cesta na olympijské hry. Přesto se z Ruska ozývají hlasy, že podmínky účasti jsou pro sportovce nepřijatelné. Naposledy to prohlásil ruský plavec a světový rekordman na znakařské padesátce Kliment Kolesnikov. MOV zveřejnil podmínky, za nichž můžou sportovci z Ruska a Běloruska startovat za rok v Paříži na olympijských hrách jako neutrální. Patří mezi ně absence státních symbolů, zákaz členství ve vojenských či policejních organizacích či klubech, nepřipustná je i otevřená podpora války na Ukrajině. Je ale na samotných sportovních federacích, zda kritéria ještě zpřísní, nebo zakáží Rusům a Bělorusům start bez výjimky. Tak jako atletika. Světové plavání už v září zveřejnilo podmínky, za kterých ruští a běloruští plavci smějí žádat o status neutrálního sportovce od začátku příštího roku. Kromě regulí zveřejněných MOV smí v plaveckých soutěžích startovat vždy jen jeden ruský a jeden běloruský závodník, kvalifikační časy smějí na velké akce včetně OH zaplavat jen na závodech mimo Rusko a Bělorusko a mají zakázáno účastnit se na akcích tiskových konferencí a dávat rozhovory. „Je dobře, že MOV udělal tenhle krok. Ale další věc je, že podmínky Světového plavání zůstávají stejné a když nedostanete neutrální status, nemůžete startovat na olympiádě,“ připomněl v rozhovoru pro ruskou stanici Match.tv. „Můžu mluvit jen za sebe. Jsou tu lidé, kteří chtějí podmínky přijmout a závodit, budu za ně rád, když budou na olympiádě. Ale já tohle nemůžu akceptovat,“ řekl rázně třiatřicetiletý Kolesnikov, jenž získal na hrách v Tokiu stříbro a bronz. Rozhodnutí MOV přitom pochopitelně rozlítlo i druhou stranu, což během evropského šampionátu v krátkém bazénu v rumunském Otopeni komentoval Ukrajinec Mychajlo Romančuk. „Je to ostuda pro sportovní svět,“ prohlásil pro agenturu AFP na šampionátu, kde získal dva bronz. „Rusové zaútočili na ukrajinská města, ukrajinské civilisty, sportovce i sportoviště. A teď mají povoleno soutěžit. To není normální,“ nechápal a připomněl, že během ruských útoků zemřelo 400 sportovců. „Když nerespektujete pravidla a světový mír, jak můžete soutěžit?“ položil řečnickou otázku elitní

kraulař a ocenil postoj šéfa Světové atletiky Sebastiana Coea. Napříč sporty se na hry kvalifikovalo osm ruských a tři běloruští sportovci, ještě než jim MOV dal oficiální zelenou k účasti.

Mezinárodní olympijský výbor v prosinci rozhodl o tom, že někteří ruští a běloruští sportovci se navzdory pokračující vojenské agresi na Ukrajině mohou účastnit letních olympijských her v Paříži. Na hry se tak se statusem neutrálního sportovce kvalifikoval například ruský taekwondista Vladislav Larin. Jeho účast už nyní ale vyvolává řadu otázek. Larin organizoval sbírku na podporu ruských vojáků v takzvané speciální vojenské operaci, jak Rusko dobytvačnou válku na sousední Ukrajině nazývá. Na kvalifikaci ruského taekwondisty už reagoval například ukrajinský ministr sportu Matviy Bidnyi. To, že Larin se objevil ve videu, ve kterém vyzývá obyvatele rodného regionu Karélie, aby posílali peníze pro válku na Ukrajině, je pro Bidnyiho důvodem, aby osmadvacetiletému šampionovi z letních her 2020 Larinovi nebylo umožněno v Paříži startovat. „Je příkladem spoluviny ruských sportovců na ruské okupaci,“ řekl Bidnyi v rozhovoru pro DW. „I když sportovci žádným způsobem nevyjádřili svůj názor na válku, vyjadřují tichou solidaritu s vrahy,“ myslí si ukrajinský ministr. Larin si místenku do Paříže zajistil na turnaji Grand Slam Champions Series v Číně, posledním podnikem sezony. Bidnyi shledává rozpor mezi Larinovou účastí a tím, co MOV stanovilo jako podmínku pro účast ruských a běloruských sportovců. Ti mohou soutěžit v Paříži bez své národní vlajky a hymny a jen v případě, pokud aktivně nepodporují válku nebo nemají smlouvu s armádou. Podle Bidnyiho je ale Larin nástrojem ruské propagandy. „Když jeden národ rozpoutal největší agresivní válku v Evropě od druhé světové války a snaží se zničit jiný národ, nazývat tyto lidi neutrálními znamená podporovat vraždy,“ říká ministr. Sportovci z Ruska a spojeneckého Běloruska dostali zákaz startu v mezinárodních soutěžích po začátku vojenského útoku na Ukrajinu z loňského února. Letos na jaře nicméně MOV vyzval mezinárodní organizace, aby za podmínek dodržení neutrality umožnily sportovcům z těchto zemí návrat do soutěží. Na nich ruští a běloruští sportovci mohli a mohou plnit kvalifikační podmínky pro start v Paříži. Řada sportovních svazů této výzvě vyhověla. To je i příklad taekwonda. Například Světová atletika (WA) ale na suspendaci ruských a běloruských sportovců dál trvá.

Mezinárodní jezdecká federace (FEI) oznámila, že ruští a běloruští sportovci nebudou ani pod neutrální vlajkou startovat na olympijských hrách v Paříži. Sportovci z těchto zemí měli po vojenském vpádu na Ukrajinu od 2. března 2022 zákaz startu na akcích FEI a nemohli tak sbírat body do olympijské kvalifikace. „Na základě kvalifikačního systému jezdeckého sportu se individuální kvalifikace určuje podle olympijského žebříčku, jenž pokrývá období od 1. ledna 2023 do 31. prosince 2023. Vzhledem k tomu, že se ruští a běloruští sportovci od 2. března 2022 neúčastnili soutěží FEI, nebude na olympijských hrách v Paříži 2024 žádný zástupce těchto zemí,“ uvedla federace na webu. Navzdory trvající válce na Ukrajině umožní Mezinárodní olympijský výbor (MOV) individuálním sportovcům Ruska a spojeneckého Běloruska po splnění kvalifikačních podmínek start v Paříži s neutrálním statusem. FEI v polovině listopadu podobně jako některé další federace uvedla, že Rusy a Bělorusy do svých soutěží jako neutrální znovu pustí. Ani jedna ze zemí nepatří v jezdeckém sportu ke špičce.

Příloha č. 3: „Six orders of worth“, adaptováno z *On justification: The economies of worth* (Boltanski, Thévenot, & Porter, 2006, 159–211) Giulianottim a Lagnslethem (2016, Figure 1) (tabulka)

	Inspired World	Domestic World	World of Fame	Market World	Industrial World	Civic World
Higher common principle	Inspiration	Tradition	Public opinion	Competition	Efficiency	Collective will
States of worthiness	Spontaneity, emotion	Hierarchical superiority	Fame	Value, winning	Efficient, reliable	Representation
Human dignity	Creativity	Habit	Desire recognition	Interest, selfishness	Work	Civil rights
Worthy subjects	Visionaries	Superiors, inferiors	Stars, fans	Competitors	Professionals, experts	Collectives
Worthy objects	Waking dreams	Etiquette	Named in media	Wealth, luxury	Means, tools	Laws, rights
Investment formulas	Escape habits	Reject selfishness	Reveal secrets	Opportunism	Progress	Renounce sectionalism
Relations of worth	Uniqueness, genius	Respect, responsibility	Recognition	Possession	Control	Membership
Natural relations	Unexpected encounters	Well-raised people	Influence	Business	Function	Democratic assembly
Test, peak moment	Adventures, voyages	Family ceremonies	Presentation to audience	Deals	Trial	Demonstration for just cause
Modes of judgement	Stroke of genius	Trust	Public opinion	Price	Effectiveness	Vote
Forms of evidence	Intuition	Anecdotes	Being known	Money	Measurement	Laws, rules
Deficiencies, falls	Come back to earth	Impolite, Treasonous	Lose image, obscurity	Enslavement to money	Instrumentality, 'treat people as things'	Divisions, individualism

Příloha bakalářské práce, SZZ Sociologie

Vybraná témata k okruhům SZZ ze Sociologie

Okruh 1: TEORIE

Klíčové slovo: Pragmatická sociologie

Okruh 2: POJMY

Klíčové slovo: Moc

Okruh 3: INSTITUCE

Klíčové slovo: Sport

Seznam literatury ke SZZ ze Sociologie

1. Boltanski, L. (2010). Nový režim ospravedlňování: Projektová obec [Online]. Biograf (52-53), 79 odst. Retrieved from <http://www.biograf.org/clanek.php?clanek=5309>
2. Blokker, P. (2011). Pragmatic sociology: Theoretical evolvement and empirical application [Online]. European Journal Of Social Theory, 14(3), 251-261. <https://doi.org/10.1177/1368431011412344>
3. Jackson, S., & Andrews, D. L. (2012). Olympic celebrity – Introduction [Online]. Celebrity Studies, 3(3), 263-269. <https://doi.org/10.1080/19392397.2012.717742>
4. Abanazir, C. (2022). The Autonomy of Sport. In C. Abanazir, Political Expression in Sport (pp. 9-30). Routledge.
5. Lemke, T. (2002). Foucault, Governmentality, and Critique [Online]. Rethinking Marxism, 14(3), 49-64. <https://doi.org/10.1080/089356902101242288>

Příloha bakalářské práce, SZZ Metodologie

Vybraná témata k okruhům SZZ z Metodologie

Okruh 1: Teoretická východiska výzkumu
Téma: Porozumění v kvalitativním výzkumu

Okruh 2: Příprava a organizace výzkumu
Téma: Research design

Okruh 3: Vytváření a sběr dat
Téma: Výzkum v digitálním prostředí

Okruh 4: Analýza dat
Téma: Kódování a kategorizace kvalitativních dat

Okruh 5: Reflexivita, etika a prezentace výzkumu
Téma: Výzkumnická reflexivita

Seznam literatury ke SZZ z Metodologie

1. Morgan, D. L. (1993). Qualitative Content Analysis: A Guide to Paths not Taken [Online]. *Qualitative Health Research*, 3(1), 112-121. <https://doi.org/10.1177/104973239300300107>
2. Salkind, N. J. (2010). Content analysis. In *Encyclopedia of Research Design* (pp. 234-238). SAGE Publications, Inc., <https://doi.org/10.4135/9781412961288>
3. Seal, C., & Černá, M. (2002). Kvalita v kvalitativním výzkumu [Online]. *Biograf*, (27), 30 odst. Retrieved from <http://www.biograf.org/clanky/clanek.php?clanek=2701>
4. Hendl, J. (2016). Zakotvená teorie - metoda analýzy. In *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace* (pp. 243-259). Praha: Portál.
5. Kenway, J., & McLeod *, J. (2004). Bourdieu's reflexive sociology and 'spaces of points of view': whose reflexivity, which perspective? [Online]. *British Journal Of Sociology Of Education*, 25(4), 525-544. <https://doi.org/10.1080/0142569042000236998>

Příloha bakalářské práce, SZZ Sociální antropologie

Tematický okruh SZZ ze specializace Sociální antropologie

My a Oni. Skupinové hranice. Identity. Vytváření a reprodukce skupinových vazeb. Sociální skupiny, etnická a národní společenství.

Seznam literatury ke SZZ ze specializace Sociální antropologie

1. Gluckman, M., Fousková, M., & Jakoubek, M. (2016). Sociální organizace moderního Zululandu. In M. Jakoubek (Ed.), *Teorie etnicity: Čítanka textů* (pp. 539-591). SLON.
2. Huntington, S. P. (2001). Nová éra ve světové politice. In S. P. Huntington & L. Nagy, *Střet civilizací* (pp. 19-39). Rybka Publishers.
3. Shore, C. (1997). Governing Europe: European Union audiovisual policy and the politics of identity. In C. Shore & S. Wright (Eds.), *Anthropology of Policy. Perspectives on Governance and Power* (pp. 126-150). Routledge.
4. Shore, C. (2000). Symbolising boundaries: the single currency and the art of European governance. In C. Shore, *Building Europe. The Cultural Politics of European Integration* (pp. 73-110). London: Routledge.
5. Turner, V., Abrahams, R., & Harris, A. (1969). Communitas: Model and Process. In *The Ritual Process. Structure and Anti-Structure* (pp. 131-165). Routledge.